

בס"ד

קובץ ספרים בעניני כשרות

חלק י"ג

שער כללי

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הקדושים זי"ע
הק' שלום יהודה גראס, אבדק"ק האלמין יצ"ו

חלק י"ג

5 ספרים

ספר א': שותפו של עמלק חלק א', ביאור גדול ורחב על מה שכתבו בש"ס בזוהר הקדוש ומדרשים ובספרי בעל שם טוב זי"ע בענין כשרות הטבחים שהם שותפם של עמלק הבעל שם טוב הקדוש נוסע מעיר לעיר לגלות שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות חלב ודם. – שאלות ותשובות על כשרות הבשר בזמן הזה. - י"ל ע"י אברהם הררי ארצות הברית תש"ס לפ"ק.

ספר ב': שותפו של עמלק חלק ג', ביאור גדול ורחב על מה שכתבו בש"ס בזוהר הקדוש ומדרשים ובספרי בעל שם טוב זי"ע בענין כשרות הטבחים שהם שותפם של עמלק וביאור גדול בענין מה הוא באמת מלחמת עמלק, ובמה אנו יכולים לעשות לנצח אותו. כמו שכתוב בתורה מלחמה לה' בעמלק מדר דר ועיקר עבודתו של השטן הוא לרמות את המנהיגים שלא ידעו את האמת, ואלו שיודעים מסית אותם שלא יגלו את האמת מה שהולך בשחיטה ובניקור ובזה יתבאר מה שהצדיקים הקדושים אמרו שנשתכך דרך

הבעל שם טוב זי"ע. מה עיקר העבודה של השטן? נסיון האחרון בגלות המר.
- י"ל ע"י אברהם הררי ארצות הברית תשס"ב לפ"ק.

ספר ג: מלאכת הקודש, לתולדות השחיטה והבדיקה בניו-יארק מאת
אברהם יעקב קאפלאוויטץ ונלוה עליו מאמר על היהדות באמריקא בכלל.

ספר ד': הבעל שם טוב והשחיטה.

ספר ה': הבשר הכשר. האסיפה הגדולה על הכשרות שנעשה על ידי
ממשלת ארצות הברית שהיה בטוין טאויערס, ושם נתגלה הסוד על מצב
הכשרות בארצות הברית איך שמאכילים נבילות וטריפות בכל ארצות הברית
לעיני כל חי? , טריליאן פעמים יותר ממה שהיה בעיר קראקא, ואין פוצה פה
ומצפצף. יצא לאור ונדפס ונחלק בבתי מדרשים בבוקר לפני שהמטוסים
נכנסו לטוין טאויערס כ"ג אלול תשס"א.

בעזרת השם יתברך

שותפו של עמלק

שאלות ותשובות

ששאלו את כ"ק אדמו"ר שליט"א

חלק א'

בו יבואר:

א. מה שכתוב בש"ס זוהר הקדוש, מדרשים, ובספרי בעל שם טוב זי"ע בענין כשרות הטבחים שהם שותפם של עמלק

ב. לפני ביאת המשיח יהיה עירבוב גדול שסמ"ך מ"ם יעשה חסידים לאלפים ולרבבות, והנסיון יהיה גדול מאוד לדעת האמת לאמיתו.

ג. הדרך האמיתי של דרך הבעל שם טוב, מספריו, מדרכו שהוא עשה ותיקן, והדרך.

ד. הבעל שם טוב נוסע מעיר לעיר מרב לרב, ומגלה לו שכל העיר אוכלים נבילות וטריפות כמו בעיר קראקא, והרב הצדיק אינו יודע מכלום מה קורא מאחוריו.

ה. מה עיקר העבודה של השט"ן?

ו. נסיון האחרון בגלות המר.

יוצא לאור על ידי

אברהם הררי

פה ארצות הברית - שנת תש"ס

ספר

שותפו של עמלק

שאלה א'

**מי הוא שותפו של עמלק,
שאנו צריכים להתרחק
מימנו?**

אמרו חז"ל בקידושין פרק בתרא (דף פ"ב) במשנה :

**"כשר שבטחים
שותפו של עמלק"**

ופירוש רש"י: ספיקי טריפות באות לידו וחש על ממונו ומאכילן.

וידוע ש"עמלק" בגימטריי "ספק".

רואין אנו מזה עד היכן העריכו חז"ל מכשולות הבאים על ידי הטבחים עד שלא נמנעו לכנותם בביטוי היותר חריפה שמצינו באיזה מקום **שותפו של עמלק**, הדברים מסמרין שערות ראש פוק חזי עד היכן הדברים

מגיעין הלא מספק טריפות לבד אנו חוששין ואף על פי כן לא חששו חז"ל לגנותן בלשון מדקרות חרב. ולא נח דעת רבותינו ז"ל עד שכתבו **"כשר שבטחים"** להורות לדורות הבאים לבל יבטח שום אדם לומר שלום עלי נפשי מאחר שהעמדתי טבח כשר וישר בודאי לא יצא מכשול מתחת ידו, וחזקה לחבר שלא יוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן.

שאלה ב' ?

למה יצאו מהדת שלש וחצי מיליאן יהודים בגרמניה עד שלא נשאר מנין אחד של שומרי שבת?

תשובה! ידוע שעל ידי בשר פיגול יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות דברי חיים" (יו"ד חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמם הלב הישראלי, ובעוונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם [שוחטים ובודקים] הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיין שם דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל.

שאלה ג'?

למה משיח לא מגיע, הלא כולנו יושבים ולומדים ומתפללים ואומרים תהילים וכתוב "ועמך כולם צדיקים",
למה? למה? למה? מי מעכב את המשיח?

תשובה! הצדיקים רבי נתן אדלער והבעל שם טוב זי"ע כתבו שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא אך ורק בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד, כמו שכתוב בספרים "למה משיח לא בא בשנת הכתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח בוודאי יבא:

בא ונראה מה שכתוב בספר "האביב" ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל:
 ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסול השוחטים דפרנקפוט דמייך, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח י' פרסאות, ותלמידו החת"ם סופר רץ אחריו.

וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין שכל מלחמתו היה נגד השוחטים המאכילים טריפות לישראל, ואמר רמז על זה [שגילו לו מן השמים] הפסוק ב"זעם תצעד אר"ץ ראשי תיבות זביחה עירובין מקוואות.

שאלה ד'?

**איך יכול להיות שמאכילים
בארץ ובארצות הברית
נבילות וטריפות לעיני כל חי?
כמו בעיר קראקא,
וכל הרבנים שותקים?**

תשובה! טעות גדול לחשוב כך! ישנם כהיום לערך
מאה רבנים גדולים בארץ ובחוץ לארץ יראים
ושלימים שעוררו וכתבו מכתבים נגד השחיטה של
היום, חסר לך רק ידיעה, וכמו שאני הייתי בטעות
הזה כמו כן אתה, ובייה שהגיע העת שכולם יכולים
לפתוח את העינים ולראות את האמת. אם תעיין
בהספרים על כשרות הבשר יתגלה לך כל שאלות
שהיה לך עד היום הזה, ותראה איך שאתה יכול
להגיע ולהיות בעל תשובה אמיתי. תעיין בהספרים:

1. פנינים יקרים. 2. וזבחת כאשר צויתך. 3. סיטי
- אויף קראקא. 4. קול השחיטה. 5. אנציקלופדיה
- לכשרות חלק 2 – 4. 6. מדריך לכשרות מספר 14 –
- 15 – 37 – 38 – 39 – 42. 7. מצב הניקור בארצות
- הברית חלקים 1-3.

שאלה ה'?

למה הרב שלי לא אומר לי כלום על ענין הבשר שלא כשר, אני לא צריך להיות ירא שמים יותר מהרב שלי, איך אפשר להגיד על הרבנים הכשירים שהם חס ושלום מאכילים טריפות?

תשובה! ידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי ועל ידי זה הכל ברשתו. ראה מה שכותב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בדיבור המתחיל העולה) וזה לשון קדשו:

עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דילי המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עי"ש. וזה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש, וכבר מבואר בספר "שערי תשובה לרבינו יונה" זצ"ל וזל"ק:

אם הרב אינו משגיח על השו"ב [שוחט ובודק] כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו.

וכן מובא ב"תבואות שור" (על מסכת חולין) שהסמ"ך מ"ם יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמול הרבה וכך יש לו הכל ברשתו.

וכן כתוב בשאלות ותשובות "חת"ם סופר" (או"ח סימן ר"ה) שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וזה לשון קדשו:

המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר) יושב על כסא של ג' רגלים. רגל א' החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל. רגל ב' שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל. רגל ג' סופרים הכותבים תפילין ומזוזות בסוללים, ותו לא צריך לכלום, עב"ל"ק.

שאלה ו'?

למה אנחנו עם ישראל עם הנבחר יותר גרועים
מכל האומות, שאנחנו רואים איך המלאך המות הורג
כל כך הרבה יהודים וילדים קטנים שלא חטאו,
(חסידים מתנגדים ספרדים ואשכנזים בלי שום הכדל)
והכל ביום אחד בלי שום רחמנות, למה למה למה?
מי אשם בזה?

תשובה!

ידוע שאם השוחט כשר אז אליהו
בעיר, ואם חס ושלום השוחט רע אז
מלאך המות בעיר רח"ל, כמבואר בספר
"אמרי צדיקים, דברי גאונים" (עמוד ה'),
ומבואר בספר "שמחה בבשר" כי הפלא הוא
שהרב או הרבי שמחזיק ידי השו"ב הפסול
הוא אשם על כל האסונות שנמצאים בכלל
ישראל, והאי עלמא כידוע עלמא דשיקרא,
שאנו רואים בעוה"ר שנקטפים מהכלל
ישראל בחורים וילדים ואברכים צעירים
רח"ל, והרב המכשיר שמחזיק ידי השוחטים
פסולים עומד וצועק כי האשם הוא הביטול
תורה או הצניעות, וצועק ובוכה ובאמת היו
כולם צריכים אז לצעוק בקול גדול על הרב
הזה כי הוא הוא הרוצה שרצה הנפש היקר
ההוא. כמבואר ש"הצדיק אבד" למה בגלל

ש"ו ואין איש שם על לב" לידע ולצעוק על האמת מי הרג באמת את הצדיק הקדוש הזה.

ובאמת כי האדם האוהב את הקב"ה באמת אי אפשר שלא יזעק ולא יצעק מרה כשרואה בני אדם מורדים בהקב"ה ומפטמים את גופם ודמם ונפשם ונשמתם עם אכילות של נבילות וטריפות ר"ל, אשר הן יסודי גופי התורה בזה תלוי כל קדושת ישראל, ואם אינם מוחים בכל כוחם הרי נחשבים כאילו בעצמם אוכלים נבילות (כמבואר בשע"ת הנ"ל) ועוד כי כל אחד ערב בעד חבירו.

ומה מאוד יכאב לבנו בראותינו שרבים מבני עמנו אפילו אלו שמתפללים ג' פעמים בכל יום ושומרי מצוות, נכשלים במאכלות אסורות ומפטמים גם את נפש ילדיהם בכל מיני פטומי דטמיאות ונבילות, אוי לעינינו שכך רואות. ומה יכאב לבנו שבעלי ההשפעה אינם מעוררים את לבב אחינו שלא יביאו חס ושלוה אסון עליהם ועל כלל ישראל על ידי אכילות נבילות וספיקי מאכלות אסורות כמבואר ברמב"ם ובשאלות ותשובות דברי חיים הנ"ל.

שאלה ז'?

למה אני צריך לעורר החברים שלי שלא לאכול בשר, מה יהיה לי מזה? הלא האחריות הוא לא רק עלי, אלא גם על הרבנים?

תשובה! החפץ חיים זצ"ל פוסק בספרו נדחי ישראל על ענין הבשר טריפה והחלב, שכלנו ערבים זה בזה, וראה מה שכתב "מהרש"ק" זי"ע בספרו (שו"ת טוב טעם ודעת חלק א') אחר שיצא במלחמתו נגד השוחט בבארדיטשוב שהאכיל עשרות שנים טריפות, וזה לשון קדשו:

"ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה בשני עולמות, והלוואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערתי הרעה הזה מן העולם"
וכן יאבדו כל אויביך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום". (דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת טוב טעם ודעת ח"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו.

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקו ועמלו של זה שיעורר אחרים ויגן עליהם שלא

יתפטמו בנבילות וטריפות, ועל ידי זה שלא יתפטמו במאכלות אסורות יצאו הרבה מאחינו בני ישראל במלחמת קודש, להגן על השחיטה כהלכתה במדינתם וידרשו ויבקשו להחזיר עטרת קדושת ישראל ליושנה, ושישמרו את נפשם ואת ילדיהם ממכשולים בעיני מאכלות אסורות, וה' הטוב יהיה בעזרו לזכות את הרבים, ומגלגלים זכות על ידי זכאי, ויהא רעוא משמיא שבזכות הזו לבד יזכה לאריכת ימים ושנים, ויהי חלקי עימו, ובזכות זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו אמן.

שאלה ח' ?

אני מניח תפילין ציצית מזוזה שומר שבת, מצפה למשיח, אומר משיח נאו כל היום, שר כל הזמן ובני ירושלים, שיבנה בית המקדש, אז מה אם אני אוכל בשר? לא יקרא לי כלום, זה לא אחריות שלי? העיקר שאני מחכה לסעודה הגדולה של השור הבור ולויתן, זה יהיה משהוא מיוחד, הלואי שנזכה לזה תיכף ומיד ממש!

תשובה! זה לא אמת מה שאתה חושב!

תראה מה אומר המדרש על זה: אריסטון (פירוש סעודה גדולה) **עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבא, וכל מי שלא אכל נבילות וטריפות בעולם הזה זוכה לראותו.** (ויקרא רבה פרק י'). ואיך אתה חושב שתוכל לאכול מסעודת הלוייתן, הלא לא שואלים שם על מי סמכת, רק אם אכלת טריפות, ואם אכלת טריפות באיזה אופן שיהיה אין אתה זוכה לאכול מסעודת הלוייתן אפילו אם אתה שר יומם ולילה שיבנה בית המקדש.

שאלה ט':

האם הוא אמת שאם השוחט אינו שוחט כשר אז המלאך המות בעידר?

תשובה! בספר אמרי צדיקים דברי גאונים, (עמוד ה') כתב, דאם השוחט הוא כשר אז אליהו הנביא בעיר, ואם השוחט הוא רע חס ושלום אז מלאך המות בעיר וזה מה שכתב שם: אחז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות הולכים לאכילה והטריפות נותנים להכלבים שזה מנת חלקם כמו שנאמר "לכלב תשליכון אותי", ועל כן הם שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאליהו הנביא בעיר, כיון שאכילת הבשר הוא כהוגן, אבל אם השוחט שוחט שלא כהוגן והוא מאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום, אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר.

ובספר רמזי אבות כתב, וז"ל: וכתוב מהבעל שם טוב זצ"ל על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, שיזע"ם ראשי תיבות זביחה עירובין מקוואות. ואפשר לומר בדרך רמז, דהנה הקדוש ברוך מתנהג עם אנשיו במדה כנגד מדה כאמרם ז"ל סוטה דף ח': במדה שאדם מודד מודדין לו, ואם חס ושלום השחיטת בהמות או עופות אינה כשירה ואוכלים טריפות, אז חס ושלום באים הרשעים והורגים אותנו באותו הרציחה ששחטו את הבהמה, כמו שכתב בדגל מחנה אפרים פרשת עקב בשם הרמב"ם ז"ל, ובספר שבט מוסר פרק ל"ו,

שאלה י'?

מה יהיה אם אני אוכל בשר אפילו שהוא רק ספק אם כשירה או לא, הלא הלא אני בנו של הקב"ה ואני מתפלל אליו בכל יום ויום, והשם שומע תפילת כל פה, וצריך כוח להתפלל ואיך לא אוכל בשר?

תשובה! ראה מה שאמר רבי הלל מקאלאמאייע ז"ל, בשו"ת בית הלל (סימן ט' מ"ח) וז"ל: **תדעו שעבירה זאת של נבילות וטריפות חמור מאד באיכותו משאר עבירות, שעל שאר עבירות אמרו חז"ל בנים משחיתים אף על פי שמתחיתים נקראים בשם בנים, מה שאין כן באיסור נבילה וטריפה שעל הכתוב "ואנשי קדש תהיון לי", פירש"י אם אתם קדושים ופרושים משקוצי נבילות וטריפות אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי.**

מעתה אם אינכם נוהרים חס ושלום מאיסור נבילות וטריפות איך אתם אומרים בכל שני וחמישי "כרחם אב על בנים כן תרחם עלינו" ואיך אתם אומרים בימים הקדושים "אנו בניך ואתה אבינו". איך מורא לא יעלה על ראשכם שיאמר ד' **איני מכיר אתכם ואינכם שלי עבור שנפשכם מגואל מאכילת טריפות,** מכל שכן וקל וחומר בעת ובעונה כזאת אשר אחינו בני

ישראל הרבה מהם נתונים למשיזה ובוזזים ד' ירחם עליהם, על מי לנו להשען רק על אבינו שבשמים, וגדול הרועה השומרן.

שאלה י"א

מי אומר שצריך ליזהר על הכשרות, מה יקרה לי אם אוכל הכל הלא אמרו חז"ל שצריכים ליתן דין וחשבון אם לא אכלו איזה פרי בעולם הזה ולא נהנו ממעשיו של הקדוש ברוך הוא?

תשובה! איתא במסכת מגילה (דף י"ב), לכן אומרים ארור המן אשר ביקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכוח לגזור על היהודים גזירות קשות, וכמו שכתוב בב"ח (אורח חיים סימן תר"ע) וזה לשונו:

בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור. ובספר שו"ת מראה יחזקאל האחרון (להגאון הצדיק מהרי"ח אבדק"ק גלינא

**זצ"ל סימן מ"ג) זז"ל: כי בעינינו ראינו
את כל הגזירות קשות ורעות
המתרגשות לבא בעולם הוא
בעונותינו הרבים רק למען העון
של מאכלות אסורות עכ"ל.**

שאלה י"ב?

אם אני אוכל אז מה? כולם אוכלים!
 מה אני צריך לדאוג, הכל יהיה בסדר,
 צריכים לשמוח בחיים!

תשובה!

ראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל:
 מעשה נורא מהרמב"ם אודות אנשי מדינה
 אחת שכפרו בתחיית המתים מן התורה מפני
 שנטמטמו במאכלות אסורות

הרמב"ם הזה, מובא בספר הקדוש צפנח
 פענח ובספר הקדוש דגל מחנה אפרים (פרשת
 עקב), ששמע מהבעל שם טוב זי"ע, שפעם
 אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב
 להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן

התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחיי את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו על פי דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים.

וכן להיפוך חס ושלום, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות

ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם.

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והיי שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנוים על פי שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזז כל אשר להם, עד כאן תוכן דבריו.

ובזכות שמירת הכשרות יראינו השי"ת את ישועתו ויצוה לנו את ברכתו הטובה, ויזכור לנו ברית ראשונים לחדש עלינו ימים כקדם ולהשיב שבות ציון וירושלים במהרה בימינו אמן.

בעזרת השם יתברך

קונטרס

שותפו של עמלק

שאלות ותשובות

ששאלו את כ"ק אדמו"ר שליט"א

חלק ג'

בו יבואר:

א. מה שכתוב בש"ס זוהר הקדוש, מדרשים, ובספרי בעל שם טוב ז"יע בענין כשרות הטבחים שהם שותפם של עמלק

ב. לפני ביאת המשיח יהיה עירבוב גדול שסמ"ך מ"ם יעשה חסידים לאלפים ולרבבות, והנסיון יהיה גדול מאוד לדעת האמת לאמיתו.

ג. הדרך האמיתי של דרך הבעל שם טוב, מספריו, מדרכו שהוא עשה ותיקן, והדריך.

ד. הבעל שם טוב נוסע מעיר לעיר מרב לרב, ומגלה לו שכל העיר אוכלים נבילות וטריפות כמו בעיר קראקא, והרב הצדיק אינו יודע מכלום מה קורא מאחוריו.

ה. מה עיקר העבודה של השט"ן?

ו. נסיון האחרון בגלות המר.

יוצא לאור על ידי

אברהם הררי

פה ארצות הברית - שנת תשס"ב

המן, עמלק

והבשר שאתה אוכל

שאלה כ"ב

למה מוכיח ומפחיד כל הזמן על עניני כשרות תפילין ומזוזות הלא יש לנו מצוות ואהבת לרעך כמוך וצריך לאהוב כל יהודי ולא לדבר ולקטרג עליו חס ושלום וצריכים לקרב כל אחד מישראל באהבה בלי לומר לו מוסר, ואי אפשר בשום אופן לעבוד בדרך אחר!

תשובה! בספר הקדוש קב הישר (פרק ה') כתב וזה לשונו: אי אפשר לקיים המצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" אם לא מודיע לחבירו העונשים שבאים לנשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף. והספר הקדוש קב הישר הדריך וחינך אלפי בני ישראל בדרך התורה והיראה במשך מאות שנים, על ידי שגילה לנו כל העונשים הבאים להאדם העובר על מצוות השם.

עוד כותב שם: אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר חבירו למוטב^א היו רודפים אחריו תמיד כמו

(א) המזכה את הרבים להחזירם בתשובה הוא
ה"יחסן" הכי גדול בשמים

בגודל מעלת "ורבים השיב מעון", ואשר המזכה את הרבים להחזירם בתשובה הוא ה"יחסן" הכי גדול בשמים, כדאי להעתיק מה שכתב בספר ישמח משה על תנ"ך בהקדמה (קונטרס תהלה למשה דף י"א ע"ב), וזל"ק:

שרודף אחרי כסף וזהב (זוהר הקדוש תרומה קכח ב', קב הישר פרק ק' קא, קב).

מבואר בזוהר תרומה דף קכ"ח ע"ב, שהוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא וכו' בגין דיתחשב עלי' כאילו הוא ברא לי', ודאי איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקוב"ה יתיר משבחא אחרא וכו', ועל דא כתיב באהרן ורבים השיב מעון, וכתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום. ועיי"ש בדף קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל, אשר סיפר לו מוזל"ה, איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש, ושאל רש"י ז"ל [מאת] ר' איציקל, איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל. והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה. ולא נתקררה דעתו של רש"י ז"ל. ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניות וסיגופים, וגם בזה לא נתקררה דעתו הקדושה. ואמר לו עוד, אשר הרבה בגמ"ח [בגמילות חסדים] וצדקה ופיזור נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקררה דעתו. שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם, ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה, עד כאן.

מובן, כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו, ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת. עד כאן לשונו.

שאלה כ"ג

שאלה למה הרב מעורר כל כך הרבה על ענין הבשר שחושב שהוא טריפה, הלא אפילו אם הבשר טריפה לפי דעתי השתיקה יותר טוב שאסור לעשות ולעורר מחלוקת, ובודאי שאין מחויבים כל הזמן להחזיק במחלוקת?

תשובה!

ראה בשערי תשובה לרבינו יונה (שער ג' נ"ט) דיש מקום שמחויבים להחזיק במחלוקת, וכשם שהמחלוקת הוא עון כך מניעת המחלוקת במקום שצותה התורה להחזיק במחלוקת הוא גם כן עון, וכן כתב החרדים פרק ד' אות מ"ב ומ"ג, ומביאו בספר ויואל משה ח"ב פרק נ"ג.

וכותב שם מרן הגה"ק מסאטמאר זצ"ל בזה הלשון, והרי שהחמיר יותר במי שאינו מחזיק במחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב ממי שהוא מחזיק במחלוקת במקום שאין צורך, אף שוודאי להחזיק במחלוקת במקום שאין צורך הוא עון פלילי ונורא מאד כי גדול השלום כנודע, מכל מקום למנוע ממחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב גרע יותר עד כאן לשונו.

וז"ל יעב"ץ אבות פרק ב' משנה ו', מי שאינו נכנס במחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב אינו חושש לעלבון קונו ואינו נכנס לגדר אנשים, עד כאן לשונו.

(ב) ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה – על הכתוב ויצא מבת ציון, וזה לשון קדשו: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עד כאן לשונו.

ובאבות דרבי נתן (פרק כ"ט) ז"ל: מפני מה מתים תלמידי חכמים בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם

נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עד כאן לשונו.

ולסיום הדברים: אעתיק מה שכתב הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וזה לשונו:

אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב:

צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנו, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עד כאן לשונו.

שאלתנו הוא: האם אין דברים קדושים הנ"ל די לעורר את כל אחד לעשות כל אשר ביכולתו להציל הכלל ישראל מאכילת נבילות וטריפות חלב ודם, וישראל קדושים הם ורוצים לשמוע?

בו וראה מה שכתוב ברמב"ם (הל' ע"ז פ"א ה"ג), וז"ל: כיון שהכיר [אברהם] אבינו ע"ה את בוראן . . . התחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם, ולהודיעם שיש שם אלה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד, והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא, שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם, וכיון שהיו העם מתקבצין עליו ושואלין לו על דבריו, הי' מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירנהו לדרך האמת, עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות, והם אנשי בית אברהם, ושתל בלבם העיקר הגדול הזה, וחיבר בו ספרים, והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק מלמד ומוזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד, וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים עליו,

ויעקב אבינו למד בניו כולם, והבדיל אחד ממונה כדי שלא תשכח הלימוד. והי' הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוים עליהם, ונעשית בעולם אומה שהיא יודעת את ה', עד כאן לשונו.

ומדייק על זה בספר ויו"מ בהקדמה (ע' י"ב), דדייק הרמב"ם בלשונו "וכן הדין לעשות לכבודו", כדי שלא נאמר שאברהם אבינו ע"ה עשה זאת רק ממדת חסידות, אבל מצד הדין אין חיוב למסור נפשו על זה, לכן דייק הרמב"ם שעשה זאת מפני ש"כן הדין לעשות לכבודו".

בפירוש מתנות כהונה כאן כתב, וז"ל: לפי הענין הוא שם מקום, ובקשתי ולא מצאתי מאמר זה בשום מקום זולתי פה, עד כאן לשונו. ובפירוש מהרז"ו כאן כתב: הוא מין ירק. החפץ חיים וצ"ל כותב נראה קונטרס הצלת נפשות באריכות] וז"ל, ויתכן שלעתיד לבוא יתבעו לאחד על חלב ובשר חזיר, ויענה הלא נזהרתי בכשרות כל ימי ולא אכלתי משום חשש סירכא, ויענו לו הלא פלוני אכל והתביעה היא עליך גם כן, שערבת בעדו בעת קבלת התורה. והלא אחז"ל באבל, עני שאין לו מה לאכול מותר לו לעשות מלאכה בצנעא לאחר ג' ימים לאבילתו, אבל אמרו חכמים, תבוא מאירה לשכניו שהצריכוהו לכך (והיינו שהי' להם לסייעו שלא יבוא לידי כך). והתם הוא רק איסור דרבנן, והכא הוא חיוב מלקות על כל כזית וכזית, ואיסור דאורייתא הוא אפילו על משהו.

עוד שם: אנו אומרים באבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך, ואח"כ אנו אומרים אבינו מלכנו מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו, ואיתא שטרי חוב חדשים, אלא הוא שטר חוב של ערבות, עיי"ש עוד באריכות. וכן כתב הצה"ק רבי הלל מקאלאמייע זי"ע בספרו משכיל אל דל.

שאלה כ"ד

איך יכול להיות שהרבנים המכשירים לא
יודעים שההכשר שלהם אינו כשר?

תשובה!

בענין זה שאפשר להונות את הצדיק, ידוע
מה שנעשה עם פסל מיכה^ג תחת הנהגתו של

ובספר הקדוש חובת הלבבות שער אהבת ה' פ"ו כתב,
וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד, תהי' זכותו מעוטה. ומי
שמתקן נפשו ונפשות רבות, תכפל זכותו כפי זכיות כל מי
שמתקן לאלוקים, כמו שאמרו חז"ל כל המזכה את הרבים
אין חטא בא על ידו, ואמרו משה זכה חיכה את הרבים זכות
הרבים תלוי בו שנאמר (דברים ל"ג) צדקת ה' עשה ומשפטיו
עם ישראל, ואומר (משלי כ"ד) ולמוכיחים ינעם ועליהם
תבוא ברכת טוב וכו', עיי"ש.

ג) ראה שופטים (פרק יח פסוק לא) וישימו להם את פסל
מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה.

וראה ברש"י שופטים (פרק יז פסוק א): ויהי איש מהר
אפרים - אע"פ שנכתב שתי פרשיות הללו בסוף הספר של
מיכה ושל פלגש בגבעה בתחלת השופטים היה בימי
עתניאל בן קנו שנאמר וישימו להם את פסל מיכה וגו' כל
ימי היות בית אלהים בשילה למדנו שכל ימי שילה היה
דמות של מיכה, ובפלגש בגבעה נאמר על יבוס שבירושלים
לא נסור אל עיר עובדי כוכבים למדנו שעדיין לא כבשו את
ירושלים.

וברש"י הושע (פרק י פסוק ט): מימי הגבעה חטאת
ישראל - חטאת זה נקוד רפי שהוא לשון נקבה ולשעבר כמו
עשת באת אזלת יד מימי גבעת בנימין חטאת ישראל לפי

שהיה מעשה פלגש בגבעה בימי עתניאל בן קנו שהיה ראשון לשופטים בימי כושן רשעתים ובימיו היה פסל מיכה וכל זה מצינו בסדר עולם:

שם עמדו - באותה מדה אחזו להם מאז.

ובתלמוד בבלי סנהדרין (דף קג עמוד ב): אמר ליה רבא לרבה בר מרי: מפני מה לא מנו את יהויקים - משום דכתיב ביה (דברי הימים ב' ל"ו) ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו. מאי והנמצא עליו? רבי יוחנן ורבי אלעזר; חד אמר: שחקק שם עבודה זרה על אמתו, וחד אמר שחקק שם שמים על אמתו. אמר ליה: במלכים לא שמעתי, בהדיוטות שמעתי. מפני מה לא מנו את מיכה - מפני שפתו מצויה לעוברי דרכים, שנאמר כל העובר ושב אל הלויים. (זכריה י') ועבר בים צרה והכה בים גלים. אמר רבי יוחנן: זה **פסלו של מיכה**. תניא, רבי נתן אומר: מגרב לשילה שלשה מילין, והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה. בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקדוש ברוך הוא: הניחו לו, שפתו מצויה לעוברי דרכים. ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה. אמר להן הקדוש ברוך הוא: בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם! אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן קסמא: גדולה לגימה, שהרחיקה שתי משפחות מישראל, שנאמר (דברים כ"ג) על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים. ורבי יוחנן דידיה אמר: מרחקת את הקרובים, ומקרבת את הרחוקים, ומעלמת עינים מן הרשעים, ומשרה שכינה על נביאי הבעל, ושגגתו עולה זדון. מרחקת את הקרובים -

ובילקוט שמעוני שופטים (רמז עו): תדע לך כח החרם, בוא וראה מן השבטים שקנאו על הזנות של שבט בנימן, א"ל הקב"ה קנאתם על הזנות, ולא קנאתם בפסל מיכה, ועל שלא היה קנאתם על פסל מיכה לפיכך הרגו בהם בני בנימן פעם ראשונה ושניה ושלישית, עד שנפלו לפני ארון

ברית ה' והיו מבקשים תשובה, ונתרצה להם הקב"ה, והחרימו שיהיו כל ישראל הולכים אחריהם למקטון ועד גדול, שנאמר כי השבועה הגדולה היתה, וכי שבועה נשבעו כל ישראל? אלא להודיעך שהחרם היא השבועה, ואנשי יבש גלעד לא היו עמהם בקהל, ונתחייבו מיתה שנאמר אשר לא עלה אל ה' במצפה לאמר מות יומת:.

ובמגן אבות לרשב"ץ על אבות (פרק ה משנה ז): עשרה נסיונות נסו אבותינו להקדוש ברוך הוא במדבר הפירוש: לא נתחדש כלום בזאת המשנה, שהרי מקרא מלא הוא, אלא שהתנא מקבץ זה אחר זה כל הדברים שהם במספר העשרה, והודיענו שהוא מספר מדוקדק ולא נאמר שלא בדקדוק, 'כמו זה עשר פעמים תכלימוני' [איוב יט ג], שהוא שלא בדקדוק, אלא לשון ריבוי, כלומר הרבה פעמים תכלימוני. ואלו הנסיונות, פירשום ז"ל במסכת ערכין [טו א] פרק יש בערכין, ואלו הם: שנים בים, אחד בירידה, שאמרו 'המבלי אין קברים' [שמות יד יא], ואחד בעלייה, שנאמר 'זימרו על ים בים סוף' [תהלים קו ז], וכתוב 'ויושיעם למען שמו' [שם ח]. ובמדרש תהלים [בובר, מזמור קו פסקה ד ד"ה זכרני] דקדקו ממה שכתוב 'זימרו על ים בים סוף' [תהלים קו ו], על ים קודם רדתם בו, ובים כשהיו בתוכו, שהיו אומרים מן הטיט יצאנו ואל הטיט נכנסנו. ולפי הפשט אפשר לומר, שהיה הנסיון מה שנאמר 'ויסע משה את ישראל' [שמות טו כב], שהסיען בעל כרחן מפני ביזת הים, כמו שנזכר במדרש חזית [שיהש"ר פרשה א פסקה כו ד"ה אמר רבי עזריה] ובספרי פרשת ראה. ובפרק ערבי פסחים [פסחים קיח ב] אמרו, דרש רבה בר מארי, מאי דכתיב 'זימרו על ים בים סוף' [תהלים קו ז], מלמד שאמרו ישראל כשם שאנו עולים מצד זה, כך מצרים עולים מצד אחר, אמר הקב"ה לשר של ים, פלוט אותם ליבשה, דכתיב 'וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים' [שמות יד ל]. וזה

היותר נכון, וכן פירשוה בגמרא בערכין [שם]. ושנים במים, אחד במרה, שנאמר 'ויבואו מרתה וילונו' [שמות טו כג], ואחד ברפידים, שנאמר 'ויחנו ברפידים' [שמות יז א], וכתוב 'זירב העם עם משה' [שם ב]. שנים במן, אל יצא איש (ממקומו) [שמות טז כט], וכתוב 'ויצאו מן העם' [שמות טז כז]. איש אל (יותר) [יותר] [שם טז יט], 'ויותרו' [שם כ]. שנים בשליו, אחד בשליו ראשון, שנאמר 'בשבתנו על סיר הבשר' [שם ג], ואחד בשליו שני, 'והאספסוף אשר בקרבו' [במדבר יא ד]. ואחד בעגל, ואחד במרגלים, ושם נאמר 'וינסו אותי [זה] עשר פעמים' [במדבר יד כב]. ורבינו משה ז"ל [ד"ה אבל העשרה] רדף הפשט והניח מדרש חז"ל, ולא מנה בים סוף אלא אחד, 'המבלי אין קברים' [שמות יד יא]. והשלים המנין בתבערה, אעפ"י שלא נזכר שם נסיון, אלא שהיו מתאוננים, בלי ספק נסיון היה שם. וכן באבות דרבי נתן [נו"א פרק לד], מנה תבערה. ורבינו יונה ז"ל [ד"ה עשרה נסיונות נסו] סמך עליו בזה, וגם הוציא מהמנין יציאת העם ללקוט, והשלים המנין באומרם 'היש י"י בקרבנו אם אין' [שמות יז ז]. וכן באבות דרבי נתן [שם], מנה מסה. וכן שנו שם, ועל כולם הוכיחן משה, שנאמר 'אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל, במדבר' [דברים א א], - זה מעשה העגל. 'בערבה', - על המים. 'מול סוף', - זה פסל מיכה שעבר בים, שנאמר 'ועבר בים צרה' [זכריה י יא], 'בין פארן', - מרגלים. 'ובין תופל', - דברים שנתפלו על המן. 'ולבן', - זו מחלוקתו של קרח, שהוא אומר באותו פרק 'והנה פרח מטה אהרן' [במדבר יז כג]. 'וחצרות' [דברים א א], - על העריות, 'בוכה למשפחותיו' [במדבר יא י], על עסקי משפחותיו. 'ובתבערה ובמסה ובקברות התאודה' [דברים ט כב], הרי כאן עשרה.

ובטור אורח חיים סימן תק"פ, וזה לשונו: כתב בה"ג אלו הימים שמתענין בהם מן התורה והמתענה בהם לא יאכל

משה רבינו ודור דעה ארבעים שנה במדבר, ואף על פי כן נעלם זאת שלא ידעו אודות

בהן ולא ישתה עד הערב באחד בניסן מתו בני אהרן בי' בו מתה מרים ונסתלק הבאר בכ"ו בו מת יהושע בן נון בי' באייר מת עלי הכהן ושני בניו ונשבה ארון הברית בכ"ח בו מת שמואל הנביא וספדוהו כל ישראל בכ"ג בסיון בטלו הבכורים מלעלות לירושלים בימי ירבעם בן נבט בכ"ה נהרג רשב"ג ורבי ישמעאל ור"ח סגן הכהנים בכ"ז בו נשרף ר"ח בן תרדיון וס"ת עמו בי"ז בתמוז נשתברו הלוחות ובטל התמיד והובקעה העיר ושרף אפוסטמוס התורה והעמיד דמות ע"ג בהיכל באחד באב מת אהרן הכהן בט"ב נגזרה גזרה על אבותינו שלא יכנסו לארץ ונחרב הבית ראשונה ושנייה בי"ח כבה נר מערבי בימי אחז בי"ז באלול מתו מוציאי דבת הארץ במגפה בג' בתשרי מת גדליה בן אחיקם והיהודים אשר עמו במצפה בה' בו מתו כ' איש מישראל ונחבש ר"ע בן יוסף בבית האסורין ומת בז' בו נגזרה גזירה על אבותינו שימותו בחרב וברעב ובדבר מפני מעשה העגל בו' במרחשון עיורו עיני צדקיהו ושחטו בניו לעיניו בכ"ח בכסליו שרף יהויקים את המגילה אשר כתב ברוך מפי ירמיה בח' בטבת היה מעשה דתלמי המלך בט' בו לא כתבו רבותינו על מה הוא בי' בו סמך מלך בבל על ירושלים להחריבה בח' בשבט מתו הזקנים שהיו בימי יהושע בן נון בכ"ג בו נתקבצו כל ישראל על שבט בנימין על ענין הפלגש ועל פסל מיכה בז' באדר מת מרע"ה בט' בו גזרו תענית על שנחלקו ב"ש וב"ה זה על זה אלו ימי תעניות קבלו ישראל מן התורה ועוד גזרו רז"ל שיהו מתענין מפני שלשה דברים בב' זה' על חורבן הבית ועל התורה שנשרפה ועל חרפת ה' ולע"ל הקב"ה עתיד להפכם לששון ולשמחה דכתיב והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם וכן יה"ר במהרה בימינו אמן.

הפסל, וכן תחת הנהגתם של שופטים היו עובדים עבודה זרה הרבה כמבואר בשופטים, וכן תחת הנהגתו של יאשיהו המלך שהפך עולם ומלואה בביעור עבודה זרה בכח של מלכות, ויאשיהו הי' צדיק גדול כמו שמעיד עליו הפסוק (מלכים ודברי הימים), ואף על פי כן היו ליצני הדור עושים מה שלבם חפץ שלא בידיעתו, כמו שאמרו חז"ל.

ובפרשת דברים (א', י"ג) הבו לכם אנשים חכמים ונבונים לשבטיכם ואשימם בראשיכם, ופירש"י שהם ניכרים לכם שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירין בו שאתם גדלתם אותו לכך נאמר וידועים לשבטיכם, עד כאן לשונו.

וכתב על זה בספר דברי שלום להגה"ק מוה"ר אברהם שלום מסטראפקוב זצ"ל (בן הגה"ק משינאווע זי"ע) וזה לשונו, הנה יש להוכיח מזה גודל מעלת הצדיקים, אפילו כשיש איזה מחלוקת בין איזה צדיקים ושומעין מהם שאחד אומר על חברו דיבורים כנגדו, ידוע שזה מחמת בעלי לשון אשר היצה"ר רוצה להפריע הצדיקים ותלמידיהם מעסק מצותם ותורתם על כן הוא מעמיד הולכי רכיל

בשקרים שונים, וקלי הדעת אומרים, כיון שהרבי הוא בעל רוח הקודש, איך אפשר להטעותו, ומזה באים חס ושלום לפקור באמתיות צדקת הצדיקים הקדושים האמתיים, ובאמת מי שאומר כה, שאי אפשר להטעות את הצדיק, הוא אפיקורסות, כיון שמצינו שאפילו משה רבינו עליו השלום אדון הנביאים אמר וידועים לשבטיכם שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע כו' ואם הגון הוא כו' אלא על כרכך שאם בא איש צבוע לפני הצדיק ורוצה להטעותו שהוא איש כשר אפשר שהצדיק אינו יודע פנימיותו, כמו שאמר משה רבינו ע"ה איני יודע מי הוא עד כאן לשונו.

ובפרשת וישלח (ל"ב, ט') על פסוק והי' המחנה הנשאר לפליטה וגו' פי' האבן עזרא ח"ל, כי אין הנביא יודע הנסתרות אם לא יגלה לו ה', ואלישע אמר וה' העלים ממני (מלכים ב' ד' כ"ז) עד כאן לשונו.

הרי שמשה רבינו ואלישע הנביא לא ידעו וכן שאר הנביאים לא ידעו רק מה שהגיד להם השי"ת, אבל שאר הדברים יתכן שנעלם גם מהם ויתכן שידעו אבל אינו מוכרח ואפשר שיתעלם מהם.

ומצינו ביעקב אבינו ע"ה ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם, אבל החסידים אומרים כי רק אצל יעקב הי' יכול להיות דבר כזה שלא ידע מה שנעשה תחת רשותו, אבל לא אצל מרן ז"ל... וכן רק את יצחק אבינו הי' אפשר לרמות, אבל החסידים אומרים כי הרבי גדול מכולם ואותו אי אפשר לרמות, ומוכרח שידע הכל ויכול הכל, וממילא ראיתא ברורה שהכל הי' טוב.

ומבואר בספר מלכים שנמצאו מכשולים של כרת רח"ל תחת גדולים מדורות קדומים, כגון אסא מלך יהודה שהי' צדיק והי' לו כח של מלאכות, ואף על פי כן נאמר (מלכים א' ט"ו י"ד) והבמות לא סרו, פירש"י במות היחיד שהורגלו ליקרב עליהן לשמים משחרבה שילה עד שנבנה הבית שהיו הבמות מותרות לא סרו עתה ואע"פ שנאסרו משנבנה הבית והיו עונשים עליה כרת, עד כאן לשונו.

וגבי יהושפט שהי' צדיק, נאמר (מלכים א' כ"ב, מ"ד) אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות - וכן גבי יהואש (מלכים ב' י"ב, ג') ויעש יהואש הישר בעיני ה' וגו' רק הבמות לא סרו וגו', וכן גבי עזרי' (מלכים ב' ט"ז ג') ויעש הישר בעיני ה' רק הבמות לא סרו וגו', וכן גבי יותם שהי' צדיק מופלג (כמבואר

ברש"י דברי הימים ב', כ"ז ב', ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה עזיהו אביו הטובות שעשה אביו, וזהו שאמר ר' שמעון בן יוחאי במסכת סוטה אלמלא יהי' אברהם אבינו מקבל עליו כל עוונות הדור עד לו אני הייתי מקבל חטאי הדורות מאברהם עד לי, ואם הי' יותם בן עזיהו עמי היינו מקבלים עלינו מאברהם ועד סוף הדורות וכו' עד כאן לשונו עיי"ש) ואף על פי כן נאמר (מלכים ב' ט"ו ל"ד) רק הבמות לא סרו וגו' - עד חזקיהו המלך שאצלו נאמר (מלכים ב' י"ח ג') הוא הסיר את הבמות.

ובימי המהרש"ל זצ"ל נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו והנהגת שאר גדולים שבימיו, כמבואר בספר ים של שלמה, ושם במסכת חולין פרק גיד הנשה סימן י"ט כתב ז"ל, אני הגבר ראיתי שרוב המנקרים שלנו אע"פ שמחמירים בענין ניקור לחתוך אפילו מההיתר ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילין בחלב, לכן נהגתי בעצמו שלא לאכול בשר מנוקר עד שיבדוק הבשר על ידי עוד מנוקר עד כאן לשונו, עיי"ש.

ובכרתי (להגה"ק מוה"ר יונתן אייבעשיץ זצ"ל) כתב בסוף סימן ס"ה וזה לשונו, בזמן הזה יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקת כשרות

המנקר כיון דעכשיו רבו החומרות וכבד עליו הטורך ועל הרוב אינם בני תורה ואין לסמוך בניקור כי אם על בקי וירא ה' מרבים, עד כאן לשונו.

עוד כתב וז"ל, מיום עמדי על דעתי שלמדתי הלכות ניקור להיות בקי בהן ובשמותיהן, לא סמכתי על מנקר כי אם מה שהייתי מנקר בעצמי ויגיע כפי אכלתי, עד כאן לשונו.

ובספר צנה לדוד (להגאון מוה"ר דוד דייטש זצ"ל, מגדולי ספרי הניקור בשנת תק"ח) כתב וזה לשונו: ראיתי מנקרים חותכין בשר ואומרים זה חלב ועל חלב גמור אומרים שזה בשר, וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קבלנו וכך מנהגינו מקדם, והיינו בעיניהם כמתעתע באומרם אם אמת אתך למה אין מזהירין לנו הרבנים אשר בארץ המה חכמי הדור על זה, ואני בעניי אמרתי להם בודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול. ועל מהנגך אני אומר דור תהפוכות המה ומנהגם לגיהנם, עד כאן לשונו.

ובספר שאלות ותשובות בית יצחק (יורה סימן ס"ד) כתב אודות הרבנים שמשכו ידיהם

מן המנקרים בשר מליתן השגחה עליהם וסומכין על המנקרים שלמדו איש מפי איש, ולפעמים גם רבי לא שנה ואם כן תלמידו מנין לידע, וגם בחלק הפנימי הכל ממשמשין בו נשים ועבדים וקטנים, ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטות ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום ועם כל זה לאחר שנתמנו לשו"ב עושים את עצמם למנקרים והעולם סומכין עליהם ואין מי שישגיח עליהם, והכל מפני שגם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאים בטוב ענין זה, על כן צריך הרב ללמוד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור בחלק הפנים, עד כאן לשונו (מובא בהקדמה לספר גבעת פנחס).

ושם בספר גבעת פנחס הלכות ניקור כתב ז"ל, הרבה שנים שאני עוסק בעניני ניקור והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות, וראיתי בעוונותינו הרבים שיש הרבה מכשולים ועוררתי עליהם וכולם נתנו לי טובת עין, עד כאן לשונו.

ועיין בקונטרס דרכי חיים להר"ר רפאל ז"ל, משמש בקודש אצל מרן הקדוש בעל דברי חיים זי"ע, והקונטרס מפורסם לאמיתי (וידוע שגם הגה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע הי' מעיין בו

לפעמים) ובסופו מספר על מכשול בענין החלב תחת הנהגתו של הדברי חיים ובית דינו, אבל נחרדו תיכף לתקן המכשול.

ובודאי אם היו מכשולים תחת מלכות בית דוד כנ"ל, בזמן שצדיקים היו שולטים ולא הי' עולם של הפקר, ואם נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו של המהרש"ל ז"ל ושאר גדולים שבימיו, וכן בדורות שאחר כך תחת הנהגת גדולי עולם כמבואר לעיל, וכל ההמון חרד בלי הפקרות, למה לא יוכלו להמצא מכשולות גם בימי מרן מסאטמאר זצ"ל בלי ידיעתו בעולם של הפקר שבמדינת אמעריקע, מקום זייפנים ורמאים וקלים וריקים אשר אין לשום אדם שליטה עליהם ומי יאמר להם מה תעשה, ויכול להיות שלא ידע מרן ז"ל עם מי יש לו עסקים, וכמו שהי' זה מציאות אצל משה רבינו ע"ה.

שאלה כ"ה

למה יכשלו רבים בפעם אחת?

תשובה לדבר:

כי הדרך הוא בכל עבירה שאדם רואה שאחרים נכשלים בה נכשל אחריה בקל, וכל אחד גורר את חבירו. מהאי טעמא בבשר, כיון שרבים אוכלים

בשר ואינם רוצים לפרוש ממנה עם כל הערעורים מפני אטימת לבם, שאר כל הקהל נגררים אחריהם. ודבר זה מבואר היטב בכלי יקר (ויקרא ד') על הכתוב ואם נפש אחת תחטא, ומובא בילקוט מעם לועז ויקרא (פרשת י"ד) וז"ל: שאם הוא חטא שאדם רואה אחרים שעושים אותו, הוא עלול לשגות שהדבר מותר והוא עשוי לעבור עליו, שכן יש מקום לטעות, אבל חטא שאינו רואה כלל שאחרים יעשוהו, רחוק מן הדעת שהוא יעשה. ולכן אומר שם הכתוב ואם נפש אחת תחטא. ונאמר כאן "אחת", שלא נאמר כן בכל הקרבנות דלעיל, כדי לרמוז שרק הוא חטא באותו החטא, שלא ראה חטא זה אצל אחרים, עד כאן תוכן דבריו עי"ש.

שאלה כ"ו

למה הרב שליט"א צועק כל כך על השחיטה ולא על שאר דברים? ולמה יקרא דבר כזה שכולם יוכשלו באיסור שכל אחד יודע שאסור לשחוט שלא כהוגן? ולמה יכשלו רבים בפעם אחת?

תשובה

הבעל שם טוב הקדוש¹ זי"ע גילה לנו סוד זה מה ששמע במתיבתא דרקייע. ידוע שעיקר דרך הבעל שם טוב היה לתקן שחיטה, מקוה, ועירוב.

הויכוח הגדול בין תלמידי הבעש"ט זי"ע, איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו:

בספר ברכות אברהם (פרשת ואתחנן) כתב שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב ז"ל היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.

יש מהם אמרו: שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השוי"ב [השוחט ובודק] ירא שמים, וכן בכל

(ד) הבעל שם טוב זי"ע, [היה לו נשמת רבי שמעון בן יוחי] ראשי תיבות ישראל בעל שם, [ונשמת האריז"ל].

שאר ענינים השייכים לזה כי ח"ו מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה ד-י ע"א) והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלום בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע ר"ל.

ואחר זה אמר להם מרן הריבש"ט נהר"י בעל שם טוב [ז"ל בזה הלשון, תיתי לי" כי בעת הזאת פלפלו

(ה) ראה רש"י שבת (ק"ט עמוד א'), תיתי לי – ישולם שכרי. ועיין רש"י ביצה (ל"ו עמוד ב'), תיתי לי דעברי אדמר – תבואני זאת בשכרי שעברתי על דברי רבי. וברש"י בכורות (דף ל' עמוד א'), תיתי לי – שכר טוב. [והלשון תיתי לי מובא בש"ס הרבה פעמים על ענינים גדולים כמו: (שבת ק"ח ע"ב, תיתי לי דקיימית שלש סעודות בשבת, דקיימית מצות שפילין דקיימית עיון תפלה, דלא סגינא ארבע אמות בגילוי הראש, תיתי לי דקיימית מצות ציצית שם. ובמגילה דף כ"ח ע"ב, תיתי לי דלא אסתכלי בגוי. ובערכין דף טז ע"א, תיתי לי דקיימי כל דאמור רבנן.]].

וצריך ביאור כי ידוע שכל הצדיקים האמיתים עובדים את ה' שלא על מנת לקבל שכר, ובפרט הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שהי' לו נשמת הרשב"י ונשמת האריז"ל בוודאי לא חשב על קבלת שכר, וצריך ביאור למה אמר הלשון תיתי לי – ישולם שכרי, כנ"ל? ואפשר לבאר דהנה מעשי

אבות סימן לבנים, ורצה לרמוז לנו בבחינת (ויגש מו, כח) "ואת יהודה שלח לפניו גושנה ודרשו חז"ל (בראשית רבה פרק צ"ד, ב. ילקוט שמעוני ח"א רמז קנב), שהכוונה היתה: להתקין לו בית תלמוד שיהא מורה שם תורה ושיהיו השבטים הוגים שם בתורה. כמו כן מלמד לנו הבעש"ט הקדוש זי"ע, שידעו שיבא זמן לפני ביאת המשיח שרוב הרבנים יהיו מן הערב רב, ולמד אותם הדרך הנכון מה שהרב צריך לעשות שיהיה שייך להקדושה ולא חס ושלום להצד שני, הוא שיעסוק בג' דברים האלו שהם עמודי העולם, (ואם הרב אינו משגיח על ג' דברים אלו הוא לבד יהיה האחראי על כל זה, וידונו אותו בשמים על כל זה) והדברים האלו הם כל חשובים בשמים שאפילו צדיקים גדולים כאלו כמו הבעל שם טוב הקדוש ביקש גם כן שהוא רוצה לזכות בהשכר הגדול הזה.

וה' האיר עיני שה"מהרש"ק זי"ע כתב כמו כן בספרו (שו"ת טוב טעם ודעת חלק א') אחר שיצא במלחמתו נגד השוחט בבארדיטשוב שהאכיל עשרות שנים טריפות, וזה מד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה בשני עולמות, והלוואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערת הרעה הזה מן העולם" וכן יאבדו כל אויביך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום". (דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת טוב טעם ודעת ח"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו).

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקו ועמלו של זה שיעורר אחרים ויגן עליהם שלא יתפטמו בנבילות וטריפות, ועל ידי זה שלא יתפטמו במאכלות אסורות יצאו הרבה מאחינו בני ישראל במלחמת קודש, להגן על השחיטה כהלכתה במדינתם וידרשו ויבקשו להחזיר עטרת קדושת ישראל ליושנה, ושישמרו את נפשם ואת ילדיהם ממכשולים בעיני מאכלות אסורות, וה' הטוב יהיה בעזרו לזכות את

גם כן במתיבתא דרקייע איזה מהם עיקר ואמרו
כמר וכמר.

והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') בזע"ם תצעד ארץ
ר"ת "זביחה, "עירובין, "מקוה, כל אלה הם יסוד
הארץ. עד כאן לשונו.

הערה: מה שכתב הבעל שם טוב זי"ע ששמע
במתיבתא דרקייע, וכו', בוודאי ששמע מפי הקדוש
ברוך הוא בעצמו, כמו שכתוב בספר ברכת חיים
[מהקדוש רבי חיים ישעיין הכהן בעל המחבר
מסגרת השלחן, ולקוטי שושנים, וספר ישועות
חיים ועוד,] (פרק ד' דף ח' אות כ"ז), וז"ל:

ובספר דגל מחנה אפרים כתב בשם הר"י
ב"ש ז"ל וזה לשונו: יש איש בעולם
ששומע תורה מפי הקדוש ברוך הוא
ושכינתיה, לא מפי מלאך ולא מפי כו',
ואינו מאמין עצמו שלא ידחה מאת
הקדוש ברוך הוא ח"ו, כי בקל יכול
לדחות לנוקבא דתהומא רבה ח"ו. וסמך
לזה פסוק לא בשמים היא וגו' ולא מעבר

הרבים, ומגלגלים זכות על ידי זכאי, ויהא רעוא משמיא
שבזכות הזו לבד יזכה לאריכת ימים ושנים, ויהי חלקי עימו,
ובזכות זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו אמן.

לים היא. ה' יקרב אותנו בימין צדקו עד כאן לשונו.

ועיין בספר "אגרות לחם שלמה" מהגאון משאמלויא זצוק"ל, (בדף מ"ד ע"א), שכתב וזה לשונו: הבעל שם טוב זי"ע אמר על הפסוק חבקוק ג' בזעם תצעד ארץ, זע"ם נוטריקון ז'ביחה עירובין מ'קוה, שג' דברים אלו הם ראשיים ונחוצים מאד שצריכין לישראל דהיינו שחיטה כשרה משו"ב [שוחט ובודק] ירא שמים, ושיהי' עירובין בעיר, ומקוה כשרה, ועל ידי זה יצעד ויקומם הארץ.

ולעניית דעתי יש לרמוז זה במה שכתב בחידת שמשון (שופטים י"ד) ומע"ז יצא מתוק, מ'קוה עירובין ז'ביחה, על ידי אלו נשפע שפע לישראל.

ויש לרמוז בפרשת שופטים ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אליהם שמע ישראל כו', וכתב רש"י ז"ל אפילו אין בכם זכות אלא קריאת שמע בלבד כדאי אתם שיושיע אתכם, עיין בסוטה מ"ב ע"א לשון חז"ל בשם רשב"י, ורש"י שינה בלשון אחר.

ויש לומר דנרמז בלשונו הקדוש אפילו אין בכם אלא קריאת שמ"ע, נוטריקון ש'חיטה מ'קוה עירובין, כדאי אתם שיושיע אתכם. ונראה לפרש בזעם תצעד ארץ, על פי מה שכתוב בספר הקדוש אוה"י (אוהב ישראל, פרשת בראשית)

בשם האריז"ל דמה שכתוב בפרשת בחקותי והארץ אזכור רצה לומר דהשם יתברך יזכור מה שהארץ חטאה ושינתה מאמרו של הקדוש ברוך הוא שאמר שתוצא הארץ עץ פרי עושה פרי, והארץ שינתה ותוצא עץ עושה פרי. וזה מליצת זכות על ישראל כשיחטאו חס ושלום כיון שנברא מדבר שחטא, אם כן אין חידוש שיחטא האדם עיי"ש.

וזה בזעם כשיש זעם מהקדוש ברוך הוא,
אז תצעד ארץ ללמד זכות עלינו והבן, עד
כאן לשונו.

ובזה אפשר לפרש מה שכתוב (תהלים פרק
ז פסוק י"ב) אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל זֵעַם בְּכָל
יוֹם, שכל זעמו של הקדוש ברוך הוא הוא רק
על ג' דברים אלו.

(ו) והכוונה בזה, דהקדוש ברוך הוא זועם על ג' דברים
אלו אם לא שומרים אותם כהוגן, ועל ידי שמעוררים את
העם בג' דברים אלו, מסירים את חרון אף ה' מישראל
ומעוררים רחמי שמים כי כשיש דין למטה אין דין למעלה
כמשאחז"ל.

(ז) כדאיתא במסכת סנהדרין (דף קה עמוד ב) על הפסוק
(במדבר כ"ד) "כרע נפל שכב וגו' וידע דעת עליון", השתא
דעת בהמתו לא הוה ידע, דעת עליון הוה ידע? מאי דעת
בהמתו? - דאמרי ליה: מאי טעמא לא רכבת סוסיא? - אמר

להו: שדאי להו ברטיבא. - אמרה ליה הלא אנכי אתנך, - לטעינא בעלמא. אשר רכבת עלי - אקראי בעלמא. - מעודך עד היום הזה ולא עוד אלא שאני עושה [לך] מעשה אישות בלילה, כתיב הכא (במדבר כ' כ"ב) ההסכן הסכנתי, וכתיב התם (מלכים א' א') ותהי לו סכנת. אלא מאי וידע דעת עליון - שהיה יודע לכוון אותה שעה שהקדוש ברוך הוא כועס בה, והיינו דקאמר להו נביא לישראל (מיכה ו') עמי זכר - נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה', מאי למען דעת צדקות ה' - אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל:

דעו נא כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי כל אותן הימים בימי בלעם הרשע, שאילמלא כעסתי כל אותן הימים - לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט. היינו דקאמר ליה בלעם לבלק. (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל וגו' (מסורת הש"ס: ומה אזעום לא זעם ה' - מלמד שכל אותם הימים לא זעם ה', (אותן היום [הימים] לא זעם ה').

אל זעם בכל יום וכמה זעמו - רגע, שנאמר (תהלים ל') כי רגע באפו חיים ברצונו וגו'. איבעית אימא: (ישעיהו כ"ו) לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בערך חבי כמעט רגע עד יעבר - זעם. אימת רתח - בתלת שעי קמייתא, כי חוורא כרבלתא דתרנגולא. - כל שעתא ושעתא נמי חוורא! - כל שעתא ושעתא אית ביה סוריקי סומקי, ההיא שעתא - לית ביה סוריקי סומקי. ההוא מינא דהוה בשיבבותיה דרבי יהושע בן לוי דהוה קא מצער ליה. יומא חד נקט תרנגולתא, ואסר ליה בכרעיה, ואותיב. אמר: כי מטא ההוא שעתא - אילטייה. מי מטא ההוא שעתא - נמנס. אמר: שמע מינה לאו אורח ארעא, דכתיב (משלי י"ז) גם ענוש לצדיק לא טוב, אפילו במיני לא איבעי ליה למימר הכי. תנא משמיה דרבי מאיר: בשעה שהחמה זורחת והמלכים מניחין כתריהן על ראשיהן ומשתחווים לחמה - מיד כועס.

שאלה כ"ז

**הבעיה עם השוחטים על הבהמות
ועופות היו כבר לפני אלפים שנה, אז
למה יותר גרוע עכשיו, האם יש היום
עופות ובהמות אחרות?**

תשובה:

על עופות:

עד לפני שבעים שנה שחט שוחט אחד, במשחטה אחת,
בערך 20 עופות לשעה, כי היו עושים הכל ביד להוריד
הנוצות, לפתוח העופות, וכו'.

היום עם המכונות האוטומטיות שוחט שוחט אחד
1200 עופות לשעה.

זאת אומרת 60 פעמים (6000% אחוז) יותר ממה
ששוחט שחט לפני שבעים שנה.

על בהמות:

שוחט אחד שחט בעיר גדולה לערך 3 בהמות ביום
אחד.

עכשיו שוחט אחד שוחט יותר משלש מאות בהמות
ביום אחד.

זאת אומרת 100 פעמים יותר (10.000% אחוז) יותר.

האם אתה יכול לדמות את השחיטה מאז - להיום?

שאלה כ"ח

**מה אני יכול לעשות, אני איש פשוט,
איך אני יכול להיות צדיק יותר גדול
מהרבנים שלי?**

תשובה:

רבי נחמן מברסלוב זי"ע (נכד הבעל שם טוב) ראה ברוח קדשו ואמר, שלפני ביאת המשיח הקדוש ברוך הוא יסמוך רק על אנשים פשוטים.

שאלה כ"ט

**אני חסיד... אני הולך בדרך שהרבי שלי
הולך וכולנו הולכים בדרך הבעל שם
טוב, ולהבעל שם טוב לא היה בעיות עם
השחיטה והכשרות, אז מה כבוד הרב
מבלבל לי את הראש עם הבעיות של
השחיטה וכשרות הבשר?**

תשובה:

א. כמובא למעלה שדרכו ומלחמתו של הבעל שם טוב היה השחיטה מספר אחד.

ב. אם אתה באמת חסיד, או רק רוצה להיות חסיד ואתה מתחיל להתנהג כחסיד, בו נראה מה אומר הספר הקדוש פלא יועץ על ענין הזה אם חסיד יאכל בשר או לא?

ג. זה לשון הפלא יועץ (אות ט' טרף): והנה בקושי יוכל המצא בהמה שתהא נקיה מכל דבר רע, ושתהא כשרה אליבא דכולי דעלמא, ומי יכול לעמוד על המשמר על זה? **לכן הניאני מנהג חסידים ואנשי מעשה שראיתי, שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף ... אשרי אנוש יעשה זאת, ויזהר בכל צד נדנוד איסור אכילה ושתייה וזוכה לסייעתא דשמיא.**

ד. וכן מובא דבר נפלא בספר הקדוש שמחת הנפש [חתן הצדיק הקדוש בעל קב הישר זצ"ל] בקושי ראיתי סכין שחיטה אחד שיהיה כשר כדת וכדין.

שאלה ל'

איך אפשר להגיד שיש לנו כל כך הרבה בעיות בכשרות, הלא ברוך השם יש לנו מספיק רבנים מכשירים גדולים, למה הם לא מתקנים את הבעיות?

תשובה:

לא רק שהם לא מתקנים אלא הם עצמם הבעיין הכי הגדולה שהם רבנים מהערב רב.

כתוב בזוהר הקדוש ובאור החמה, כי לפני ביאת המשיח יהיו רב הרבנים ומנהיגי ישראל מהערב רב רח"ל. (ולפי הזוהר הזה אנו רואים בבירור לאיזה סוג הרב הקל הזה שייך).

והנה בפרשת בשלח כתבתי בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ:) דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספה"ק אור החמה (פרשת נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו'.

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוונותינו הרבים נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם

בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, עד כאן. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, עד כאן.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוונותינו הרבים רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לדי לא לקבל שום תועלת לעצמם, עד כאן עיי"ש עוד.

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוונותינו הרבים לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות לי"ע ואי אפשר להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

שאלה ל"א

**איך אפשר להגיד על השוחטים שהם
לא שוחטים כשר הלא הם שומרים
מצוות?**

תשובה:

א. ידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי ועל ידי זה הכל ברשתו.

ב. ראה מה שכותב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בדיבור המתחיל העולה) וזה לשון קדשו:

עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דילי המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. וזה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש.

א. בספר "שערי תשובה לרבינו יונה" זצ"ל וזל"ק:

אם הרב אינו משגיח על השו"ב [השוחט ובודק] [שוחט ובודק] כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו.

ב. וכן מובא ב"תבואות שור" (על מסכת חולין)

שהסמ"ך מ"ם יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמול הרבה וכך יש לו הכל ברשתו.

ג. וכן כתוב בשאלות ותשובות "חת"ם סופר" (או"ח סימן ר"ה) שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וזה לשון קדשו:
המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר) יושב על כסא של ג' רגלים. רגל א' החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל. רגל ב' שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל. רגל ג' סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים, ותו לא צריך לכלום, עכ"ל"ק.

ד. ראה לעיל בשאלה כ"ו מה שכתבנו בשם הבעל שם טוב זי"ע.

ה. ולחיבת הקודש אעתיק דברים הנלהבים בחוצבים להבות אש שנאמרו מפי הקדוש והטהור בעל ספר ברית מטה משה) אצל פיוט חד גדיא) וז"ל אות באות:

הנה הואיל ואתא לידן ענין זה באתי להזכיר מעון הרע הזה שעדיין הבשר בין שנינו שאכלנו נבילות וטריפות עד כה שהי' גודל המכשלה הזאת בישראל שהרבה שוחטים אין להם הרגשה והרבה מהם מקילין בדבר וממהרים לבדוק, ופשיטא לאחר שחיטה אינם בודקין הסכין רק דרך העברה בעלמא בלי כוונת הלב מחמת שמוכן לפניו הרבה לשחוט ואינו בכדי שיעשה בזמן קצר והמלאכה מרובה, ופשיטא מחמת שמייעפים ומיגעים ידם כבדים עליהם מלבדוק סכינים יפה ושוחטים בסכין א' הרבה עד כי חדל לספור כי אין מספר

מכל התלאות ומקרה רעות שקרה עד כה וגודל עוונותם על ידי שמחלו חכמים על כבודם והעמידו להם על חזקתם דכל ישראל בחזקת כשרות עומדים מן הסתם) רמב"ם פ"ב מקידוש החודש ועוד) ועכשיו שאיתרע חזקתם, ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדיין לא נבנה בימינו והשכינה בגלות עדיין בעונינו וכאשר נמצאו כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע.

ואם יאמר האומר אם אלו יצאו מחזקתן, כל ישראל מי עומדין בחזקת איסור מכל מקום למיחש מיהו בעי מחמת שצריך להיות מתון גדול ולדקדק היטב והמלאכה כבידה עליו כאשר מצאנו שכולם אינן מדקדקין בעבור זה, ובפרט בשחיתת הכבשים מחמת צמרן קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקין כ"ב וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר, ומי שיהי מתמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג ומעשה אבותיהם בידם ששוטחים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישטחו שהיו נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה) יומא עה:) על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו.

ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהי מיתתם בכלל נבילה

וטרִיפה, לכלב הוא הקליפה רחמנא ליצלן תשליך אותם ומוכרח להיות מגולגו בכלב, על כן ישימו אל לבם עונש גדול הרע הזה ויחשבו שכרם כנגד העבירה ולראות שתמיד יהי יראתו של מקום ית' על פניהם, ומה' ומישראל יהי גם כן נקיים) במדבר לב-כב), ולהראות סכינים לחכמים שבדורם לפני השחיטה) חולין יח. ובראשונים וטושי"ע סימן י"ח סי"ז ובהגהה), ואחר כך בכל שבוע ושבוע ואז תבא עליהם ברכת טוב ויזכו לרב טוב הצפון ליראיו, ועכשיו ת"ל שמענו שבכמה קהלות קדושות במדינת אשכנז העמידו כשרים ונאמנים בשעת שחיטה כדי לבדוק תיכף אחר השחיטה ולהראות סכיני לפני השחיטה לחכם, גם פה ק"ק ברלין ראה הרב המופלג הישיש והזקן אב"ד ור"מ נר"ו לגדור גדר לפני צאן קדשים שלא יסתאבו את נפשם ח"ו והסר המכשילה הזאת מישראל עד כי חדל לספור כי אין מספר.

על כן הירא וחרד מדבר ה' ויש בידו לתקן יראה שלא יתלה אשמו בראשו ואף במי שאין בידו למחות על כל פנים הרי בידו שלא לאכול בשר כי אם על פי תקנה הני"ל, ואף שלא ימצא בשר לאכול אפי' בשבתות וביי"ט אל יקל בעבור זה ח"ו דקרוב לודאי הוא שיאכל דבר איסור לפעמים, על כן ישים אל לבו הלא זה תולע ורימה ובתכלית יהי מרה, על כן אל יתבייש מפני אדם כו' ויקדש את עצמו במותר לו (יבמות ב.) ואז קדוש יאמרו לו מה קדוש לעולם קיים ויזכה בביאת ירושלים במהרה בימינו אמן סלה, עכלה"ק.

וראה מה שכתב "מהרש"ק" זי"ע בספרו (שאלות ותשובות טוב טעם ודעת חלק א') אחר שיצא במלחמתו נגד השוחט בבארדיטשוב שהאכיל עשרות שנים טריפות, וזה לשון קדשו:

"ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה בשני עולמות, והלוואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערתי הרעה הזה מן העולם"
וכן יאבדו כל אויביך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום". (דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משאלות ותשובות טוב טעם ודעת ח"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט וע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו.

פלא יועץ

שאלה ל"ב

מה יכול להיות אם אני אוכל בשר כמו
שהרבה יהודים כשרים אוכלים, הלא
אני מאמין ברוך השם?

תשובה:

א. ראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל:

מעשה נורא מהרמב"ם אודות אנשי מדינה
אחת שכפרו בתחיית המתים מן התורה מפני
שנטמטמו במאכלות אסורות

הרמב"ם הזה, מובא בספר הקדוש צפנח
פענח ובספר הקדוש דגל מחנה אפרים (פרשת
עקב), ששמע מהבעל שם טוב זי"ע, שפעם
אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב
להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן
התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים,
אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה
להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר'
שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע,
כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם
יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל
הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח,
ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר

עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחיי את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו על פי דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים.

וכן להיפוך חס ושלום, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם.

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והיי שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם גם כן הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים על פי שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזז כל אשר להם, עד כאן תוכן דבריו.

ידוע שעל ידי בשר פיגול יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות דברי חיים" (יו"ד חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם

[שוחטים ובודקים] **הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל** (עיין שם דבריו החוצבים להבות אש).

וראה מה שכתב בספר שמרו משפט על המדינות האלו שבעל הדברי חיים מציין שיצאו מן הדת: ועל הנודע ביהודה כתב עינו כעין חשמל - על מדינת מעהרן פיהם [בגרמני-ה] כתב, **נחתם היא עם חותמו של סמ"ך מ"ם** ר"ל, וישמור עצמו כל בעל נפש לעבור שם (ואין לך דבר שעומד בפני התשובה). ובעיר פראג כל זמן שהי הנודע ביהודה בחיים לא היה יכול **הסמ"ך מ"ם** להיות שם, רק בדוחק בבחינת אורח ועכשיו מולך שם, ותחילת הקלקול יצא על ידי חזן וראש הקהל וכו' - ועל בתי כנסיות אלו כתב שם כל תפלתם בהם תועבה כמו אשר מתפלל בבית הכבוד, וגרוע יותר כי שם אשר מזכירין שם.

איתא במסכת מגילה (דף י"ב), לכן אומרים ארור המן אשר ביקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכוח לגזור על היהודים גזירות קשות, וכמו שכתוב בב"ח (אורח חיים סימן תר"ע) וזה לשונו:

בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה

ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של
 איסור. ובספר שאלות ותשובות מראה
 יחזקאל האחרון (להגאון הצדיק מהרי"ח
 אבדק"ק גלינא זצ"ל סימן מ"ג) וז"ל: כי
בעינינו ראינו את כל הגזירות
קשות ורעות המתרגשות לבא
בעולם הוא בעונותינו הרבים רק
למען העון של מאכלות אסורות
עד כאן לשונו.

שאלה ל"ג

שמעתי שהרב שליט"א צועק כל הזמן על מצב
 השחיטה שאין באפשרות לשחוט כל כך הרבה,
 והבעיה שאין שני שוחטים שבודקים את הסכין.
 גם כן שמעתי מרב אחד בבארא פארק שאמר ברבים
 שהרב שליט"א מביא מהגר"א זצ"ל שלא לאכול
 אפילו בשבת בשר עוף שלא היו שני שוחטים, ואני
 חושב שהרב הזה צודק, כי אנחנו לא חסידי הגר"א
 זצ"ל, אז מה אנחנו לא יהודים?

תשובה:

ההשגחה על השחיטה ובדיקה והעמדת משגיחים זה
 בכלל לא דבר חדש, והרב הזה שאמר ברבים ימחול

**מאוד כי כל אחד שלומד יורה דעה ומקבל סמיכה יודע
לכל הפחות קצת ממה שאני כותב לך כאן:**

(א) ברוב קהלות ממנין ת"ח וירא שמים להשגיח על בדיקת סכין והריאה שיהא נעשה ע"ד ההכשר) פרי תבואה סימן ל"ט סימן קכ"ט) וגם בירושלים ובקושט"א נוהגין כן מתקנות מהרי"ט ז"ל) שאלות ותשובות קול אליהו ח"א יור"ד סימן א' דף כ"ג). וכן באיזמיר ואגפיה (רו"ח סימן א' אות ד').

(א*) עמידת אב ובנו לא מהני (ספר הילולא דרבי להגה"צ מניזונב זצ"ל שליטת תשובות כמעט כל גדולי הזמן).

(ב) ובהרבה מקומות מדקדקין שיהי' השוחט מושגח משוחט אחר בבדיקת הסכין, סימנים והריאה ומוזהרין באזהרה חמורה בזה מפי מנהיג. העיר וחכמיה (יד אפרים קוני יפה לבדיקה ו').

והגאון מהר"ש קלוגער זצ"ל גם כן מזהיר שימנו הקהלה רואה נאמן ת"ח מופלג וירא אלקים להיות גודר גדר ועומד בפרץ ויראה שיהא הכל על נכון. ואם לא ימצאו איש ת"ח שיהא ראוי לזה יקבלו איזה שו"ב מפורסם ביראה שיהא לנאמן רואה. וזהו יותר טוב. כי הוא מבין ביותר כדת מה לעשות ותשלומי זה הרואה יהי' דוקא מן הקהלה לבל יהא עליו מורא בשר ודם (תורת זבח אות א').

(ג) במקומות שאין נוהגין לחק ולא יעבור שיהיו שנים שוחטים ואחד משגיח על חבירו על כל הנעשה עוברין בשאט נפש על פסק גאוני ותקיפי קדמאי שהתקינו כן. ובעוונותינו הרבים לא אכשור דרא. ואיני רואה שום צד

סמך להקל לאכול מהשחיטה אם לא היי על כל פנים איש ירא אלקים הבקי היטב באומנות ומלאכת שחיטה, ובדיקת סכין והריאה אשר יעמוד שם להשגיח בכל זמן השחיטה והבדיקה ומבלעדו בל ישחט או יבדק אף בהמה אחד כלל וכלל. ואותו המשגיח לא יהי לו שום עבודה אחרת רק לעמוד ולפקח, ויקבל שכרו מאת הרב המפקח וכל מה שרואה אליו יביא. (בספר בשר צדק סימן ח"י אות ו' האריך מאד בבקיאות נפלאה בזה ותוכ"ד דלדעת כל הפוסקים אשר אנו נמשכין אחריהן חובה גמורה להקפיד שיהיו שנים בודקין הסכין וגם הריאה, ובקצת מקומות היו נוהגין כן גם בעופות, ובעוונותינו הרבים נשתנה הדור לגריעותא אלף מעלות ומה שהיו מקפידין עליה בימים ההם שהי קצת שנים כתיקונם. קהלות הקודש על מכונם. הרבנים במעמדם ואימת הרבנים על אנשי קהלתו בכלל ועל הטבחים בפרט. עאכו"כ שבימינו אלה אי אפשר לזוז זיו כ"ש ממנו רק בהוספת אומץ להחמיר ולא להקל וכד' החת"ס ביור"ד. וח"ו לסמוך על סתם ת"ח ויר"א. כי המעיין בספרי הפוסקים שהבאתי יראה שהקפידו שיהיו **שנים שוחטים**. פי' דבלא"ה לא ידעו מימינו לשמאלו ופשיטא שלא יוכל לחדור למחשבת השוחטים וטבחים ולהבין ערמומותם, וכמו שכבר צעקו ככרוכיא בעל בית אפרים, והפליתי ואחרון חביב מוהר"ר הלל מקאלאמייע זצ"ל על הרבנים הנותנים הכשרים ואין יודעין בין ימינם לשמאלם מה זה סכין שלימה בלי פגימה ואכמ"ל.

ועל כן ההכרח שיהי דוקא הבקי היטב בכל מלאכת ואומנות השחיטה, (ועיין שאלות ותשובות בית דוד

להגאב"ד סטאניסלאב כי הרבה רבנים ודיינים לא בקיאים בסכיני דשחיטה ולא ידעו ולא יבינו בבדיקת הריאה, עיין שם).

ד) אלו הם הפוסקים גאוני ותקיפי קדמאי רבותינו האחרונים שמהם יוצא דצריך השגחה על ידי שוחט הבקי בכל מלאכת ואומנות השחיטה וגם יר"א בעת שחיטת בהמות הן על הסכין והן על הריאה, בלי שום דיחוי שבעולם.

1. שאלות ותשובות חת"ס יור"ד סימן י"ג.
ודעתו נוטה דגם בדקות יש צורך לזה.

2. הגאון הצדיק מהר"מ בנעט אבדק"ק ניקלשבורג יע"א. והנהיג גם בדקות, מובא בשאלות ותשובות חת"ס שם.

3. הגאון הצדיק בעל הפלא"ה זצ"ל. ותיקן כן בעיר ואם בישראל אפילו בשחיטת עופות וכל שכן בהמות בין גסה ודקה. מובא בשאלות ותשובות חת"ס זצ"ל שם.

4. בשאלות ותשובות ד"ח ח"א יור"ד סימן י"ב למרן הגה"ק מצאנז זצ"ל, והעיד שכן המנהג כמעט כל תפוצות ישראל, הגם שהשוחטים מומחים ויראי השם, ויותר החמירו שאם אחד טרוד ילך אחד מהבי"ד עמו לשחיטה.

5. במעשה רב מנהגי הגר"א צ"י. שדעת הגאון החסיד גר"א זצ"ל לאכול מאכלי

חלב בשבת מלאכול מבהמה הנשחטה
בלי משגיח עומד על גבו.

6. הגאון הגדול מוהר"ר אפרים זלמן
מרגליות זצ"ל בעל בית אפרים, ומט"א,
בספרו יד אפרים בקוני יפה לבדיקה אות
ו', וכי בתוך הדברים שכבר נמצא כמ"פ
שעל ידי זה נמלטו ממכשול, ובפרט שעל
הרוב אין שניהם שווין בחכמה ובאומנות
ואיש את רעהו יעזורו והוא נכון מאד.

7. הגאון מהר"ר שלמה קלוגער זצ"ל.
בשאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ק סימן
ק"א - וכי בסימן קט"ו שבמהדו"ת
דאפי בעיר שיש בה רק עשרה בעלי
בתים הוי בזמנינו ב' שוחטים, כי לפי
פירצת הדור ראוי להיות כן. ובתורת זבח
א' כי בשמו דתשלומי המשגיח יהי מן
הקהלה ולא מבעל הבית לבל יהא עליו
מורא בשר ודם, ומובא בדרי"ת סימן א'
סעיף קטן ע"ד.

8. שאלות ותשובות הרי בשמים, מהדו"ת
סימן קצ"ח, וכי דיש חששות הרבה אם
השני שוחטים הן אב ובנו. ושכבר הורה
זקן מהרש"ק דלא ישחטו אב ובנו בעיר
אחת.

9. פרי מגדים בשפ"ד סימן ח"י סעיף קטן
כ"ט. וכי דבעוונותינו הרבים רבו

המתפרצים ביותר ודאי טוב הי' להחזיר הדבר ליושנה שלא ישחוט השוחט עד שיראה סכינו לחכם בעיר. גם שיהיו שנים אצל השחיטה כי טובים השנים מהאחד.

10. שאלות ותשובות קול אליהו ח"א יור"ד סימן א' דף כ"ג. ומעיד שכן המנהג בירושלים ובקושטא גם כן.

11. ברו"ח סימן ח' אות ד'. שכן המנהג באיזמיר ואגפיה.

12. בפרי תבואה סימן ל"ט סעיף קטן קכ"ט. וכ' דברוב קהלות ממנין ת"ח וירא שמים להשגיח על בדיקת הסכין והריאה שיהא נעשה ע"צ ההכשר.

13. בתבואת שור סימן ח"י סעיף כ' דהחרדים על דבר ד' ממנין ב' שוחטים דוקא.

14. שאלות ותשובות מהר"ם שי"ק יור"ד סימן ה'. אחר שהעתיק דברי תב"ש, פרי מגדים וחת"ס (הנ"ל) סיים דמי שיש לו כח והממשלה לאשר ולהקים מוסדי התורה) כמו תקנה הלזו) הוא מושבע ועומד. ואפי' צדיק גמור ואינו מאשר ומקיים התורה ביד המבטלים עובר בקרא ד"ארור אשר לא יקום". וכו' ואי עברו וביטלו לא מהני וכו' וסיים בזה

הלשון: ואם כן תקנת ב' שוחטים לבדיקת הסכין שכבר כתבו הפוסקים דלא אכשור דרא, וכן כ"ז שיש לחוש גם בדיקת הריאה ואיכא סייג שתהא הבדיקה דוקא על ידי ב' שוחטים אז אפילו גדול אינו יכול לבטל, עד כאן לשונו.

15. הגאון מהרש"ם זצ"ל בדע"ת סימן ח"י אות ל"ח, וסיים בזה הלשון: והעיד לפני רב אחד שראה קלף ישן ועליו חתומים מאה רבנים ובראשם הב"י ז"ל שתקנו שיבדקו תמיד שני שו"ב את הסכין וגם הריאה, ופורץ גדר ישכנו נחש. עד כאן לשונו.

16. בשאלות ותשובות דברי מלכיאל ח"ה סימן רס"ה. וכי דכתבו הפוסקים שטוב לתקן בכ"מ שיה"י עוד שו"ב בשעת שחיטה ובדיקה. וכל מי שיש בו יראת חטא אינו אוכל ממה שנשחט בלי עומד על גביו. ולדעתי השו"ב [השוחט ובודק] שרוצה לשחוט לבדו צריך בדיקה בירא שמים וכו' עד כאן לשונו.

17. הגה"ק בעל התניא (מליובאוויטש) זצ"ל בשו"ע שלו סימן ח"י קו"א סק"ט שצריך לדקדק עכשיו מאד שיהיו השו"ב [השוחט ובודק] הממונים זהירים וזריזים וידועים ביראת ד' יותר מהשו"ב

[השוחט ובודק] שהי' בזמן התלמיד, או שיהי' איש ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינים לפני השחיטה אבל אם אינם זהירין וזריזין ויראת די' על פניהם אין להאמינם על בדיקת הסכין יותר מבימי חכמי התלמוד שלא היו רשאים לשחוט אלא אף החכם בודק הסכין עד כאן לשונו, והעיר בספר אור שמים יור"ד סימן כ"א דעל פי דברי הגר"ז יוצא לחלוטין ולעיכובא להצריך משגיח דלא די שאין אתנו יודע עד מה להעריך מעלת השוחטים שבזמן הש"ס כדי למצוא טובים מהם ואם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים, אלא אף גם זאת שאין ספק כי בעוונותינו הרבים ירדנו פלאים וגם בעסק השחיטה ומצבה לא שפרנו רק להיפוך ירד ירדנו עד ירכתי בור ודי במה שהעיד לן השלי"ה על השוחטים שבימיו) בשער האותיות אות קי) כי רבים מהמומחים רחקו לבם מיראת חטא. ועיין עוד במהרי"ל שהי' עוד לפני השלי"ה) בשאלות ותשובות מהרי"ל סימן ס"ז) שכתב בענין השחיטה וז"ל: דעתה בדור יתום הלזה שאי"ב יודע בין ימינו לשמאל וצפרניהם של ראשונים ושיחתן עדיפא מכריסן ותורתן של אחרונים כלום יש בדור הזה וכו', ועיין עוד במה שכתב הפרי מגדים

שותפו של עמלק

בשפ"ד סימן ח"י סעיף קטן כ"ט דרבו המתפרצים בשחיטה. וכן תמצא הרבה, ועל כן לדעת הגר"ז אין שום מבוא להקל בזמן הזה בלי השגחה מעולה, עד כאן לשונו.

18. ספר בית אברהם סימן ח"י בשפ"ז סעיף קטן ל"ג. וכי דעתה צריך החכם להיות גם כן אצל מיעוד הסירכות כי בזמן הזה רבו המתפרצים גם בזה. עיין שם.

19. בשאלות ותשובות עומק הדעת יור"ד ח"א סימן י"ט. כי בזאת יבחן השוחט אם הוא ירא שמים, אם יסכים ועוד ידרוש שיהי איש ירא שמים עומד עליו בעת מלאכתו שתיעשה כדבעי, כידוע דאפי' היותר זהיר מתאמץ עוד יותר ויותר כאשר עומדין עליו ורואין ומסתכלין במלאכתו. ודבר זה רבינו הגדול בשו"ע (יור"ד סימן ח"י סעיף י"ז) הורה לן בשתי תיבות שכתב כי הם (השוחטים) זהירים וזריזים וכי ועיין בשל"ה) שער האותיות אות ז' שכתב דזהירות נקרא הנזהר בשעת מעשה לשמרה לעשותה כדת שלא יעבור שום דבר מה שמוטל עליו, וזריזות נקרא שזריז קודם מעשה להקדים עצמו בסייגים ובשמירה יתירה שלא יבא לידי שום איסור הן חמור הן קל. עד כאן.

והנה כי כן יבורך גבר אשר יחדיו יהיו תמים על ראשו שני תנאים הללו, והעצה הנבחרת לצאת ידי שניהם כאחת הנהו למצוא איש תמים יר"א אשר יטה שכמו לפקח על כל מעשה השחיטה בעין חודרת על כל פרט ופרט עד כאן לשונו. ועיין עוד שאלות ותשובות דובב מישרים קל"א ג.

20. בספר חותך חיים ה' שחיטה סימן ח"י ענף ד' כ' גם כן להצריך עומד על גבו ולבד מנימוקיו שם כ' דדי לן בהני תרי עדים מהרש"ל ושל"ה שהעידו על העובדא שבא לידם ולא הרגיש השוחט בהפגימה על אף שהי' ת"ח וירא שמים גדול וגם אומן יד וכמבואר בישי"ש חולין סימן ל"ט, ושל"ה שער האותיות אות ק' ובישי"ש אחר העובדא סיים שלא לחנם כ' הרא"ש דהרבה צריך ישוב הדעת ויראת ד' בבדיקת הסכין. ובשל"ה אחר העובדא כ' דלא לחנם הי' המנהג של חכמי התלמוד לבדוק הסכין דוקא בעצמם ובכבודם ולא להאמין לשום טבח אף שהוא ירא שמים. וסיים ששמח לראות בירושלים וכל סביבותי' עדיין נוהגין במנהג הלזה להראות לחכמי העיר, עיין שם.

21. בשאלות ותשובות מגינת ראש סימן פ"א מצריך שנים. וטעמו על פי מה שכתוב

בשו"ע סימן ח"י סעיף טו"ב דצריך הרבה ישוב הדעת לבדיקת הסכין שיארע כי יבדוק אדם פעמיים ושלוש ולא ירגיש בפגימה, ורק אחר כך ימצאנה כי הכין לבו באחרונה, דבחינת חוש המישוש כפי כונת הלב, והפוסקים האריכו והזהירו עד מאד בגודל המתינות והנחת רוח הנצרכת לבדיקת סכין, ותמצאנו בשמלה חדשה סימן ח"י סעיף ז' ובפלא יועץ אות ש' ובשל"ה אות ז', ובדברים אחדים להגרחידי"א ז"ל דרוש י"ד דף ס"ט, ובספר נפש חיים להגמהרח"פ אות ז' ערך זריזין מקדימין, ושאלות ותשובות עונג יו"ט סימן ס"ג ועוד, וידוע גם כן מדרכי הרפואה ותכונת האדם כי לאו כל העיתים שוות ואין הדבר תלוי ביד האדם להטות לבו והרגשיו כפי שירצה, ועל כן כמעט מן החיוב שיהיו לפחות שנים בודקין הסכין בתדירות, דאז אם אחד מרגיש כובד יעזרהו חבירו, עכ"ד.

22. בספר הנתיבות נתיב ל"ג בד"ה וכן בשחיטה, כי דלפ"מ שהעיד עלן ראש גולת אריאל עיר וקדיש מלאך אלקים מרן ר' חיים ן' עטר בעל אוה"ח בספר פרי תואר סימן ח"י אות ל"א כי מי שמקיל באיזה מצוה כבר אי אפשר שיעלה לו בדיקת הסכין כראוי, ודבריו

הלא מרפסין הרים וגבעות וכל הרואה כזאת רעדה יאחזמו כי מי גבר חי יוכל לומר שלום עלי נפשי, והלא אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. והאיך יקל למצוא אפילו אחד בדרגה זו שלא יקל בשום מצוה, ומי יוכל לבחון כליות ולב לידע מה בלבו של אדם, ועל כן טוב לבחור בשנים שיהי' שנים בודקין הסכין ושניהם יהיו מוחזקין למופלגין ביראת קל חי.

23. בספר שאלות ותשובות מראה יחזקאל

(החדש) סימן מ"ג העלה ה' תקנות שתיקן בעירו גלינא יע"א ותקנה ראשונה דטרם התחלת השחיטה חובה על השו"ב [השוחט ובודק] להראות סכיניו לשו"ב חבירו ומבלעדי זאת אסור לו לשחוט גסות, דקות, או עופות, ובאות ב' שם דאסור לבדוק הריאה או המסס בלי חבירו שיעמוד על גבו, ובאות ד' שם דכל ריעותא הנעשה בעת השחיטה חובה על השו"ב לשאול להבד"צ ואסור להשו"ב להורות בעצמם, עיין שם.

24. שאלות ותשובות בית דוד להגאב"ד

סטאניסלאב. וכי דהשני צריך שיהי' לו הסכמות כי הוא בקי בענינים אלו, כי מחמת שיש הרבה רבנים או דיינים דלא

בקיאי בסכיני דשחיטה ולא יבינו
בבדיקת הריאה ולא מהני עמידתן בזה.

25. בספר הילולא דרבי להגה"צ אבדק"ק
ניזנוב בעהמ"ח הדרת ישראל, קיבץ
תשובות מכמעט כל גדולי זמנו בחובת
בדיקה על ידי שנים דוקא, ושלא יהיה
הבדיקה על ידי אב ובנו עיין שם.

26. בספר ברית מטה משה) על הגדה של
פסח, פיוט חד גדיא) כי שיראו לתקן כי
יהיה בדיקה על אתר על ידי חכם לפני
ולאחר השחיטה. וגם מי שאין בידו
למחות על כל פנים בידו שלא לאכול
בשר רק בתנאי זה, ואף שלא ימצא בשר
לאכול אפילו בשבתות וימים טובים אל
יקל בעבור זה ח"ו דקרוב לודאי הוא
שיאכל דבר איסור לפעמים.

27. ובשאלות ותשובות חיצו שנונים סימן
צ"א הרעיש עבור תקנת שנים עומדים
ולדעתו אילו הי' סנהדרין בימינו בלתי
ספק שהיו גוזרין כן בגזירה חמורה אחר
שהחוש המעיד יותר מאלף ראיות, מעיד
לן ריבוי הכשלונות בשטח השחיטה לא
יאומן כי חדלו לספור, וידוע פי' מרן
החת"ס זצ"ל דאיזהו חכם הרואה את
(הנולד) (מחדש) (מהנולד) (לשעבר). והרב
אשר ירים יד להכשיר בלתי זה, בדור

הזה, עתיד ליתן הדין ואשמת קהלו
בראשו תלוי, וכו' עד כאן לשונו.

28. בספר פעמי צדק יור"ד סימן ח"י החמיר
בתשובת קהל שנכשלו במקום שלא הי'
עומד ע"ג השוחט) הבאתי דבריו במדור
"ענינים שונים".

29. בפנקס הגדול דק"ק פרעשבורג נכתבו
תקנות בענין השחיטה שחתמו עליה
הגה"ק מוהר"ר משה חריף זצ"ל,
והגה"ק מוהר"ר עקיבא איגר זצ"ל) בעל
משנת דרעי"ק) וז"ל: בגזירת עירין
ובמאמר קדישין פתגמא פתגם המלך
מלכותו של עולם וכו' השוחטים אל ירים
איש את ידו לשחוט או לבדוק שום עגל
וכבש בהיותו לבדו. כי אם אחד מחביריו
השוחטים עומד על גבו ורואה במעשיו
שהוכשרו מעיקרו עד סופו וכו' עד כאן
לשונו.

30. בספר זובחי הזבח סימן ח"י כלל ה' אות
ו' להעמיד ב' וגם בעופות, יעיין שם, ועיין
עוד לק' אות ה' או"ק ט"ו בשם מלבי"ם.

31. ועיין עוד לקמן אות ה' או"ק ט"ז.
ובאו"ק כ"ג תוספת טעמים מרובים
להחמיר בזמן הזה יותר משנים
קדמניות.

ואחר הצעת כל הני דיעות אין גם אחד שיוכל להסס ח"ו בדבריהם. כי מי בדורינו אנו אשר לא נחשב מתלמידי תלמידינו לאחד מהני גאונים הנ"ל אשר נגרר גם בשאר הוראותיו אחריו, וכל שכן בדבר הגדול הזה שחיטה ובדיקה אשר עוסקיה מרובין ויודעיה מועטין והמכשלה עצומה. ולא נשאר לן עצה אחרת לצאת ידי שמים רק בהעמדת שני שיעמוד על גבו השוחט בבדיקת סכינין והריאה.

זכרו נא מה שכתב במשב"ז סימן ח"י סק"ח דאם עבר ושחט וחיסר דבר שתיקנו חז"ל אף על גב שלא נכשל בהדבר שבשבילו חששו חז"ל מכל מקום מקרי "עובר על דחז"ל" עיין שם.

1. בשאלות ותשובות תירוש ויצהר) סימן כ"ה) אות ב' וז"ל: כל אחד מהשובי"ם מחויב להראות סכיניו לחבירו קודם ולאחר שחיטה ויהי לכ"א מהשובי"ם איזה חלפים כשרים מוכנים קודם השחיטה... עד כאן לשונו.
2. בשאלות ותשובות בית הלל) סימן מ"ט) וז"ל: ומה טוב לתקן שבכל שחיטת גסות יראו שני שוחטים סכיניו של כל אחד ואחד, עד כאן לשונו.
3. ותקנה זו נתקבלה כמעט בכל הקהלות והיתה לחק עולם) השוחט והשחיטות דף צ"ה).

ה) ועכשיו בענין השגחה בשחיטת העופות - מצינו גם בשחיטת העופות שהידרו גאוני עולם להצריך שנים לבדוק הסכין לפני השחיטה ולאחריה.

א) בשאלות ותשובות חת"ס יור"ד י"ג העיד שתיקן בעל הפלא"ה ז"ל בק"ק פפד"מ דאפי" שום עוף לא ישחטו בלי שנים בודקין הסכין לפני שחיטה.

ב) ומרן החת"ס זצ"ל העיד שבק"ק פרעשבורג מחמירין בשחיטת הכפרות שבין ר"ה ליוה"כ) וקצת פוסקים העירו על דבריו דמשמע שאז החמירו מטעם שמרבים העם להביא והשעה מכריח לזה, ודקדקו מזה דבמקומות שנתפשט לשחוט הרבה בזה אחר זה ודאי צריכין להעמיד שנים גם לעופות, לדעת מרן זצ"ל. עיין בסמוך).

ג) מרן החת"ס זצ"ל כי עוד שם דעל כל פנים גם בעופות במקומו שלא תיקנו להעמיד שנים מכל מקום רגילין הב"ד של ג' לבא פתאום לבית המטבחים ולבדוק סכיניהם ולחטט אחרי כל מעשיהם באופן שבכל עת יהיו בגדיהם לבנים, ובכל זאת בכל ער"ח מחויבים להראות סכיניהם לחכם. עד כאן.

ופוק חזי באותה תשובה גופא כמה אישר כחו וחילו להגה"צ מהר"מ בנעט זצ"ל על שהנהיג בעירו להחמיר בע"ז יותר ממה שלפניו והוסיף על זה דאם כבר נתפשט כמה שנים הו"ל כפשט איסורו בכל ישראל ושום בי"ד אינו יכול לבטלו. עיין שם.

ג*) בשאלות ותשובות ד"ח יור"ד סימן י"ב לשונו סתום וחתום ואפשר לפרשו גם על שחיטת עופות שכתב

דכן המנהג כמעט בכל תפוצות ישראל ששני שוחטים אין שוחט אחד בלתי תבירו שרואה סכיני עיין שם.

ד) גם מדברי הכו"פ סימן ח"י אות טו"ב יוצא כן במקומות ששוחטין הרבה העתקתי הדברים לקמן אות כ"ח.

ד*) מדברי הגאון בעל בית אפרים זצ"ל) בקוני יפה לבדיקה אות וי) יוצא כי גם בעופות במקום שהשחיטה מרובה ודחופה כמו שנתפשט בזמן האחרון מן הצורך לתקן שיהיו דוקא שנים להנצל מכל מכשול) בשר צדק סימן ח"י ענף ז').

ה) בשאלות ותשובות עומק הדעת סימן כ' כי לפ"מ שנראה עוד בדברי הקדמונים כי הרגשת הסכין הוא מלאכה היותר קשה בשחיטה וכבר אירע אצל היותר גדולים וטובים שלא הרגישו בפגימה דקה מאד ומה נעני אנו בתרייהו, ועל כן הרוצה לצאת דין שמים בכל וכל יהדר אחר שחיתת שנים דוקא גם בעופות, עד כאן.

ו) בשל"ה שער האותיות אות ק' התאונן מאד מאד על מצב השחיטה הרעועה ודעתו שם מאד בהחזרת מנהג הישן שבדקין הסכין לפני שחיתת השוחט וכי' וז"ל: ולא לחנם היי המנהג של חכמי התלמוד לבדוק הסכין דוקא הם בעצמם ובכבודם ולא להאמין לשום טבח אף שהוא ירש כי הרבה צריך ישוב הדעת וירא שמים לבדיקת הסכין וכי' וסיים שם דכאשר בא לירושלים עיה"ק וראה הנהגת בדיקת הסכין באימה יתירה ובהראותו לחכמי העיר וכן בכל מלכות א"י שמח לבו, ובדבריו שם ניכר שכן נהגו שם בין בבהמות ובין בעופות, וכן העידו זקני

ירושלים שהמנהג שם מעולם במקום ששוחטין הרבה עופות ששנים בודקין הסכין.

ז) בפרי מגדים שפי"ד סעיף קטן כ"ט שכתב דרבו המתפרצים וטוב להחזיר הדבר ליושנה שיהיו שנים אצל השחיטה ושיראה החכם את הסכין וכו' עיין שם, ומיירי בכל מיני שחיטות דבהמות ודעופות.

ח) בשמלה חדשה סימן ח"י סעיף כ' דבמקומות החרדים לדבר ד' ממנים שנים על השחיטה, וטובים השנים מן האחד. ומיירי גם בעופות דדבריו סובבין על תקנת חז"ל (חולין ח"י) דמיירי גם בעופות.

ט) עפי"ד הרא"ש, וטור ושו"ע סימן ח"י סעיף טו"ב צריכין שנים לבדוק גם בעופות בזמן הזה, כי על פי דינא דגמרא (חולין ח"י) טבת צריך להראות סכינא לחכם, והטעם שנתבטל מבואר ברא"ש וטושו"ע שם דממנין אנשים חכמים וידועים בזמן הזה זהירים - וזריזין ולהם מחלו חכמים כבודם, נמצא דהתקנה לא נתבטלה רק במקום שהשוחטים זהירים וזריזין, ופירושו של זהירין וזריזין כבר ביאר בשלי"ה) שער האותיות אות ז') דהיינו שמקדים עצמו בגדרים וסייגים ושמירה יתירה שלא לבא לידי שום איסור חמור או קל. וגם בשעת מעשה נזהר מאד שלא לעבור על שום דבר ועיין מסלת ישירים מפרק ב' עד פרק י'. גדרי זהירות וזריזות ואם כן בהיות שבעוונותינו הרבים נתמעטו הדורות ונחלשו הלבבות ונצמצם כח היראה עד למאד, מאן מפייס מי גדול ממי, ופוק חזי מה שכתב רש"י ז"ל על הכתוב וידועים לשבטיכם דאמר משה רבינו עליו השלום אם בא לפני א' מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט

הוא ואם הגון הוא וכו', התבוננו עד היכן הדברים מגיעין כי משה רבינו עליו השלום מבחר מין האנושי אדון הנביאים לא האמין בעצמו להעיד על יראת זולתו. ומה נעני אכן אבתריי, והזמן גרמא להחזיר עטרה ליושנה ולהעמיד משגית ירא שמים מרבים הבקי במלאכת השחיטה לבדוק הסכין ולעמוד אצל השחיטה גם בעופות) זובחי הזבח סימן ח"י).

(ו) הרמב"ם בהלכות שחיטה פ"א ה' כ"ו מורה כדינא דגמרא דטבח צריך להראות סכינא לחכם לפני השחיטה ובאם לאו מנדין אותו, ומסתימת לשונו נ' שאינו מחלק בין זמן התלמוד לזמנינו כמו שחילק הטור בשם הרא"ש, וכן נראה דעת הראב"ד מובא במכל מקום שם שכתב הטעם דהצריכו חז"ל חכם לבדיקה ולא הצריכו כן בשאר מצות כתפלין וציצית מפני שצריך לפנות המחשבה היטב בשעת הבדיקה כדי שירגיש בפגימה, שאנו רואין שפעמים יבדוק האדם הסכין ולא ימצאנה פגומה ויחזור אחר כך ויבדוק וימצאנה פגומה אין זה כי אם רוע לב שפנה לדברים אחרים וכו'.

ולבד ממה שלפי זה יוצא דגם בזמן הזה כן, לפי הטעם שנתן דיש לחוש שהטבח לא יזהר ככל הצורך והחכם נזהר ביותר, עוד יש להוסיף מה שכתב הש"ך בסימן ח"י סעיף טו"ב בשם מהרש"ל פ"ק דחולין שקרא תגר על השוחטים בזמן הזה שבודקין הסכין במהירות ובלי כוונת הלב, וכנראה גם הש"ך הסכים עמדו, הרי שכבר בימיו בטלה חזקת הזהירות אצל השוחטים כל שכן בזמן הזה.

ומכל זה מסתבר היטב לומר דדעת הרמב"ם והראב"ד להצריך בכ"מ ובכל זמן משגיחים ירא שמים מאד לבדוק הסכין ולעמוד אצל השחיטה בכל המינים בהמות חיות ועופות, ובכל זמן, ובכל מקום. שאלות ותשובות חדותא דשמעתא סימן פ"ד).

(יא) בספר ב"י מטבחי' סימן ח"י על סעיף י"ז כ' בזה הלשון: לענ"ד איני רואה שום צד היתר להקל בזמן הזה בשחיטה בלי שנים בודקין הסכין תחת) ושלוחו) של החכם שבזמן חכמי התלמוד כמבואר בחולין דף ח"י. והלא עיקר פנים להקל בזמן הזה הוא חידושי של הרא"ש כי נשתנו העיתים והשוחטים שבזמן הזה זהירין וזריזין יותר מהטבחים שבימי חכמי התלמוד ולהם מחלו חכמים כבודם. עיין שם ומובא בטור יור"ד סימן ח"י ואחריו במחבר סימן י"ז. והלא הרא"ש בעצמו בתוך דבריו התאונן על שנתבטלה התקנה לגמרי כי אינו נכון דהרבה צריך ישוב הדעת וירא שמים לבדיקת הסכין. וזה כשלעצמו די להבין כי דברי הרא"ש הם יותר לימוד זכות מפסק הלכה, וכן נראה מרמב"ם וראב"ד. אמר המו"ל עיין לעיל אות י' ותבין הכוונה) וכן יוצא מחמשה חומשי עמודי ההוראה - של"ה) אות ק'. (מהרש"ל) ביש"ש פ"ק דחולין סימן ל"ט. ש"ך) בסימן ח"י סעיף י"ז, (פרי מגדים) שפ"ד סעיף קטן כ"ט) שמלה חדשה) סימן ח"י סעיף כ') שהצטערו עד למאד למה נתבטלה תקנה הראשונה בדיקת הסכין לפני השחיטה, והעידו על גודל המכשלה בכל עידן ועידן אשר על פי זה באמת בטלה שפתי צדק שהצדיק הרא"ש המנהג מטעם שהם זהירין וזריזין ועכשיו לא מיני' ולא מקצתי'.

ועל כן כל מן דין איני רואה היתר בשחיטת בהמה להקל בזה. וגם בעופות קשה להקל במקומות ששוחטין הרבה דיש בהו ביטול ישוב הדעת, עד כאן לשונו.

(ב) בשאלות ותשובות קב ונקי סימן מ' וז"ל: ועל דברתו בענין העמדת שנים בשחיטת העופות במקומות שהעסק בהם מרובה, לית דין צריך בושש כי על פי שנים עדים דוקא יקום דבר, והכי זוטרא לכו דברי מאור הגולה בשו"ע הגר"ז סימן ח"י בקו"א סק"ט: דכעת שאין החכם בודק סכין שלפני השחיטה צריך לדקדק עכשיו מאד שיהיו שו"ב הממונים זהירים וזריזים וידועים ביראת ד' יותר משו"ב שהי' בזמן התלמוד. או שיהי' איש ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינים לפני השחיטה, אבל באינם זהירין וזריזין ויראת ד' על פניהם כ"כ אין להאמינם על בדיקת הסכין יותר מבימי חכמי התלמוד שלא היו רשאים לשחוט אלא אם החכם בודק הסכין, עד כאן.

והנה למצוא איש די רוח אלקין ביי להבחין ולהפלות בין שוחט לשוחט איזה לקרב ואיזה לרחק. וברוח קדשו להצביע כי זה האיש ירא שמים יותר מטבחי חכמי הש"ס, מילתא דלא שכיחא. ולהמתין על זה ולמנוע מבשר עד אז הוא גזירה שאין רוב הצבור יכולין לעמוד בה. והעצה היחידה להרבות בודקין אשר בצירופן אולי יגיעו לשיעור ירא שמים יותר מטבחי יחידי שבימי הש"ס. ועוד כעין סרך ספיק ספיקא והיינו ספק דלמא השוחט עולה למעלה משוחטי זמן הש"ס, ואפילו לא, אולי מגיע השני המשגיח לדרגא זו. ואולי לא, דלמא גם בל"ז לא

יקלקל. ובצירוף כל הני ספיקי כבר יש ע"מ לסמוך בשעת הדחק ולצורך.

ובזה ירווח לן טעמא חדתא להמבואר בשאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ג סימן ל"ה שהעביר הגאון מהרש"ק ז"ל שו"ב עבור שאינו רוצה להראות סכינו לשו"ב השני כי מי שהוא ירא שמים אדרבה רוצה להראות סכינו להנצל ממשגה וכו' עיין שם ולפמ"ש לעיל יש להוסיף עלה דבאמת כל מה שמוסיפין בבדיקות י"ל מקור גדול מעיקרא דדינא וכמ"ש לעיל דכולי האי ואולי שיגיעו למעלת בודקים זהירין וזריזין שיראת ד' על פניהם תמיד. הנצרך לדינא כדי הגר"ז הנ"ל, ושוחט הלזה המסרב בבדיקת שו"ב השני לאו מיראת הרוממות יתירה דאיתא ב"י ושלדעתו די ביראתו לבד, דאדרבה כל שמרבה ביראה יותר נוח לו שיבדקו גם אחרים. דומיא דתז"ל דהווי מכנפי לכולהו טבחי כי היכי דלימטי"י שיבא מכשורא, ועקב ענוה יראת ד', אלא על כרחך זה מראה היפוכו כי אין בדיקת הסכין דבר גדול כ"כ שיצטרכו לה כמה בודקים ומראה לקלות דעתו. ועל כן ראוי להעבירו, עכ"ד.

יב) אמר המו"ל: עיין גם בדברי מלכיאל ח"ה רס"ה שגם הוא חרץ משפט שו"ב שרוצה לשחוט לבדו שצריך בדיקה בירא שמים).

יג) בדע"ת סימן ח"י אות ל"ח דבימי הב"י חתמו מאה רבנים ובראשם הב"י שתמיד יבדקו שני שו"ב את הסכין וכו' ומדבריו שם נ"י. דגם בעופות כן שהלא האריך שם בדע"ת לבאר כי עיקר החששות בשחיטה הוא הסכין, וזה שייך גם בעופות.

יד) בשוחט דברי מלכיאל ח"ה סימן סה"ר נ' גם כן
 דבמקומות שיש עסק גדול בשחיטת העופות יש להעמיד
 דוקא שנים לעמוד על השחיטה, ושו"ב שמסכים לשחוט
 לבדו צריך בדיקה אחר ירא שמים שלו שודאי אינו
 שלימה, עיין שם.

טו) בספר בית אברהם סימן ח"י בשפ"ז סעיף קטן
 ל"ג דעתה צריך החכם להיות גם כן אצל מיעוד הסירכות
 כי בזמן הזה רבו המתפרצים גם בזה, עיין שם, ועפ"י
 העלו בשאלות ותשובות בתי לוי סימן כ"ד, ובספר עוד
 חזון. ערך שחיטה, דבימינו שנתרבו הפרצים גם בשחיטת
 העופות על ידי שוחטים ביום אחד עופות למאות
 במקום אחד והמכשול עלולה מאד, גם שם צריך להעמיד
 חכם ומומחה לבדוק הסכין ולפקח על שאר העניינים,
 עיין שם.

טו*) המלבי"ם תיקן בעיר בוקארעשט שהשוחטים
 מחוייבים להראות סכין של שחיטה זה לזה קודם ואחר
 השחיטה, וכל שיעבור על זה שחיטתו פסולה, ונפסל
 עולמית) שאלות ותשובות יד אלעזר ק"ז).

טז) ובספר חמדת לב דף ק"ד כי אגב אורחא בענין
 תקנת שנים שוחטים דלפ"מ שעולה מדי הפוסקים
 דתקנה הוא, אם כן אפילו ירצה להקל על סמך שהשוחט
 היחידי ידקדק הרבה ויתמיר ביותר לא הועיל, ואסור
 לעשות כן. ואדרבה, יש בו משום איסור בל תשחית, עיין
 ברמ"א סימן ח"י סימן י"א וט"ז סעיף קטן י"ז, וב"ח
 שם, וכן כתוב בכו"פ, ובשפ"ד ומש"ז שם, ובתורת
 יקותיאל סק"ד, ושמלה חדשה סי"א ותב"ש כ"ג, כו.

טז*) וכן מבואר בשאלות ותשובות עומק הדעת יור"ד ח"א סימן י"ט להחמיר גם בעופות, מובא לעיל אות ד' מספר 1.

יז) וכ"ה בספר חותך חיים מובא לעיל אות 20, וכן כתוב בספר שאלות ותשובות נחמד מפז עיין להלן אות כז'.

חי) וכן נראה בשאלות ותשובות מגינת ראש סימן פ"א, מובא לעיל אות 12.

יט) ובשאלות ותשובות מראה יחזקאל החדש סימן מ"ג מובא לעיל מספר 24, דתיקן בעירו דאסור להשוחט לשחוט גם עופות טרם יראה הסכין לשוי"ב חבירו.

כ) לעיל במספר 26) הבאתי שקיבץ הגה"צ מניזנוב זצ"ל תשובות מכמעט כל גדולי זמנו בחובת בדיקה על ידי שנים דוקא, ואין הספר תחת ידי, אבל כאשר יראה המעיין שם בפנים ימצא כי מנימוקי הרבה הפוסקים ההם יוצא הדין להחמיר גם בעופות, עיין שם.

כא) וכמו"כ הבאתי במספר 1) אודות חתימת ק' רבנים בתקנה זו ויש לחוש להרבה או לכל שהחמירו גם בעופות כן. ועל כל פנים חזי לאיצטרופי להתאמץ ולהחזיק בתקנה זו גם בעופות.

כב) בספר ברית מטה משה, הבאתיו מספר 27) חידש דגם מי שאין בידו לתקן הרבים, על כל פנים בידו למנוע עצמו מלאכול בלי שנים שוחטים, עיין שם.

כג) והגיע לידי עוד תשובה כת"י לאחד מח' דורינו וכי שם כמה ראיות חזקות להצריך בזמן הזה השגחת עומד

על גבו השוחט לבדוק הסכינין ולפקח על כל הנעשה גם בעופות. והוסיף דלא מיבעיין לשיטת הפוסקים אשר נדב לבן אותנה לתקן תקנה גם לשחיטת עופות גם לפני מאה וחמישים שנה) אמר המו"ל: עיין מה שכתבתי לעיל בכ"ב האותיות, ותבין) ודאי דלא אכשור דרא אולם גם להפוסקים אשר כתבו בפירוש שתיקנו רק לבהמות כאשר מתבוננין בנחת ובהשכל בדבריו הקדושים בקל יכולין למצוא טעם לשבח לתקנה זו בזמן הזה גם לעופות.

לדוגמא: הביטו וראו מה שכתב בשאלות ותשובות חת"ס יור"ד סימן י"ג דבק"ק פרעשבורג אף שאין מדקדקין לשנים כל השנה מכל מקום בשחיטת כפרות שבין ראש השנה ליום הכיפורים מקפידין, והטעם דאז השחיטה מרובה והשוחט מוטרד בשחיטתו ונחוץ לאחר שיעמוד ויבדוק גם כן הסכין, והוא הדין בזמן הזה כל השנה ששוחטין כל שעה עופות למאות והטירדה ודאי יותר גדולה משם, גם דעת מרן החת"ס זצ"ל מסכמת להצריך שתים דוקא.

וכן נראה מלשון הרש"ק שכתב (בשאלות ותשובות סטו"ד מהד"ת קט"ו) אשר לפי פירצת הדור והעזות ראוי להיות כן שיהיו שני שוחטים דוקא ואפי' בעיר דלית בהו יותר מי' בעלי בתים, ומדורו של הרש"ק עד דורינו אנו נתמעטו הלבבות ונתרבה העזות, וגם בשחיטת העופות יש עזות וחוצפה בהרבה ענינים. ופשוט שלדעת הרש"ק נצרך ב' שובי"ם דוקא, אחד שוחט ואחד עומד על גבו.

ועוד צריכים לשים לב כי סדרי השחיטה שבזמן הזה הוא במהירות רבה הרבה מאות לשוחט בשעה אחד, וכפי שהעידו לפני כמה שוחטים יראים לדעתן אי אפשר שלא יאבד השוחט הרגשתו באמצע העבודה פוק חזי מה שכתב הגר"ז בסימן ח"י קי"א סק"ה להזהיר לשוי"ב דגם הבדיקה שבין השחיטות יהי לאט לאט ובכוונת הלב ולא במהירות כלל דבמהירות קצת אינה בדיקה כלל.

ועיין מנחת יוסף ביאורים סעיף קטן פ"ט שכתב תוכחה לשוחטים המתפארים במלאכתם שהם אומנים גדולים ושוחטין הרבה בזה אחר זה ובמהירות והסכין יפה. והוא מסיבה הנ"ל על שבודקין במהירות ואם הי' בודקין לאחר שחיטה במתינות ובכוונת הלב יש לומר שהיו מרגישיין ואינם יודעין כי בנפשם הוא.

וראה נא מה שכתב בדרי"ת סימן ח"י אות כ"ב בשם ספרי השוי"ב [השוחט ובודק] שכל שוחט יבדוק סכינו מדי יום ביומו בוקר קודם תפלת שחרית כי אז יהי לו הרגשה מעליא והוסיף דאף על גב שיש שפקפקו על זה מטעם שעל ידי זה יטרוד תפלתו אחר כך וגם מטעם איסור עשיית חפצים קודם התפלה. מכל מקום דעתו מכרעת לדלג על כל חששות הללו כיון שי"ל שינצל עי"ז מחשש אכילת איסור אם יש לחוש שאחר התפלה לא ירגיש כ"כ להעמיד הסכין בלי חשש פגימה כל שהיא, עיין שם.

הדברים מבהילין עד היכן כח של הרגשה מגעת וכמה קל כח הפסדו כי באי עשיית שום דבר רק שהיית הזמן מאז קימתו בבוקר כבר אבד חלק מהרגשה, עאכו"כ

העובד כמה שעות שמפסיד יותר מדאי, ואינו חומרא לבד להצריך בודק סכינין. (ובמדור "ענינים שונים בשחיטה וטריפות" אות י' תמצא טעם לשבח שהשוחטים מעניינים שיצא בדיקת סכיניהם חד וחלק. ויש להם נסיון נורא בזה, ומה"ט גם כן ההכרח שיהיי בודק מן הצד, עיין שם).

ועיין במנחת יוסף ביאורים סעיף קטן פ"ג לבדוק הסכין אחר כל ה' עופות ולא לשחוט יותר מה' מבלי בדיקה בינתיים והסכים עמדו בדכ"ת סימן ח"י אות ע"ז (ועיין במדור "ענינים שונים בשחיטה וטריפות" דיש אומרים דבשחיטה זמנינית לכו"ע דינו כן) ויש חולקין על זה והוא השמלה חדשה סימן י"ג ושפ"ד סעיף קטן ח"י שכתבו דבעיוה"כ בשחיטת הכפרות וכדומה שיש לפניו לשחוט הרבה ולא יספיק הזמן קרוב הדבר שמסיבת הנחוצה לא יבדוק היטב בכוונת הלב ובמתון על כן יש להקל שלא יבדוק בינתיים עד לשון שואל. עיין שם.

ועכשיו ממנו נקח ראיתא עצומה ומבוררת להצריך בהכרח ומעיקרא דדינא בודק סכינין לבד מהשוחט, בזמן הזה, דזאת ידוע שסדר השחיטה בשחיטות הגדולות לשחוט הרבה מאות בתוך שעה אחד של ס' דקות. ושם לפי דבריהם בודקין הסכין אחר כל כ' עופות, ויש אומרים מה' עופות. ובמקומות שאין העסק גדול כ"כ מכל מקום שוחטין לערך ג' וד' מאות לשעה, ופחות מזה קשה למצוא, ובאותן מקומות בודקין גם כן אחר לערך כל כ' עופות. ואם כן אין יוצאין להלכה לשום דיעה. כי להמחמירין לבדוק אחר כל ה' ודאי דאין יוצאין והמקילין שלא לבדוק הלא כתבו להדיא שטעמם

שמחמת המהירות לא יבדוק היטב בכוונת הלב ובמתון ועל כן יש להקל) עיין שמלה חדשה סעי'ג ופרי מגדים בשפ"ד סעיף קטן ח"י, ואם כן בימינו שבדוקין אחר כל כ' או מ"ה בדיקה מהירה שהלא טרוד הוא במלאכתו והרבה פועלים ממתניין לו לכולא עלמא לא טוב עושין. ואפילו אם יצוייר לדקדק לבדוק אחר כל ה' גם כן דלא כמאן דאף המתמיר לבדוק אחר כל ה' לא כוון להקל בבדיקה מהירה חס מלהזכיר, דבר המבואר בכל הפוסקים ממש שצריך מתינות גדולה וישוב הדעת מרובה, והחוש מעידו, והמעייין היטב בדברי פוסקים הנ"ל בעיניו יראה דבזה כולם מודים רק דהמתמירין כוונתם לסדר בדיקה מתונה יותר.

ומהאי טעמא באמת העצה היחידה להעמיד אצל כל שוחט בודק סכינין שזה כל עבודתו ואין לו עסק אחרת כלל ויבא בכל בוקר בכמה סכינין חדין וחלקין לתחלת השחיטה ומיד אחר חמש או עשר עופות יתן להשוחט סכין החדש והיפה ויקח ממנו את שלו לאחר שבדקו ויבדקנו גם הוא במתינות, ואחר י' עופות יחליף שנית, באופן שגם הבעל הבית יסכים לזה ובכל עת יהיו הסכינין טובים ויפים.

ועוד רווח גדול ירוויח בזה דאיתא בפוסקים (עיין שמלה חדשה י"ד, תב"ש כ"ח, בית אברהם בש"ז סק"ה, מנחהז"ב כלל י' עשרון סעיף קטן כ"ג) דכל מה שכתב להקל בעופות באיזה צד שיהי' לשחוט בלא בדיקה לאתר שחיטה הקודמת זה זוקא כשלא אירע לו שום סיבה בשחיטה שלפניו שלסיבתה יתקלקל הסכין, אבל אם אירע לו איזה סיבה בשחיטה הקודמת שיש לומר שנפגם

הסכין. מחמתה כגון שחתך הסכין במפרקת, או שנמצא איזה דבר בוושט שנחתך על ידי הסכין שוב אסור לשחוט אחר כך בסכין זה אף בשעת הדחק וערב יום הכיפורים בלתי בדיקת הסכין תחילה וירחץ הסכין קודם הבדיקה כדת ואחר כך יבדקנו י"ב בדיקות עד כאן.

ובעוונותינו הרבים זהו גם כן רגיל במקום שהמלאכה מרובה וממהרין השוחטים לכלות מעשיהם נוגעין הרבה במפרקת והנסיון להשוחט להפסיק העבודה ולבדוק אז גם כן נתגדל כי מעכב הרבה פועלין עבור זה, אולם אם ישתמשו בעצה הנ"ל להעמיד בודק סכינין ויוכל להחליף וליתן סכיניו לבדוק כפי רצון לבו אין חשש.

ועוד חסרון גדול בבדיקת הסכין על ידי השוחט בעצמו שהלא הבדיקה צריך להיות במתינות וישוב הדעת בתכלית כמבואר בשו"ע סימן ח"י סעיף י"ז ובשמלה חדשה וכל האחרונים וכנ"ל וזה אי אפשר מטעם שכפי המציאות טבע בני אדם אם מעכבין הציבור ועיניהן תלויות בו אז על כרחך דעתו מבולבלת להיות אץ בדרכו ואי אפשר לצמצם כל מוחו למה שעושה כי מקצת ממנו מוטרד בעל כרחך וכן בנידון דידן כששוהה השוחט לעשות מלאכתו ועשירות בשביל הצבור הממתינין לו מנחתם פועלים יושבים ומצפים, ברור כשמש שתשעים ותשע אחוזים מבני אדם יוגזל מהם בכהאי גוונא מנחתם והרחבת דעתם, וזהו מעוות לא יוכל לתקון רק בהעמדת בודק סכינין, מלדעת ההפלא"ה ודעימי' (עיין באות לעיל) דמצרכו שני בודקין יצטרכו בכהאי גוונא שני בודקי סכינין כי בדיקת השוחט אין מצרפין כנ"ל.

ודבר פשוט שכל אלו התיקונים לא יועילו לענין מה שיש לחוש בגוף השחיטה שעל ידי יגיעת הגוף יבא בקל לידי דרסה מפני כבדות הגוף לאחר מלאכה מרובה.

ועוד נ"ל עפמה שכתב בתוסי' פסחים דף י"ד ד"ה שתי פרות דעיר שמתקבצין שם ממקומות שונות צריכין להחמיר כמנהג כל מקום, אם כן הוא הדין בדידן כיון שיש מקומות שנהגו להעמיד עומד על גבו אפילו בעופות (עיין לעיל) הדין נותן להחמיר בזה בכל מקומות שיש שם קיבוץ מקומות שונות. ולדעתי כמעט רוב עיירות בזמן הזה הם מסוג זה לאחר שעלה הכורת על מדינת אייראפע והנשארים נסו לנפשם. בכל קצוות תבל, באופן שבכל עיר ועיר תמצא בזמן הזה קיבוץ ממקומות שונות.

ולא אמנע מלכתוב בשם חכם אחד מה שאמר ליתן טעם להצריך משגיח על גבו השוחט לבדוק סכינו, על פי המבואר בשו"ע הגר"ז. סימן ח"י קו"א סק"ט שיש לדקדק בזמן הזה שיהי' השוחט יותר ירא שמים משוחט שהי' בזמן התלמוד, או שיהי' ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינם, עיין שם.

נמצא שנשאר לן לבחור באחד משתים או שוחט יר"א או ממונה הבודק סכין, איש נאמן ויר"א, שיקול הדעת מכרעת לבחור בממונה שהרי מבואר בשאלות ותשובות ד"ח יור"ד ח"א סימן ז' שראה הרבה יראי השם ולומדי תורה שנתקלקלו לאחר שנתרגלו באומנות הלזו של שחיטה, וכע"ז בשמלה חדשה כי אם אין השוחט ירא שמים מרבים יורד מטה מטה. ואם כן יותר טוב לבחור בממונה כי השוחט עלול בניקל ליאבד הימנותו כעבור זמן קצר. לא כן העומד על גבו שאינו שוחט.

ועוד טעם על פי מה שכתוב בחי' מהרא"ל צינץ זצ"ל יור"ד ר"י סימן ח"י באורך כי הרגשת הפגימות הוא דבר הקשה שבשחיטות כי לפעמים אחר בדיקה יפה ומהוגנת יבא אחד וירגיש בפגימה ועל כן צריכין להזדרז באופן היותר אפשר, וכל המרבה לבדוק הר"ז משובח. עיין שם, ומי יאמר זכיתי לבי לבדוק כדבעי, אולם כאשר יתחזק הדבר בהעמדת עומד על גבו ודאי יועיל הרבה לשפר המצב.

ועוד על פי מה שכתוב בח"א כלל קמ"ג אות ד' כי עייפות וביטול שינת הלילה גורמים ביטול כח ההרגש. וכן מבואר במט"א סימן תר"ה, ופרי מגדים שם, ובכו"פ ובישוע"ק סימן ח"י ועוד, ואם כן מי יוכל לעמוד איתן חזק שכל ימיו ישן בלילה שיעור הנצרך, והלא כידוע אין זה תלוי בדעת האדם, ותלוי לפי מצב האדם ופגיעותיו הבאים עליו וחיזוק העצבים וכח העצבים שלו. ועל כן טובים שנים לבדוק מן האחד.

שאלה ל"ד?

**למה ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר, וכמו כן
ארור המן בגימטרי' 502 כמנין בשר**

ראה מה שכתב בזה בספר הקדוש קב הישר פרק ק"ב שכל השחיטות של חצי מיליון יהודים בשנת ת"ח ות"ט היה בגלל הבשר הטרף רח"ל.

שאלה ל"ה

מה המקור בחז"ל שיהיה באפשרות לומר לימוד זכות על הרבנים המכשירים שכל מה שעושים הוא בשביל כסף, הלא הם יראי ה' באמת לפי דעתי?

תשובה:

גם ירא שמים בהול על ממונו

פתיחה: מדור זו מטרתה להוציא טעות מושגר בפי ההמונים כי אדם שהוא ירא שמים אמיתי כל הון דעלמא לא יחליפנו ולא ימיר אותו, ולא יעבירוהו מדעתו, האמת ניתן לגלות כי דבר זה בניקל גם לבר בי רב דחד יומא לברר זיל קרי ביי רב הוא ומקרא מלא דיבר הכתוב "השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים" וגם תכז"ל הוסיפו ואימצו דבר זה בהבאת דוגמאות שאירעו אצל גדולי התנאים ואמוראים שנשחדו בלי יודעם ונהפך לבם בהטייה להנותן כמבואר בכתובות קה. לדוגמה נאמר שם "אפילו חכם גדול ולוקח שוחד אינו נפטר מן העולם בלא סמיות הלב" "ואפילו צדיק גמור ולוקח שוחד אינו נפטר מן העולם בלא טירוף הדעת" עיין שם.

ועוד, גורמת לו להפך דברי אלקים חיים ממש ואומר על טהור טמא, ועל טמא טהור, על אסור מותר, ועל מותר אסור. (ספרי שופטים קמ"ד).

ועל האחרון אעתיק מה שכתב בילקוט ירמ' רצ"ב "משה ושמואל מעלה שני נביאים הללו מכל הנביאים על ידי שלא נטלו שוחד שאלולא כן לא הי' להם כח כנגד ישראל להוכיחן". (ועיין עוד סוטה מז: דברים רבה ה,

סה, תנחומא תולדות חי ושופטים חי' מכילתא משפטים כג, שוח"ט תהלים י"ז, ילקוט תולדות קי"ד).

וכל הנ"ל הם דברים פשוטים בלי שום פקפוק בעולם כלל, ודבר אלקינו יקום לעולם. אולם רעיון חדש רצוני להעיר;

בש"ס שם המדובר בשני מיני שוחד, אחד - הוא נתינת ממון מיד ליד ממש על מנת להצדיק הנותן בריבו. והשני - הוא נתינה בעקיפין דהיינו בהיות הנותן מכיר בהמקבל שלא יסכים לעבור ציווי תורה"ק לקבל שוחד מערים בהערמות שונות שיהנה ממנו המקבל מבלי יודעים, בהבינו כי אך יהנה פורתא ממנו כבר יטה לבו אצלו.

אבל עדיין יש מין שוחד שלישי המבואר הרבה בדברי הפוסקים והיינו שאינו מקבל שום ממון או שאר טובת הנאה לא להדיא ולא בעקיפין כדי לעקם את הישר, ברם ענין אחר יש דהיינו שמשעובד להשני בפרנסתו וכיוצא ואף על גב שעובד ביגיעת ידים וזיעת אפים עבור משכירתו מכל מקום כל שבידו להנות בעל הבית שלו, כבר יש לו נטייה לזה, וכל שכן כשעל ידי זה יקבל בעצמו הנאה ובן בנו של קל וחומר כשנגרם הפסד לבעל הבית על ידו וחש עתידות למו שבעל הבית ירגיש עליו ואולי עוד יפטרנו ממשמרתו וישבור מטה לחמו, כי אז ודאי יצמצם כל הרגשיו שלא יבא לידי כך.

והנמשל בכל זה מובן, וננקוט לדוגמא "שוחט" שאנו בו עסיקין והאופן שיש בו הני ג' מינים: ענין הראשון - השוחט שוחט בעל חי בתדירות וכל מה שמרבה להוציא

כשרות יש בו טובה לבעל הבית, ובימים קדמונים לא היי
מה לחוש כי השוחט לא קיבל משכורת מבעל הבית רק
הרב היי בעל הבית שלו ולא היי כל חשש של הטיית
השוחט לטובת בעל הבית.

הדורות נתקלקלו הגלגל נתהפך אחורנית וענין
השחיטה נסתבב להיות ככל שאר מסחרים שבעולם אשר
בעל הבית הוא המשביר והמשפיע והשוחט עבד שלו
ואליו עיניו תלויות ליתן לו לחמו מימו פשתו וצמרו.

ומהפכה זו גרמה כמובן חורבן עצום בשטח הכשרות
שהרי עכשיו מעשי השוחט נמדדן על פי רצון בעל הבית.

והצרה גדולה עוד יותר כאשר בעל הבית או שלוחו
(המחזיר כל תהלוך העסק לבעל הבית) מסתבין אנה
ואנה בעת העבודה ומבחינין היטב מי הוא המחמיר
ומאריך בבדיקת סכיניו (שנקרא בפי הבעל הבית -
פארשלעפט"ע קרעני"ק) ומי המקצר שאינו מבטל כ"כ
ממלאכתו והבדיקה אצלו טפל. ועוד מכיר מי הוא
המטריף ברגילות מזמן לזמן, ומי הוא שרחוק אצלו
הזדמנות להטריף, וכן בשאר כל הדברים שעל הרוב חלק
הרוחני מנוגד לחלק הגשמי. וכל מה שהשוי"ב [השוחט
ובודק] מתקרב ביותר להרוחני המורה על תוסי יראתו
את קונו, מרבה לאבד חיניו בעיני בעל הבית ומשרתיו,
כיון שמפסידו לכיסו.

ואז כבר עברה הנסיון כל גדותיה כי השוי"ב [השוחט
ובודק] אשר עיני שכל לו ירגיש מיד כי "מעשיך יקרבוד
ומעשיך ירחקוד" עליו נאמר אבל לא במובן האמיתי
שמעשיו הכשרים יקרבוהו רק להיפוך. ואעתיק מה

שכתב בעולת יצחק (דף כ"ה ע"ד אות י') בכגון דא, בזה הלשון: "ועיקר גדול בדבר שלא יבא בעל השור ויעמוד על שורו בעת נפיחת הריאה כי אפילו אם הוא אדם שיש בו ירא שמים הוא בהול על ממונו ויצרו תוקפו להיות מתהפך בתחבולות למעט בעסק הבדיקה כדי שיצא בהיתר, ואין צריך לומר אלו הקצבים אשר לא אמון בממנום חביב עליהם מגופם ונשמתם וככפירים שואגים לטרף לפני להבים פניהם... עד כאן לשונו.

ועיין עוד בסמוך בהעתקת שאר הפוסקים ותמצא כולם מעידין כן.

וזאת לדעת כי אין הדבר תלוי בבעל הבית עצמו או שליחו אלא הוא הדין אם נמצאים שם אחרים שהם הולכי רכיל ומגלי סוד עד שמגיע לאזני בעל הבית, וכל שכן כשמגלים לבעל הבית ולגודל החרפה נמצאים גם שוחטים המשמיצין חבריהם. (ומבואר בשאלות ותשובות שו"מ כרך ב' ח"א מ"ח).

ועכשיו הגעתי למטרת מדור הלזה המכוונת להציע דיעות הפוסקים מעניקי חמה שכולם הודו ואמרו דכל כה"ג אין לסמוך על מדת יראת השו"ב [השוחט ובודק] אפילו אם כגובה ארזים גבהו, דאין חכמה עצה ותבונה במקום נסיון ממון, הוא טבע המוטבע במין האנושי להטות דעתו לצד כספו.

שאלה ל"ו

מה יכול הרבי לומר לי על ענין כתיבת שויתי על קלף שנוהגים הרבה ספרדים לומר בזה

הנה הענין כתיבת שויתי על קלף וכו', נעשה כדי לקיים במחשבתו תמיד, בכל עת ובכל שעה, שויתי הוי' לנגדי תמיד, זה ודאי חובה וזכות גדול הוא, והוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים, כמו שכתב הרמ"א ז"ל בסעיף א' של השלחן ערוך.

וצריך להיות שויתי גם בעסקו במשא ומתן וכו', כמבואר בסה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת וירא (דף ס"א ע"א), וז"ל:

שמעתי בשם מוהר"ר נחמן קאסוויר, שהוכיח לבני אדם שאינם מקיימין שויתי ה' גם בעוסקו בסחורה ומשא ומתן. וכ"ת איך אפשר זה וכו', הא בהיותו בבית הכנסת ומתפל אפשר לו לחשוב בכל מיני סחורה ומשא ומתן, הוא הדין איפכא נמי אפשר, ודפח"ח. עד כאן לשונו.

וכן מסופר שם בפרשת שופטים (דף תרע"ט ע"א), וז"ל: ע"ד ששמעתי שהחסיד מהרר"ן קסויר נתן לאיש א' מידי שבוע בשבוע סך קצוב עבור כשהי' בין אנשים להזכירו ברמז שלא ישכח שם הוי' שיהי' נגדו תמיד, ודפח"ח. עד כאן לשונו.

וכן מסופר בספר משנת חסידים, אשר זקיני הרה"ק ר' יעקב קופל חסיד זצ"ל, תלמיד הבעל שם טוב הקדוש ואבי שושלת קוסוב - ויזשניץ, התפרנס ממכירת בדים בירידים שהתקיימו מפעם לפעם בסביבת מקום מגוריו.

רבי קופל היה דבוק בבוראו בכל שעות היממה, והמלאכה שבה עסק היתה ארעי שבארעי. בכל הזדמנות העביר רבי קופל את ידו על עיניו והי' אומר: "שויתי".

גם הגויים, שהורגלו לראותו מפסיק באמצע מסחרו עמם ואומר "שויתי", החשיבוהו לאיש קדוש, וכינוהו בשם "שויתיניק". התהלכה ביניהם אמרה, שאותה אמרו הגויים בשפתם. משמעות האמרה היתה: אם ה"שויתיניק" לא בא, אין היריד שוה מאומה. עד כאן.

והנה איתא בספר צוואת הריב"ש (דף ב' ע"א), וז"ל: כתיב שויתי ה' לנגדי תמיד, שויתי לשון השתוות, בכל דבר המאורע, הכל יהי' שוה אצלו, בין בענין שבני אדם משבחין אותו או מבזין אותו, וכן בכל שאר דברים, וכן בכל המאכלות, בין שאוכל מעדנים בין שאוכל שאר דברים, הכל ישוה בעיניו, כיון שהוסר היצר הרע ממנו לגמרי. וכל דבר שיארע, יאמר הלא זהו מאתו יתברך שמו, ואם בעיניו הגון וכו'. עד כאן לשונו.

[ונ"ל דזהו פירוש דברי המשנה (ברכות דף נ"ד ע"א) חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה, שנאמר (ואתחנן ו, ה) ואהבת את ה' אלקיך. . . ד"א בכל מאדך, בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו, עד כאן לשונו, והיינו בחינת השתוות, כנ"ל].

וזהו ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, פירוש, שכאשר בחינת אנכי, בחינת שויתי הוי' לנגדי תמיד, יראה אותה לנגד עיניו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אז (כלשון הבעש"ט) הכל יהי' שוה אצלו, הן ברכה והן קללה, כי הלא זהו מאתו יתברך שמו (כל')

הבעש"ט), וכמפורש בכתוב, ששניהם, הן הברכה והן הקללה, **אנכי נותן לפניכם היום.**

ואז יזכה שיהי' כהמשך הכתוב **את הברכה אשר תשמעון גוי'**, וכמבואר בספר הנהגות ישרות (דף י"ד ע"ב), וז"ל: הבעש"ט אמר, **שאם לא יהי' לאדם שום פניי', שיהי' הכל שוה אצלו, בודאי יזכה לכל המדריגות כו', עד כאן לשונו.**

ובזכות שזוהר ממאכלות אסורות נזכה לאכול מסעודתו של לויתן (כמבואר במדרש) בב"א.

* * *

בעזרת השם יתברך

ספר

הבעל שם טוב והשחיטה

במלחמתו הגדולה על כשרות השחיטה והשוחטים והשבתאים והפראנקיסטים ימש"ו

בו יבואר מלחמת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, איך שונלחם במסירות נפש על כשרות השחיטה, ונגד השוחטים המאכילי טריפות ונבילות בשאט נפש שהיו חסידים של השבתאים והפראנקיסטן. ואיך שהלך מעיר לעיר לגלות להרב שהשוחט בעירו מאכיל נבילות להכעיס, כמו שאנו רואים בימינו אלה שמאכילים אותנו בנבילות וטריפות חלב ודם, ואין איש שם על לב!

ואיך שהנהיג געשליפענע חלפים כדי שיהיו החלפים חד וחלק כהלכתה, וידוע מה שגילה לנו הבעש"ט הק"ק זי"ע בעז"ם תצעד ארץ כי כל המלחמה שהסטרא אחרא עושה הוא נגד ג' דברים אלו ש'חיטה מ'קוה ע'ירוב שמרומז בפסוק הנ"ל.

יצא לאור על ידי

יעקב פרידמאן שו"ב

נכד הבעש"ט הק"ק זי"ע

בני ברק שנת תשס"ג

במקום הקדמה - כרוז ממתיתבתא דרקייע

**הבעל שם טוב הק' זי"ע שומע במתיבתא
דרקייע ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב
הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם**
שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב
זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים
איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך
להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה
שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים
השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים
מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת
כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א')
והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה
תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין
האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות קשה לו מאוד
להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב
זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת
פלפלו גם כן במתיבתא דרקייע איזה מהם עיקר
ואמרו כמר וכמר. והסימן הוא במקרא (חבקוק ג')
בזע"ם תצעד ארץ ראשי תיבות "זביחה,
"עירובין, "מקוה, כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

בשער

ישמחו הישוביים ויגילו הייראים בהגלות נגלות ספר החדש הכולל מלחמת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע עם הסטרא אחרא בענין השוחטים והסכינים, וקול גדול ולא יסף ששמע במתיבתא דרקייע.

הנה דבר שפתים אך למותר לבא ולהסביר החיוב המוטל על כל אחד ואחד להיות בקי היטב ביסוד מלחמתו הקדושה, וכמובא בהרבה ספרי שחיטה ובספרי בעל שם טוב הקדוש, וכשעסקנו במלאכת הקודש זו ללקט כעמיר גורנה ליקוטי בתר ליקוטי מספרי הפוסקים וספרי שחיטות המקובלים מדור דור.

ובעזהי"ת נבאר באריכות בחלק ב' פרק מיוחד בענין הסכינים המלוטשים ואיך שבעל התניא והשולחן ערוך הרב ערך תשובה ערוכה בשולחן ערוך שלו בסוף ח"ג יו"ד בענין הסכינים המלוטשים שהנהיג רבינו הקדוש הבעל שם טוב, ועד כמה שהזהיר על זה בכל תקנותיו שתיקן, עיין בפנים באריכות.

עוד נעתיק כאן סיפורים נפלאים מתלמידי בעל שם טוב הקדוש ראשונים כמלאכים, גאונים וקדושי עליונים לעורר הלבבות, וכל מי שיש בלבו נקודת דת אמת, צמאה נפשו וחמדה רוחו לראות ולשמוע דברי אלקים חיים, ועל ידי זה נוכל להגדיל תורה ולהפיץ יראת ה' ואמונתו בעולם, וישמעו העם ויראו.

וזכות כל הצדיקים הנזכרים בחיבור הלז יחד עם שאר צדיקים וקדושים, יעמוד לנו שלא ימוש ספר התורה ולא תפוג יראת ה' ונזכה לעבוד את בוראנו בכל לבבנו אנו וזרענו וזרע זרענו עד ביאת גואלנו במהרה בימינו אמן.

כה דבר המחבר והמלקט

יעקב פרידמאן שו"ב

נכד הבעל שו"ב הקדוש זי"ע

ספר הבעל שם טוב והשחיטה

פרק א'

המאבק של המתנגדים נגד השחיטה החסידית

המאבק נגד החסידים בגלל ה"סכינים המלוטשים". –
 הבעל-שם-טוב זי"ע העמיד שוחטים שלו בקהילות
 מסויימות. – הפחד מפני השוחטים. – השבתאים
 ואנשי פראנק. – רקע המאבק הכלכלי של המאבק נגד
 שוחטים חסידים.

בין הדינים והמנהגים, שמייסד החסידות הנהיג, הי'
 השחיטה בסכנים מלוטשים.

במאבק שניהלו המתנגדים נגד החסידים, הם יצאו
 בכרוזים וחרמות נגד שחיטה בסכנים מלוטשים.

בקונטרס "זמיר עריצים" מובא כרוז מבראד, שבה
 נאמר: "מצורף לזה", עושים המה חלפים לשחיטה דוקא
 מלוטשים, דבר שאין אנו מוצאים בכל התלמוד ובכל
 הפוסקים, ראשונים ואחרונים, שכל השוחטים אומרים
 שבלתי אפשרי לשחוט בהם, שבהכרח בא לידי חלדה

הגרמה ועיקור (דברים הפוסלים בשחיטה). בהמשך הכרוז מובא בין הגזירות והתקנות, "גם אודות החלפין המלוטשין הס מלהזכיר בכל גבול קהלתנו, כי בודאי מעורב שמץ מינות בזה. שחיטת הסכנים המלוטשים הם נבלה וטריפה, וכל אנשי קהלתנו מוזהרים ועומדים לא לאכול משחיטת החלפים ההם, ובכל מקום שיבוא אחד מבני קהלתנו למקומות אחרים, עליו לחקור אם נוהגים שם לשחוט בחלפים ההם, ואז אסור לו לאכול מזבח עכרם במקום ההוא – זבח רשעים תועבה ולא שום תבשיל של בשר, הכלים הם טריפה ונבלה".

מזה מוכח, שהכרוז אוסר השחיטה בסכינים מלוטשים ופוסק שהם טריפה וגם הכלים הם טריפה.

מה ראו על ככה לצאת במאבק נורא נגד השחיטה בסכינים מלוטשים? ומדוע רדפו המתנגדים את השוחטים ששחטו בסכנים מלוטשים? והעיקר: מה הם הסכינים המלוטשים ומי הנהיגם?

בשם "סכינים מלוטשים" נקראו הסכינים שנעשו מחומר מיוחד והושחזו דק וחד מאד.

בשם "סכינים שאינם מלוטשים" נקראו הסכינים של ברזל געמידטע קלינגלעך, שאי אפשר להשחזם דק וחד מאד.

לפני הופעת התנועה החסידית היו השוחטים במזרח אירופה משתמשים בסכינים שאינם מלוטשים. החסידים היו אלו שהנהיגו "סכינים מלוטשים" מאשכנז והפיצו אותם בפאדאליע, אוקראינע ובמקומות שהחסידים היו הקובעים בקהל.

האם רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע בעצמו השתמש
ב"סכנים מלוטשים"?

תשובה חד-משמעית על כך אין, כי בספר "שבחי
הבעש"ט", המכיל סיפורים ומנהגי הבעל שם טוב
ותלמידיו, לא מוזכר דבר וחצי דבר אודות "סכנים
מלוטשים".

אהרון מרקוס, חוקר חסידות, כותב בספרו
"החסידות"ג, כי כשהגיע הבעל שם טוב לגיל שלושים
ושש, עבר (מהכפר) לגור בעיר והתקבל לעבוד כשוחט.
הוא הנהיג דבר נחוץ חדש בענין השחיטה, הוא השחזו
את הסכין חד מאוד לפי השיטה שנקראת המכונה בשם
"ההשחזה האוקריינית". סכין השחיטה צריך להיות חד
מאד וחלק, ללא פגם.

אולם עד הבעל שם טוב לא השחזו את הסכין כל כך
חד, ותודות לחדות הסכין אפשר לשחוט מהר יותר
ולהפחית את צער הבהמה.

אבל מרקוס לא מביא שום מקור, שממנו שאב את
העובדה שהבעל שם טוב השתמש ב"סכנים מלוטשים".

אולם העובדה שהבעל שם טוב היי שוחט, או שחט
עבור בני ביתו, מובא בספרי סיפורים חסידיים.

(ב) כך כותבים כמה מהמחברים. ראה להלן המקורות
על הסכנים המלוטשים. [ראה על זה באריכות בחלק ב']
(ג) הוצאת "נצח", תל אביב, תשי"ד, עמוד 13.

וכך מסופר בספר "קבוצת יעקב" ה, "שהבעש"ט הי' שוחט בכפר קישליוויץ הסמוך ליאזאָלֹוויטש".

ב"שבחי הבעש"ט" מובא, שהבעל שם טוב הי' שוחט עבור בני ביתו כשעדיין הי' נסתר בכפר.

וכך מסופר שם ה:

"שמעתי בשם רב רבי גדלי', וגם מחמי, מעשה שהי'. רבי דוד מקאָלאָמייו נסע לאסוף דמי-חנוכה בכפרים. טעה בדרך והגיע לביתו של הבעל שם טוב. הבעל שם טוב ישב אז והתבודד בחדרו... ושאל את אשתו של הבעל שם טוב, היכן בעלה, וענתה לו שבעלה הי' צריך ללכת לרועה לעזור לו להשקות את הבהמות. שאל רבי דוד: מה אני אוכל כאן? ענתה לו: בעלי שחט עוף ואראה לך את החלף, באם החלף ימצא חן בעיניך אבשל את העוף. רבי דוד בדק את החלף ומצא חן בעיניו. הצדיקת הודיעה לבעלה שרבי דוד הגיע. הוא נכנס הביתה ואחריו נכנס הבעל שם טוב שעדיין הי' נסתר, והבעש"ט שימש את רבי דוד כקטן המשמש את הגדול".

(ד) פרעמישלע, תרנ"ז, נ"א, עמוד ב'.

(ה) עמוד 23.

(ו) ח. שמערוק מוכיח שנפלה כאן טעות, וצריך להיות "ר' דוד מיקאָלאָיעוו". ראה: "משמעותה החברתית של השחיטה החסידית", "ציון" שנה ב', ספרים א-ב, עמודים

סיפור זה מוכיח, שחסידים בימי הבעל שם טוב לא הסכימו לאכול משחיטה של שוחט, עד שבדקו מקודם את החלף.

(ז) ראה בספר "שני שוחטים" דיניו ומנהגיו להרה"ג רבי שלום יהודה גראס אבדק"ק האלמין שליט"א - שאלה ל"ג שמעתי שהרב שליט"א צועק כל הזמן על מצב השחיטה שאין באפשרות לשחוט כל כך הרבה, והבעיה שאין שני שוחטים שבודקים את הסכין.

גם כן שמעתי מרב אחד בבארא פארק שאמר ברבים שהרב שליט"א מביא מהגר"א זצ"ל שלא לאכול אפילו בשבת בשר עוף שלא היו שני שוחטים, ואני חושב שהרב הזה צודק, כי אנחנו לא חסידי הגר"א זצ"ל, אז מה כבודו חושב? אנחנו לא יהודים?

תשובה: ההשגחה על השחיטה ובדיקה והעמדת משגיחים זה בכלל לא דבר חדש, והרב הזה שאמר ברבים ימחול מאוד כי כל אחד שלומד יורה דעה ומקבל סמיכה יודע לכל הפחות קצת ממה שאני כותב לך כאן:

א) ברוב קהלות ממנין ת"ח וירא שמים להשגיח על בדיקת סכין והריאה שיהא נעשה ע"ד ההכשר) פרי תבואה סימן ל"ט סימן קכ"ט) וגם בירושלים ובקושט"א נוהגין כן מתקנות מהרי"ט ז"ל) שאלות ותשובות קול אליהו ח"א יור"ד סימן א' דף כ"ג). וכן באיזמיר ואגפיה (רו"ח סימן א' אות ד').

א*) עמידת אב ובנו לא מהני (ספר הילולא דרבי להגה"צ מניזונב זצ"ל שליקט תשובות כמעט כל גדולי הזמן).

ב) ובהרבה מקומות מדקדקין שיהי' השוחט מושגח משוחט אחר בבדיקת הסכין, סימנים והריאה ומוזהרין באזהרה חמורה בזה מפני מנהיג. העיר וחכמיה (יד אפרים קוני' יפה לבדיקה ו').

והגאון מהר"ש קלוגער זצ"ל גם כן מזהיר שימנו הקהלה רואה נאמן ת"ח מופלג וירא אלקים להיות גודר גדר ועומד בפרץ ויראה שיהא הכל על נכון. ואם לא ימצאו איש ת"ח שיהא ראוי לזה

יקבלו איזה שו"ב מפורסם ביראה שיהא לנאמן רואה. וזהו יותר טוב. כי הוא מבין ביותר כדת מה לעשות ותשלומי זה הרואה יהי דוקא מן הקהלה לבל יהא עליו מורא בשר ודם (תורת זבח אות א').

ג) במקומות שאין נוהגין לחק ולא יעבור שיהיו שנים שוחטים ואחד משגיח על חבירו על כל הנעשה עוברין בשאט נפש על פסק גאוני ותקיפי קדמאי שהתקינו כן. ובעוונותינו הרבים לא אכשור דרא. ואיני רואה שום צד סמך להקל לאכול מהשחיטה אם לא הי' על כל פנים איש ירא אלקים הבקי היטב באומנות ומלאכת שחיטה, ובדיקת סכין והריאה אשר יעמוד שם להשגיח בכל זמן השחיטה והבדיקה ומבלעדו בל ישחט או יבדק אף בהמה אחד כלל וכלל. ואותו המשגיח לא יהי' לו שום עבודה אחרת רק לעמוד ולפקח, ויקבל שכרו מאת הרב המפקח וכל מה שרואה אליו יביא. (בספר בשר צדק סימן ח"י אות ו' האריך מאד בבקיאיות נפלאה בזה ותוכ"ד דלדעת כל הפוסקים אשר אנו נמשכין אחריהן חובה גמורה להקפיד שיהיו שנים בודקין הסכין וגם הריאה, ובקצת מקומות היו נוהגין כן גם בעופות, ובעוונותינו הרבים נשתנה הדור לגריעותא אלף מעלות ומה שהיו מקפידין עליה בימים ההם שהי' קצת שנים כתיקונם. קהלות הקודש על מכונם. הרבנים במעמדם ואימת הרבנים על אנשי קהלתו בכלל ועל הטבחים בפרט. עאכ"כ שבימינו אלה אי אפשר לזוז זיז כ"ש ממנו רק בהוספת אומץ להחמיר ולא להקל וכד' החת"ס ביור"ד. וח"ו לסמוך על סתם ת"ח ויר"א. כי המעיין בספרי הפוסקים שהבאתי יראה שהקפידו שיהיו שנים שוחטים. פי' דבלא"ה לא ידעו מימינו לשמאלו ופשיטא שלא יוכל לחדור למחשבת השוחטים וטבחים ולהבין ערמומותם, וכמו שכבר צעקו ככרוכיא בעל בית אפרים, והפליתי ואחרון חביב מוהר"ר הלל מקאלאמייע זצ"ל על הרבנים הנותנים הכשרים ואין יודעין בין ימינם לשמאלם מה זה סכין שלימה בלי פגימה ואכמ"ל.

ועל כן ההכרח שיהי' דוקא הבקי היטב בכל מלאכת ואומנות השחיטה, (ועיין שאלות ותשובות בית דוד להגאב"ד סטאניסלאב כי הרבה רבנים ודיינים לא בקיאים בסכיני דשחיטה ולא ידעו ולא יבינו בבדיקת הריאה, עיין שם).

(ד) אלו הם הפוסקים גאוני ותקיפי קדמאי רבותינו האחרונים שמהם יוצא דצריך השגחה על ידי שוחט הבקי בכל מלאכת ואומנות השחיטה וגם יר"א בעת שחיתת בהמות הן על הסכין והן על הריאה, בלי שום דיחוי שבעולם.

שאלות ותשובות חת"ס יור"ד סימן י"ג. ודעתו נוטה דגם בדקות יש צורך לזה.

הגאון הצדיק מהר"מ בנעט אבדק"ק ניקלשבורג יע"א. והנהיג גם בדקות, מובא בשאלות ותשובות חת"ס שם.

הגאון הצדיק בעל הפלא"ה זצ"ל. ותיקן כן בעיר ואם בישראל אפילו בשחיתת עופות וכל שכן בהמות בין גסה ודקה. מובא בשאלות ותשובות חת"ס זצ"ל שם.

בשאלות ותשובות ד"ח ח"א יור"ד סימן י"ב למרן הגה"ק מצאנו זצ"ל, והעיד שכן המנהג כמעט כל תפוצות ישראל הגם שהשוחטים מומחים ויראי השם, ויותר החמירו שאם אחד טרוד ילך אחד מהבי"ד עמו לשחיטה.

במעשה רב מנהגי הגר"א צ'. שדעת הגאון החסיד גר"א זצ"ל לאכול מאכלי חלב בשבת מלאכול מבהמה הנשחטה בלי משגיה עומד על גבו.

הגאון הגדול מוהר"ר אפרים זלמן מרגליות זצ"ל בעל בית אפרים, ומט"א, בספרו יד אפרים בקונ' יפה לבדיקה אות ו', וכ' בתוך הדברים שכבר נמצא כמ"פ שעל ידי זה נמלטו ממכשול, ובפרט שעל הרוב אין שניהם שווין בחכמה ובאומנות ואיש את רעהו יעזורו והוא נכון מאד.

הגאון מהר"ר שלמה קלוגער זצ"ל. בשאלות ותשובות טוטו"ד מהדק"ק סימן קי"א - וכ' בסימן קט"ו שבמהדו"ת דאפי' בעיר שיש בה רק עשרה בעלי בתים הוי בזמנינו ב' שוחטים, כי לפי פירצת

הדור ראוי להיות כן. ובתורת זבח א' כ' בשמו דתשלומי המשגיח יהי' מן הקהלה ולא מבעל הבית לבל יהא עליו מורא בשר ודם, ומובא בדר"ת סימן א' סעיף קטן ע"ד.

שאלות ותשובות הרי בשמים, מהדו"ת סימן קצ"ח, וכ' דיש חששות הרבה אם השני שוחטים הן אב ובנו. ושכבר הורה זקן מהרש"ק דלא ישחטו אב ובנו בעיר אחת.

פרי מגדים בשפ"ד סימן ח"י סעיף קטן כ"ט. וכ' דבעוונותינו הרבים רבו המתפרצים ביותר ודאי טוב הי' להחזיר הדבר ליושנה שלא ישחוט השוחט עד שיראה סכיניו לחכם בעיר. גם שיהיו שנים אצל השחיטה כי טובים השנים מהאחד.

שאלות ותשובות קול אליהו ח"א יור"ד סימן א' דף כ"ג. ומעיד שכן המנהג בירושלים ובקושטא גם כן.

ברו"ח סימן ח' אות ד'. שכן המנהג באיזמיר ואגפיה.

בפרי תבואה סימן ל"ט סעיף קטן קכ"ט. וכ' דברוב קהלות ממנין ת"ח וירא שמים להשגיח על בדיקת הסכין והריאה שיהא נעשה ע"צ ההכשר.

בתבואת שור סימן ח"י סעיף כ' דהחרדים על דבר ד' ממנין ב' שוחטים דוקא.

שאלות ותשובות מהר"ם שי"ק יור"ד סימן ה'. אחר שהעתיק דברי תב"ש, פרי מגדים וחת"ס (הנ"ל) סיים דמי שיש לו כח והממשלה לאשר ולהקים מוסדי התורה) כמו תקנה הלזו) הוא מושבע ועומד. ואפי' צדיק גמור ואינו מאשר ומקיים התורה ביד המבטלים עובר בקרא ד"ארור אשר לא יקום". וכי' ואי עברו וביטלו לא מהני וכי' וסיים בזה הלשון: ואם כן תקנת ב' שוחטים לבדיקת הסכין שכבר כתבו הפוסקים דלא אכשור דרא, וכן כ"ז שיש לחוש גם בדיקת הריאה ואיכא סייג שתהא הבדיקה דוקא על ידי ב' שוחטים אז אפילו גדול אינו יכול לבטל, עד כאן לשונו.

הגאון מהרש"ם זצ"ל בדע"ת סימן ח"י אות ל"ח, וסיים בזה הלשון: והעיד לפני רב אחד שראה קלף ישן ועליו חתומים מאה

רבנים ובראשם הבי"ז ש"ל שתקנו שיבדקו תמיד שני שו"ב את הסכין וגם הריאה, ופורץ גדר ישכנו נחש. עד כאן לשונו.

בשאלות ותשובות דברי מלכיאל ח"ה סימן רס"ה. וכ' דכתבו הפוסקים שטוב לתקן בכ"מ שיהי' עוד שו"ב בשעת שחיטה ובדיקה. וכל מי שיש בו יראת חטא אינו אוכל ממה שנשחט בלי עומד על גביו. ולדעתי השו"ב [השוחט ובודק] שרוצה לשחוט לבדו צריך בדיקה בירא שמים וכו' עד כאן לשונו.

הגה"ק בעל התניא (מליובאוויטש) זצ"ל בשו"ע שלו סימן ח"י קו"א סק"ט שצריך לדקדק עכשיו מאד שיהיו השו"ב [השוחט ובודק] הממונים זהירים וזריזים וידועים ביראת ד' יותר מהשו"ב [השוחט ובודק] שהי' בזמן התלמיד, או שיהי' איש ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינים לפני השחיטה אבל אם אינם זהירין וזריזין ויראת ד' על פניהם אין להאמינם על בדיקת הסכין יותר מבימי חכמי התלמוד שלא היו רשאים לשחוט אלא אף החכם בודק הסכין עד כאן לשונו, והעיר בספר אור שמים יור"ד סימן כ"א דעל פי דברי הגר"ז יוצא לחלוטין ולעיכובא להצריך משגיח דלא די שאין אתנו יודע עד מה להעריך מעלת השוחטים שבזמן הש"ס כדי למצוא טובים מהם ואם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים, אלא אף גם זאת שאין ספק כי בעוונותינו הרבים ירדנו פלאים וגם בעסק השחיטה ומצבה לא שפרנו רק להיפוך ירד ירדנו עד ירכתי בור ודי במה שהעיד לן השל"ה על השוחטים שבימיו) בשער האותיות אות ק') כי רבים מהמומחים רחקו לבם מיראת חטא. ועיין עוד במהרי"ל שהי' עוד לפני השל"ה) בשאלות ותשובות מהרי"ל סימן ס"ז) שכתב בענין השחיטה וז"ל: דעתה בדור יתום הלזה שאי"ב יודע בין ימינו לשמאל וצפרניהם של ראשונים ושיחתן עדיפא מכריסן ותורתן של אחרונים כלום יש בדור הזה וכו', ועיין עוד במה שכתב הפרי מגדים בשפ"ד סימן ח"י סעיף קטן כ"ט דרבו המתפרצים בשחיטה. וכן תמצא הרבה, ועל כן לדעת הגר"ז אין שום מבוא להקל בזמן הזה בלי השגחה מעולה, עד כאן לשונו.

ספר בית אברהם סימן ח"י בשפ"ז סעיף קטן ל"ג. וכ' דעתה צריך החכם להיות גם כן אצל מיעוץ הסירכות כי בזמן הזה רבו המתפרצים גם בזה. עיין שם.

בשאלות ותשובות עומק הדעת יור"ד ח"א סימן י"ט. כ' בזאת יבחן השוחט אם הוא ירא שמים, אם יסכים ועוד ידרוש שיהי' איש ירא שמים עומד עליו בעת מלאכתו שתיעשה כדבעי, כידוע דאפי' היותר זהיר מתאמץ עוד יותר ויותר כאשר עומדין עליו ורואין ומסתכלין במלאכתו. ודבר זה רבינו הגדול בשו"ע (יור"ד סימן ח"י סעיף י"ז) הורה לן בשתי תיבות שכתב כי הם (השוחטים) זהירים וזריזים וכו' ועיין בשל"ה) שער האותיות אות ז') שכתב דזהירות נקרא הנזהר בשעת מעשה לשמרה לעשותה כדת שלא יעבור שום דבר מה שמוטל עליו, וזריזות נקרא שזריז קודם מעשה להקדים עצמו בסייגים ובשמירה יתירה שלא יבא לידי שום איסור הן חמור הן קל. עד כאן. והנה כי כן יבורך גבר אשר יחדיו יהיו תמים על ראשו שני תנאים הללו, והעצה הנבחרת לצאת ידי שניהם כאחת הנחו למצוא איש תמים יר"א אשר יטה שכמו לפקח על כל מעשה השחיטה בעין חודרת על כל פרט ופרט עד כאן לשונו. ועיין עוד שאלות ותשובות דובב מישרים קל"א ג.

בספר חותך חיים ה' שחיטה סימן ח"י ענף ד' כ' גם כן להצריך עומד על גבו ולבד מנימוקיו שם כ' דדי לן בהני תרי עדים מהרש"ל ושל"ה שהעידו על העובדא שבא לידם ולא הרגיש השוחט בהפגימה על אף שהי' ת"ח וירא שמים גדול וגם אומן יד וכמבואר ביש"ש חולין סימן ל"ט, ושל"ה שער האותיות אות ק' וביש"ש אחר העובדא סיים שלא לחנם כ' הרא"ש דהרבה צריך ישוב הדעת ויראת ד' בבדיקת הסכין. ובשל"ה אחר העובדא כ' דלא לחנם הי' המנהג של חכמי התלמוד לבדוק הסכין דוקא בעצמם ובכבודם ולא להאמין לשום טבח אף שהוא ירא שמים. וסיים ששמח לראות בירושלים וכל סביבותי' עדיין נוהגין במנהג הלזה להראות לחכמי העיר, עיין שם.

בשאלות ותשובות מגינת ראש סימן פ"א מצריך שנים. וטעמו על פי מה שכתוב בשו"ע סימן ח"י סעיף טו"ב דצריך הרבה ישוב הדעת לבדיקת הסכין שיארע כי יבדוק אדם פעמיים ושלוש ולא ירגיש בפגימה, ורק אחר כך ימצאנה כי הכין לבו באחרונה, דבחינת חוש המישוש כפי כונת הלב, והפוסקים האריכו והזהירו עד מאד בגודל המתיונות והנחת רוח הנצרכת לבדיקת סכין, ותמצאנו בשמלה חדשה סימן ח"י סעיף ז' ובפלא יועץ אות ש' ובשל"ה אות ז', ובדברים אחדים להגרחי"ד א ז"ל דרוש י"ד דף ס"ט, ובספר נפש חיים להגמהרח"פ אות ז' ערך זריזין מקדימין, ושאלות ותשובות עונג יו"ט סימן ס"ג ועוד, וידוע גם כן מדרכי הרפואה ותכונת האדם כי לאו כל העיתים שוות ואין הדבר תלוי ביד האדם להטות לבו והרגשיו כפי שירצה, ועל כן כמעט מן החיוב שיהיו לפחות שנים בודקין הסכין בתדירות, דאז אם אחד מרגיש כובד יעזרהו חבירו, עכ"ד.

בספר הנתיבות נתיב ל"ג בד"ה וכן בשחיטה, כי דלפ"מ שהעיד עלן ראש גולת אריאל עיר וקדיש מלאך אלקים מרן ר' חיים ן' עטר בעל אוה"ח בספר פרי תואר סימן ח"י אות ל"א כי מי שמקיל באיזה מצוה כבר אי אפשר שיעלה לו בדיקת הסכין כראוי, ודבריו הלא מרפסין הרים וגבעות וכל הרואה כזאת רעדה יאחזמו כי מי גבר חי יוכל לומר שלום עלי נפשי, והלא אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. והאיך יקל למצוא אפילו אחד בדרגה זו שלא יקל בשום מצוה, ומי יוכל לבחון כליות ולב לידע מה בלבו של אדם, ועל כן טוב לבחור בשנים שיהיו שנים בודקין הסכין ושניהם יהיו מוחזקין למופלגין ביראת קל חי.

בספר שאלות ותשובות מראה יחזקאל (החדש) סימן מ"ג העלה ה' תקנות שתיקן בעירו גלינא יע"א ותקנה ראשונה דטרם התחלת השחיטה חובה על השו"ב [השוחט ובודק] להראות סכיניו לשו"ב חבירו ומבלעדי זאת אסור לו לשחוט גסות, דקות, או עופות, ובאות ב' שם דאסור לבדוק הריאה או המסס בלי חבירו שיעמוד על גבו, ובאות ד' שם דכל ריעותא הנעשה בעת השחיטה חובה

על השו"ב"ם לשאול להבד"צ ואסור להשו"ב"ם להורות בעצמם, עיין שם.

שאלות ותשובות בית דוד להגאב"ד סטאניסלאב. וכי' דהשני צריך שיהי' לו הסכמות כי הוא בקי בענינים אלו, כי מחמת שיש הרבה רבנים או דיינים דלא בקיאי בסכיני דשחיטה ולא יבינו בבדיקת הריאה ולא מהני עמידתן בזה.

בספר הילולא דרבי להגה"צ אבדק"ק ניזנוב בעהמ"ח הדרת ישראל, קיבץ תשובות מכמעט כל גדולי זמנו בחובת בדיקה על ידי שנים דוקא, ושלא יהיה הבדיקה על ידי אב ובנו עיין שם.

בספר ברית מטה משה) על הגדה של פסח, פיוט חד גדיא) כ' שיראו לתקן כי יהיה בדיקה על אתר על ידי חכם לפני ולאחר השחיטה. וגם מי שאין בידו למחות על כל פנים בידו שלא לאכול בשר רק בתנאי זה, ואף שלא ימצא בשר לאכול אפילו בשבתות וימים טובים אל יקל בעבור זה ח"ו דקרוב לוודאי הוא שיאכל דבר איסור לפעמים.

ובשאלות ותשובות חיצי שנונים סימן צ"א הרעיש עבור תקנת שנים עומדים ולדעתו אילו הי' סנהדרין בימינו בלתי ספק שהיו גוזרין כן בגזירה חמורה אחר שהחוש המעיד יותר מאלף ראיות, מעיד לן ריבוי הכשלונות בשטח השחיטה לא יאומן כי חדלו לספור, וידוע פי' מרן החת"ס זצ"ל דאיזהו חכם הרואה את הנולד) (מחדש) מהנולד) לשעבר). והרב אשר ירים יד להכשיר בלתי זה, בדור הזה, עתיד ליתן הדין ואשמת קהלו בראשו תלוי, וכי' עד כאן לשונו.

בספר פעמי צדק יור"ד סימן ח"י החמיר בתשובת קהל שנכשלו במקום שלא הי' עומד ע"ג השוחט) הבאתי דבריו במדור "ענינים שונים".

בפנקס הגדול דק"ק פרעשבורג נכתבו תקנות בענין השחיטה שחתמו עליה הגה"ק מוהר"ר משה חריף זצ"ל, והגה"ק מוהר"ר עקיבא איגר זצ"ל) בעל משנת דרע"ק) וז"ל: בגזירת עירין ובמאמר קדישין פתגמא פתגם המלך מלכותו של עולם וכי' השוחטים אל

ירים איש את ידו לשחוט או לבדוק שום עגל וכבש בהיותו לבדו. כי אם אחד מחביריו השוחטים עומד על גבו ורואה במעשיו שהוכשרו מעיקרו עד סופו וכו' עד כאן לשונו.

בספר זובחי הזבח סימן ח"י כלל ה' אות ו' להעמיד ב' וגם בעופות, ועיין שם, ועיין עוד לק' אות ה' או"ק ט"ו בשם מלבי"ם. ועיין עוד לקמן אות ה' או"ק ט"ז. ובאו"ק כ"ג תוספת טעמים מרובים להחמיר בזמן הזה יותר משנים קדמוניות.

ואחר הצעת כל הני דיעות אין גם אחד שיוכל להסס ח"ו בדבריהם. כי מי בדורינו אנו אשר לא נחשב מתלמידי תלמידיו לאחד מהני גאונים הנ"ל אשר נגרר גם בשאר הוראותיו אחריו, וכל שכן בדבר הגדול הזה שחיטה ובדיקה אשר עוסקיה מרובין ויודעיה מועטין והמכשלה עצומה. ולא נשאר לן עצה אחרת לצאת ידי שמים רק בהעמדת שני שיעמוד על גבו השוחט בבדיקת סכינין והריאה.

זכרו נא מה שכתב במשב"ז סימן ח"י סק"ח דאם עבר ושחט וחסר דבר שתיקנו חז"ל אף על גב שלא נכשל בהדבר שבשבילו חששו חז"ל מכל מקום מקרי "עובר על דחז"ל" עיין שם.

בשאלות ותשובות תירוש ויצהר) סימן כ"ה) אות ב' וז"ל: כל אחד מהשובי"ם מחויב להראות סכיניו לחבירו קודם ולאחר שחיטה ויהי' לכ"א מהשובי"ם איזה חלפים כשרים מוכנים קודם השחיטה... עד כאן לשונו.

בשאלות ותשובות בית הלל) סימן מ"ט) וז"ל: ומה טוב לתקן שבכל שחיטת גסות יראו שני שוחטים סכיניו של כל אחד ואחד, עד כאן לשונו.

ותקנה זו נתקבלה כמעט בכל הקהלות והיתה לחק עולם) השוחט והשחיטות דף צ"ה).

ה) ועכשיו בענין השגחה בשחיטת העופות - מצינו גם בשחיטת העופות שהידרו גאוני עולם להצריך שנים לבדוק הסכין לפני השחיטה ולאחריה.

(א) בשאלות ותשובות חת"ס יור"ד י"ג העיד שתיקן בעל הפלא"ה ז"ל בק"ק פפד"מ דאפי' שום עוף לא ישחטו בלי שנים בודקין הסכין לפני שחיטה.

(ב) ומרן החת"ס זצ"ל העיד שבק"ק פרעשבורג מחמירין בשחיטת הכפרות שבין ר"ה ליוה"כ) וקצת פוסקים העירו על דבריו דמשמע שאז החמירו מטעם שמרבים העם להביא והשעה מכריח לזה, ודקדקו מזה דבמקומות שנתפשט לשחוט הרבה בזה אחר זה ודאי צריכין להעמיד שנים גם לעופות, לדעת מרן זצ"ל. עיין בסמוך).

(ג) מרן החת"ס זצ"ל כ' עוד שם דעל כל פנים גם בעופות במקומו שלא תיקנו להעמיד שנים מכל מקום רגילין הבי"ד של ג' לבא פתאום לבית המטבחים ולבדוק סכיניהם ולחטט אחרי כל מעשיהם באופן שבכל עת יהיו בגדיהם לבנים, ובכל זאת בכל ער"ח מחויבים להראות סכיניהם לחכם. עד כאן.

ופוק חזי באותה תשובה גופא כמה אישר כחו וחילו להגה"צ מהר"מ בנעט זצ"ל על שהנהיג בעירו להחמיר בע"ז יותר ממה שלפניו והוסיף על זה דאם כבר נתפשט כמה שנים הו"ל כפשט איסורו בכל ישראל ושום בי"ד אינו יכול לבטלו. עיין שם.

(ג*) בשאלות ותשובות ד"ח יור"ד סימן י"ב לשונו סתום וחתום ואפשר לפרשו גם על שחיטת עופות שכתב דכן המנהג כמעט בכל תפוצות ישראל ששני שוחטים אין שוחט אחד בלתי חבירו שרואה סכינו עיין שם.

(ד) גם מדברי הכו"פ סימן ח"י אות טו"ב יוצא כן במקומות ששוחטין הרבה העתקתי הדברים לקמן אות כ"ח.

(ד*) מדברי הגאון בעל בית אפרים זצ"ל) בקונ' יפה לבדיקה אות ו') יוצא כי גם בעופות במקום שהשחיטה מרובה ודחופה כמו שנתפשט בזמן האחרון מן הצורך לתקן שיהיו דוקא שנים להנצל מכל מכשול) בשר צדק סימן ח"י ענף ז').

(ה) בשאלות ותשובות עומק הדעת סימן כ' כי לפ"מ שנראה עוד בדברי הקדמונים כי הרגשת הסכין הוא מלאכה היותר קשה

בשחיטה וכבר אירע אצל היותר גדולים וטובים שלא הרגישו בפגימה דקה מאד ומה נעני אנן בתרייהו, ועל כן הרוצה לצאת דין שמים בכל וכל יהדר אחר שחיטת שנים דוקא גם בעופות, עד כאן.

(ו) בשל"ה שער האותיות אות ק' התאונן מאד מאד על מצב השחיטה הרעועה ודעתו שם מאד בהחזרת מנהג הישן שבודקין הסכין לפני שחיטת השוחט וכו' וז"ל: ולא לחנם הי' המנהג של חכמי התלמוד לבדוק הסכין דוקא הם בעצמם ובכבודם ולא להאמין לשום טבח אף שהוא ירש כי הרבה צריך ישוב הדעת וירא שמים לבדיקת הסכין וכו' וסיים שם דכאשר בא לירושלים עיה"ק וראה הנהגת בדיקת הסכין באימה יתירה ובהראותו לחכמי העיר וכן בכל מלכות א"י שמח לבו, ובדבריו שם ניכר שכן נהגו שם בין בבהמות ובין בעופות, וכן העידו זקני ירושלים שהמנהג שם מעולם במקום ששוחטין הרבה עופות שנים בודקין הסכין.

(ז) בפרי מגדים שפ"ד סעיף קטן כ"ט שכתב דרבו המתפרצים וטוב להחזיר הדבר ליושנה שיהיו שנים אצל השחיטה ושיראה החכם את הסכין וכו' עיין שם, ומיירי בכל מיני שחיטות דבהמות ודעופות.

(ח) בשמלה חדשה סימן ח"י סעיף כ' דבמקומות החרדים לדבר ד' ממנים שנים על השחיטה, וטובים השנים מן האחד. ומיירי גם בעופות דדבריו סובבין על תקנת חז"ל חולין ח"י דמיירי גם בעופות.

(ט) עפי"ד הרא"ש, וטור ושו"ע סימן ח"י סעיף טו"ב צריכין שנים לבדוק גם בעופות בזמן הזה, כי על פי דינא דגמרא חולין ח"י טבח צריך להראות סכיננו לחכם, והטעם שנתבטל מבואר ברא"ש וטושו"ע שם דממנין אנשים חכמים וידועים בזמן הזה הזהירים - וזריזין ולהם מחלו חכמים כבודם, נמצא דהתקנה לא נתבטלה רק במקום שהשוחטים זהירים וזריזין, ופירושו של זהירין וזריזין כבר ביאר בשל"ה שער האותיות אות ז' דהיינו שמקדים עצמו בגדרים וסייגים ושמירה יתירה שלא לבא לידי שום איסור חמור או קל. וגם בשעת מעשה נזהר מאד שלא לעבור על שום

דבר ועיין מסלת ישרים מפרק ב' עד פרק י'. גדרי זהירות וזריזות ואם כן בהיות שבעוונותינו הרבים נתמעטו הדורות ונחלשו הלבבות ונצמצם כח היראה עד למאד, מאן מפייס מי גדול ממי, ופוק חזי מה שכתב רש"י ז"ל על הכתוב וידועים לשבטיכם דאמר משה רבינו עליו השלום אם בא לפני א' מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא וכו', התבוננו עד היכן הדברים מגיעין כי משה רבינו עליו השלום מבחר מין האנושי אדון הנביאים לא האמין בעצמו להעיד על יראת זולתו. ומה נעני אנן אבתרי', והזמן גרמא להחזיר עטרה ליושנה ולהעמיד משגיח ירא שמים מרבים הבקי במלאכת השחיטה לבדוק הסכין ולעמוד אצל השחיטה גם בעופות) זובחי הזבח סימן ח"י).

י) הרמב"ם בהלכות שחיטה פ"א ה' כ"ו מורה כדינא דגמרא טבח צריך להראות סכינו לחכם לפני השחיטה ובאם לאו מנדין אותו, ומסתימת לשונו ג' שאינו מחלק בין זמן התלמוד לזמנינו כמו שחילק הטור בשם הרא"ש, וכן נראה דעת הראב"ד מובא במכל מקום שם שכתב הטעם דהצריכו חז"ל חכם לבדיקה ולא הצריכו כן בשאר מצות כתפלין וציצית מפני שצריך לפנות המחשבה היטב בשעת הבדיקה כדי שירגיש בפגימה, שאנו רואין שפעמים יבדוק האדם הסכין ולא ימצאנה פגומה ויחזור אחר כך ויבדוק וימצאנה פגומה אין זה כי אם רוע לב שפנה לדברים אחרים וכו'.

ולבד ממה שלפי זה יוצא דגם בזמן הזה כן, לפי הטעם שנתן דיש לחוש שהטבח לא יזהר ככל הצורך והחכם נזהר ביותר, עוד יש להוסיף מה שכתב הש"ך בסימן ח"י סעיף ט"ב בשם מהרש"ל פ"ק דחולין שקרא תגר על השוחטים בזמן הזה שבודקין הסכין במהירות ובלי כוונת הלב, וכנראה גם הש"ך הסכים עמנו, הרי שכבר בימיו בטלה חזקת הזהירות אצל השוחטים כל שכן בזמן הזה.

ומכל זה מסתבר היטב לומר דדעת הרמב"ם והראב"ד להצריך בכ"מ ובכל זמן משגיחים ירא שמים מאד לבדוק הסכין

ולעמוד אצל השחיטה בכל המינים בהמות חיות ועופות, ובכל זמן, (ובכל מקום). שאלות ותשובות חדותא דשמעתא סימן פ"ד).

יא) בספר בי' מטבחי' סימן ח"י על סעיף י"ז כ' בזה הלשון: לענ"ד איני רואה שום צד היתר להקל בזמן הזה בשחיטה בלי שנים בודקין הסכין תחת) ושלוחו) של החכם שבזמן חכמי התלמוד כמבואר בחולין דף ח"י. והלא עיקר פנים להקל בזמן הזה הוא חידושי של הרא"ש כי נשתנו העיתים והשוחטים שבזמן הזה זהירין וזריזין יותר מהטבחים שבימי חכמי התלמוד ולהם מחלו חכמים כבודם. עיין שם ומובא בטור יור"ד סימן ח"י ואחריו במחבר סימן י"ז. והלא הרא"ש בעצמו בתוך דבריו התאונן על שנתבטלה התקנה לגמרי כי אינו נכון דהרבה צריך ישוב הדעת וירא שמים לבדיקת הסכין. וזה כשלעצמו די להבין כי דברי הרא"ש הם יותר לימוד זכות מפסק הלכה, וכן נראה מרמב"ם וראב"ד. אמר המו"ל עיין לעיל אות י' ותבין הכוונה) וכן יוצא מחמשה חומשי עמודי ההוראה - של"ה) אות ק'). (מהרש"ל) ביש"ש פ"ק דחולין סימן ל"ט). ש"ך) בסימן ח"י סעיף י"ז), פרי מגדים) שפ"ד סעיף קטן כ"ט) שמלה חדשה) סימן ח"י סעיף כ') שהצטערו עד למאד למה נתבטלה תקנה הראשונה בדיקת הסכין לפני השחיטה, והעידו על גודל המכשלה בכל עידן ועידן אשר על פי זה באמת בטלה שפתי צדק שהצדיק הרא"ש המנהג מטעם שהם זהירין וזריזין ועכשיו לא מיני' ולא מקצתי'.

ועל כן כל מן דין איני רואה היתר בשחיטת בהמה להקל בזה. וגם בעופות קשה להקל במקומות ששוחטין הרבה דיש בהו ביטול ישוב הדעת, עד כאן לשונו.

יב) בשאלות ותשובות קב ונקי סימן מ' וז"ל: ועל דברתו בענין העמדת שנים בשחיטת העופות במקומות שהעסק בהם מרובה, לית דין צריך בושש כי על פי שנים עדים דוקא יקום דבר, והכי זוטרא לכו דברי מאור הגולה בשו"ע הגר"ז סימן ח"י בקו"א סק"ט: דכעת שאין החכם בודק סכין שלפני השחיטה צריך לדקדק עכשיו מאד שיהיו שו"ב הממונים זהירים וזריזים וידועים ביראת ד' יותר

משו"ב שהי' בזמן התלמוד. או שיהי' איש ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינים לפני השחיטה, אבל באינם זהירין וזריזין ויראת ד' על פניהם כ"כ אין להאמינם על בדיקת הסכין יותר מבימי חכמי התלמוד שלא היו רשאים לשחוט אלא אם החכם בודק הסכין, עד כאן.

והנה למצוא איש די רוח אלקין בי' להבחין ולהפלות בין שוחט לשוחט איזה לקרב ואיזה לרחק. וברוח קדשו להצביע כי זה האיש ירא שמים יותר מטבחי חכמי הש"ס, מילתא דלא שכיחא. ולהמתין על זה ולמנוע מבשר עד אז הוא גזירה שאין רוב הצבור יכולין לעמוד בה. והעצה היחידה להרבות בודקין אשר בצירופן אולי יגיעו לשיעור ירא שמים יותר מטבח יחידי שבימי הש"ס. ועוד כעין סרך ספיק ספיקא והיינו ספק דלמא השוחט עולה למעלה משוחטי זמן הש"ס, ואפילו לא, אולי מגיע השני המשגיח לדרגא זו. ואולי לא, דלמא גם בל"ז לא יקלקל. ובצירוף כל הני ספיקי כבר יש ע"מ לסמוך בשעת הדחק ולצורך.

ובזה ירווח לן טעמא חדתא להמבואר בשאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ג סימן ל"ה שהעביר הגאון מהרש"ק ז"ל שו"ב עבור שאינו רוצה להראות סכיניו לשו"ב השני כי מי שהוא ירא שמים אדרבה רוצה להראות סכיניו להנצל ממשגה וכו' עיין שם ולפמ"ש לעיל יש להוסיף עלה דבאמת כל מה שמוסיפין בבדיקות י"ל מקור גדול מעיקרא דינא וכמ"ש לעיל דכולי האי ואולי שיגיעו למעלת בודקים זהירין וזריזין שיראת ד' על פניהם תמיד. הנצרך לדינא כד' הגר"ז הנ"ל, ושוחט הלזה המסרב בבדיקת שו"ב השני לאו מיראת הרוממות יתירה דאיתא בי' ושלדעתו די ביראתו לבד, דאדרבה כל שמרבה ביראה יותר נוח לו שיבדקו גם אחרים. דומיא דחז"ל דהווי מכנפי לכולהו טבחי כי היכי דלימטיי' שיבא מכשורא, ועקב ענוה יראת ד', אלא על כרחך זה מראה היפוכו כי אין בדיקת הסכין דבר גדול כ"כ שיצטרכו לה כמה בודקים ומראה לקלות דעתו. ועל כן ראוי להעבירו, עכ"ד.

(יב) אמר המו"ל: עיין גם בדברי מלכיאל ח"ה רס"ה שגם הוא חרץ משפט שו"ב שרוצה לשחוט לבדו שצריך בדיקה בירא שמים). (יג) בדע"ת סימן ח"י אות ל"ח דבימי הב"י חתמו מאה רבנים ובראשם הב"י שתמיד יבדקו שני שו"ב את הסכין וכו' ומדבריו שם נ'. דגם בעופות כן שהלא האריך שם בדע"ת לבאר כי עיקר החששות בשחיטה הוא הסכין, וזה שייך גם בעופות.

(יד) בשוחט דברי מלכיאל ח"ה סימן סה"ר נ' גם כן דבמקומות שיש עסק גדול בשחיטת העופות יש להעמיד דוקא שנים לעמוד על השחיטה, ושו"ב שמסכים לשחוט לבדו צריך בדיקה אחר ירא שמים שלו שודאי אינו שלימה, עיין שם.

(טו) בספר בית אברהם סימן ח"י בשפ"ז סעיף קטן ל"ג דעתה צריך החכם להיות גם כן אצל מיעוץ הסירכות כי בזמן הזה רבו המתפרצים גם בזה, עיין שם, ועפ"ז העלו בשאלות ותשובות בתי לוי סימן כ"ד, ובספר עוד חזון. ערך שחיטה, דבימינו שנתרבו הפרצים גם בשחיטת העופות על ידי ששוחטים ביום אחד עופות למאות במקום אחד והמכשול עלולה מאד, גם שם צריך להעמיד חכם ומומחה לבדוק הסכין ולפקח על שאר הענינים, עיין שם.

(טז) המלבי"ם תיקן בעיר בוקארעשט שהשוחטים מחוייבים להראות סכין של שחיטה זה לזה קודם ואחר השחיטה, וכל שיעבור על זה שחיטתו פסולה, ונפסל עולמית) שאלות ותשובות יד אלעזר ק"ז).

(טז) ובספר חמדת לב דף ק"ד כ' אגב אורחא בענין תקנת שנים שוחטים דלפ"מ שעולה מד' הפוסקים דתקנה הוא, אם כן אפילו ירצה להקל על סמך שהשוחט היחידי ידקק הרבה ויחמיר ביותר לא הועיל, ואסור לעשות כן. ואדרבה, יש בו משום איסור בל תשחית, עיין ברמ"א סימן ח"י סימן י"א וט"ז סעיף קטן י"ז, וב"ח שם, וכן כתוב בכו"פ, ובשפ"ד ומש"ז שם, ובתורת יקותיאל סק"ד, ושמלה חדשה סי"א ותב"ש כ"ג, כו.

(טז) וכן מבואר בשאלות ותשובות עומק הדעת יור"ד ח"א סימן י"ט להחמיר גם בעופות, מובא לעיל אות ד' מספר 1.

(יז) וכ"ה בספר חותך חיים מובא לעיל אות 20, וכן כתוב בספר שאלות ותשובות נחמד מפז עיין להלן אות כז.

חי) וכן נראה בשאלות ותשובות מגינת ראש סימן פ"א, מובא לעיל אות 12.

יט) ובשאלות ותשובות מראה יחזקאל החדש סימן מ"ג מובא לעיל מספר 24, דתיקן בעירו דאסור להשוחט לשחוט גם עופות טרם יראה הסכין לשו"ב חבירו.

כ) לעיל במספר 26) הבאתי שקיבץ הגה"צ מניזנוב זצ"ל תשובות מכמעט כל גדולי זמנו בחובת בדיקה על ידי שנים דוקא, ואין הספר תחת ידי, אבל כאשר יראה המעיין שם בפנים ימצא כי מנימוקי הרבה הפוסקים ההם יוצא הדין להחמיר גם בעופות, עיין שם.

כא) וכמו"כ הבאתי במספר 1) אודות חתימת ק' רבנים בתקנה זו ויש לחוש להרבה או לכל שהחמירו גם בעופות כן. ועל כל פנים חזי לאיצטרופי להתאמץ ולהחזיק בתקנה זו גם בעופות.

כב) בספר ברית מטה משה, הבאתיו מספר 27) חידש דגם מי שאין בידו לתקן הרבים, על כל פנים בידו למנוע עצמו מלאכול בלי שנים שוחטים, עיין שם.

כג) והגיע לידי עוד תשובה כת"י לאחד מח' דורינו וכ' שם כמה ראיות חזקות להצריך בזמן הזה השגחת עומד על גבו השוחט לבדוק הסכינין ולפקח על כל הנעשה גם בעופות. והוסיף דלא מיבעיין לשיטת הפוסקים אשר נדב לבן אותנה לתקן תקנה גם לשחיטת עופות גם לפני מאה וחמישים שנה) אמר המו"ל: עיין מה שכתבתי לעיל בכ"ב האותיות, ותבין) ודאי דלא אכשור דרא אולם גם להפוסקים אשר כתבו בפירוש שתיקנו רק לבהמות כאשר מתבוננין בנחת ובהשכל בדבריו הקדושים בקל יכולין למצוא טעם לשבח לתקנה זו בזמן הזה גם לעופות.

לדוגמא: הביטו וראו מה שכתב בשאלות ותשובות חת"ס יור"ד סימן י"ג דבק"ק פרעשבורג אף שאין מדקדקין לשנים כל השנה מכל מקום בשחיטת כפרות שבין ראש השנה ליום

הכיפורים מקפידין, והטעם דאז השחיטה מרובה והשוחט מוטרד בשחיטתו ונחוץ לאחר שיעמוד ויבדוק גם כן הסכין, והוא הדין בזמן הזה כל השנה ששוחטין כל שעה עופות למאות והטירדה ודאי יותר גדולה משם, גם דעת מרן החת"ס זצ"ל מסכמת להצריך שתים דוקא.

וכן נראה מלשון הרש"ק שכתב (בשאלות ותשובות טוטר"ד מהד"ת קט"ו) אשר לפי פירצת הדור והעזות ראוי להיות כן שיהיו שני שוחטים דוקא ואפי' בעיר דלית בהו יותר מי' בעלי בתים, ומדורו של הרש"ק עד דורינו אנו נתמעטו הלכבות ונתרבה העזות, וגם בשחיטת העופות יש עזות וחוצפה בהרבה ענינים. ופשוט שלדעת הרש"ק נצרך ב' שובי"ם דוקא, אחד שוחט ואחד עומד על גבו.

ועוד צריכים לשים לב כי סדרי השחיטה שבזמן הזה הוא במהירות רבה הרבה מאות לשוחט בשעה אחד, וכפי שהעידו לפני כמה שוחטים יראים לדעתן אי אפשר שלא יאבד השוחט הרגשתו באמצע העבודה פוק חזי מה שכתב הגר"ז בסימן ח"י קי"א סק"ה להזהיר לשו"ב דגם הבדיקה שבין השחיטות יהי' לאט לאט ובכוונת הלב ולא במהירות כלל דבמהירות קצת אינה בדיקה כלל.

ועיין מנחת יוסף ביאורים סעיף קטן פ"ט שכתב תוכחה לשוחטים המתפארים במלאכתם שהם אומנים גדולים ושוחטין הרבה בזה אחר זה ובמהירות והסכין יפה. והוא מסיבה הנ"ל על שבודקין במהירות ואם הי' בודקין לאחר שחיטה במתינות ובכוונת הלב יש לומר שהיו מרגישיין ואינם יודעין כי בנפשם הוא.

וראה נא מה שכתב בדר"ת סימן ח"י אות כ"ב בשם ספרי השו"ב [השוחט ובודק] שכל שוחט יבדוק סכינו מדי יום ביומו בוקר קודם תפלת שחרית כי אז יהי' לו הרגשה מעליא והוסיף דאף על גב שיש שפקפקו על זה מטעם שעל ידי זה יטרוד תפלתו אחר כך וגם מטעם איסור עשיית חפצים קודם התפלה. מכל מקום דעתו מכרעת לדלג על כל חששות הללו כיון שי"ל שינצל עי"ז

מחשש אכילת איסור אם יש לחוש שאחר התפלה לא ירגיש כ"כ להעמיד הסכין בלי חשש פגימה כל שהיא, עיין שם.

הדברים מבהילין עד היכן כח של הרגשה מגעת וכמה קל כח הפסדו כי באי עשיית שום דבר רק שהיית הזמן מאז קימתו בבוקר כבר אבד חלק מהרגשה, עאכו"כ העובד כמה שעות שמפסיד יותר מדאי, ואינו חומרא לבד להצריך בודק סכינין. (ובמדור "ענינים שונים בשחיטה וטריפות" אות י' תמצא טעם לשבח שהשוחטים מעניינים שיצא בדיקת סכיניהם חד וחלק. ויש להם נסיון נורא בזה, ומה"ט גם כן ההכרח שיהי' בודק מן הצד, עיין שם).

ועיין במנחת יוסף ביאורים סעיף קטן פ"ג לבדוק הסכין אחר כל ה' עופות ולא לשחוט יותר מה' מבלי בדיקה בינתיים והסכים עמדו בדכ"ת סימן ח"י אות ע"ז (ועיין במדור "ענינים שונים בשחיטה וטריפות" דיש אומרים דבשחיטה זמנינית לכו"ע דינו כן) ויש חולקין על זה והוא השמלה חדשה סימן י"ג ושפ"ד סעיף קטן ח"י שכתבו דבעוה"כ בשחיטת הכפרות וכדומה שיש לפגו לשחוט הרבה ולא יספיק הזמן קרוב הדבר שמסיבת הנחוצה לא יבדוק היטב בכוננת הלב ובמתון על כן יש להקל שלא יבדוק בינתיים עד לשון שואל. עיין שם.

ועכשיו ממנו נקח ראיתא עצומה ומבוררת להצריך בהכרח ומעיקרא דדינא בודק סכינין לבד מהשוחט, בזמן הזה, דזאת ידוע שסדר השחיטה בשחיטות הגדולות לשחוט הרבה מאות בתוך שעה אחד של ס' דקות. ושם לפי דבריהם בודקין הסכין אחר כל כ' עופות, ויש אומרים מה' עופות. ובמקומות שאין העסק גדול כ"כ מכל מקום שוחטין לערך ג' וד' מאות לשעה, ופחות מזה קשה למצוא, ובאותן מקומות בודקין גם כן אחר לערך כל כ' עופות. ואם כן אין יוצאין להלכה לשום דיעה. כי להמחמירין לבדוק אחר כל ה' ודאי דאין יוצאין והמקילין שלא לבדוק הלא כתבו להדיא שטעמם שמחמת המהירות לא יבדוק היטב בכוננת הלב ובמתון ועל כן יש להקל) עיין שמלה חדשה סעי"ג ופרי מגדים בשפ"ד סעיף קטן ח"י, ואם כן בימינו שבודקין אחר כל כ' או מ"ה בדיקה

מהירה שהלא טרוד הוא במלאכתו והרבה פועלים ממתנין לו לכולא עלמא לא טוב עושין. ואפילו אם יצוייר לדקדק לבדוק אחר כל ה' גם כן דלא כמאן דאף המחמיר לבדוק אחר כל ה' לא כוון להקל בבדיקה מהירה חס מלהזכיר, דבר המבואר בכל הפוסקים ממש שצריך מתנינות גדולה וישוב הדעת מרובה, והחוש מעידו, והמעייין היטב בדברי פוסקים הנ"ל בעיניו יראה דבזה כולם מודים רק דהמחמירין כוונתם לסדר בדיקה מתונה יותר.

ומהאי טעמא באמת העצה היחידה להעמיד אצל כל שוחט בודק סכינין שזה כל עבודתו ואין לו עסק אחרת כלל ויבא בכל בוקר בכמה סכינין חדין וחלקין לתחלת השחיטה ומיד אחר חמש או עשר עופות יתן להשוחט סכין החדש והיפה ויקח ממנו את שלו לאחר שבדקו ויבדקנו גם הוא במתינות, ואחר י' עופות יחליף שנית, באופן שגם הבעל הבית יסכים לזה ובכל עת יהיו הסכינין טובים ויפים.

ועוד רווח גדול ירוויח בזה דאיתא בפוסקים (עיין שמלה חדשה י"ד, תב"ש כ"ח, בית אברהם בש"ז סק"ה, מנחה"ב כלל י' עשרון סעיף קטן כ"ג) דכל מה שכתב להקל בעופות באיזה צד שיהי' לשחוט בלא בדיקה לאחר שחיטה הקודמת זה דוקא כשלא אירע לו שום סיבה בשחיטה שלפניו שלסיבתה יתקלקל הסכין, אבל אם אירע לו איזה סיבה בשחיטה הקודמת שיש לומר שנפגם הסכין. מחמתה כגון שחתך הסכין במפרקת, או שנמצא איזה דבר בוושט שנחתך על ידי הסכין שוב אסור לשחוט אחר כך בסכין זה אף בשעת הדחק וערב יום הכיפורים בלתי בדיקת הסכין תחילה וירחץ הסכין קודם הבדיקה כדת ואחר כך יבדקנו י"ב בדיקות עד כאן.

ובעונותינו הרבים זהו גם כן רגיל במקום שהמלאכה מרובה וממהרין השוחטים לכלות מעשיהם נוגעין הרבה במפרקת והנסיון להשוחט להפסיק העבודה ולבדוק אז גם כן נתגדל כי מעכב הרבה פועלין עבור זה, אולם אם ישתמשו בעצה הנ"ל להעמיד בודק סכינין ויוכל להחליף וליתן סכיניו לבדוק כפי רצון לבו אין חשש.

ועוד חסרון גדול בבדיקת הסכין על ידי השוחט בעצמו שהלא הבדיקה צריך להיות במתינות וישוב הדעת בתכלית כמבואר בשו"ע סימן ח"י סעיף י"ז ובשמלה חדשה וכל האחרונים וכנ"ל וזה אי אפשר מטעם שכפי המציאות טבע בני אדם אם מעכבין הציבור ועיניהן תלויות בו אז על כרחך דעתו מבולבלת להיות אץ בדרכו ואי אפשר לצמצם כל מוחו למה שעושה כי מקצת ממנו מוטרד בעל כרחך וכן בנידון דידן כששוהה השוחט לעשות מלאכתו ועשירות בשביל הצבור המתנין לו מנוחתם פועלים יושבים ומצפים, ברור כשמש שתשעים ותשע אחוזים מבני אדם יוגזל מהם בכהאי גוונא מנוחם והרחבת דעתם, וזהו מעוות לא יוכל לתקון רק בהעמדת בודק סכינין, מלדעת ההפלא"ה ודעימי' (עיין באות לעיל) דמצרכו שני בודקין יצטרכו בכהאי גוונא שני בודקי סכינין כי בדיקת השוחט אין מצרפין כנ"ל.

ודבר פשוט שכל אלו התיקונים לא יועילו לענין מה שיש לחוש בגוף השחיטה שעל ידי יגיעת הגוף יבא בקל לידי דרסה מפני כבדות הגוף לאחר מלאכה מרובה.

ועוד נ"ל עפמה שכתב בתוס' פסחים דף י"ד ד"ה שתי פרות דעיר שמתקבצין שם ממקומות שונות צריכין להחמיר כמנהג כל מקום, אם כן הוא הדין בדידן כיון שיש מקומות שנהגו להעמיד עומד על גבו אפילו בעופות (עיין לעיל) הדין נותן להחמיר בזה בכל מקומות שיש שם קיבוץ מקומות שונות. ולדעתי כמעט רוב עיירות בזמן הזה הם מסוג זה לאחר שעלה הכורת על מדינת אייראפע והנשארים נסו לנפשם. בכל קצוות תבל, באופן שבכל עיר ועיר תמצא בזמן הזה קיבוץ ממקומות שונות.

ולא אמנע מלכתוב בשם חכם אחד מה שאמר ליתן טעם להצריך משגיח על גבו השוחט לבדוק סכיניו, על פי המבואר בשו"ע הגר"ז. סימן ח"י קו"א סק"ט שיש לדקדק בזמן הזה שיהי' השוחט יותר ירא שמים משוחט שהי' בזמן התלמוד, או שיהי' ירא שמים ביותר ממונה עליהם לבדוק סכינים, עיין שם.

כח הבעל שם טוב והשחיטה

בנושא זה מוצאים אנו סיפורים שונים ב"שבחי הבעש"ט". כך מסופר שרבי יודל מטשידנוב, קרוב משפחה של רבי נחמן מקאָסעוו, לא רצה לאכול בשר, רק דגים, כי לא בדק את החלףט. גם רבי דוד פארקעס,

נמצא שנשאר לן לבחור באחד משתים או שוחט יר"א או ממונה הבודק סכין, איש נאמן ויר"א, שיקול הדעת מכרעת לבחור בממונה שהרי מבואר בשאלות ותשובות ד"ח יור"ד ח"א סימן ז' שראה הרבה יראי השם ולומדי תורה שנתקלקלו לאחר שנתרגלו באומנות הלזו של שחיטה, וכע"ז בשמלה חדשה כי אם אין השוחט ירא שמים מרבים יורד מטה מטה. ואם כן יותר טוב לבחור בממונה כי השוחט עלול בניקל ליאבד הימנותו כעבור זמן קצר. לא כן העומד על גבו שאינו שוחט.

ועוד טעם על פי מה שכתוב בחי' מהרא"ל צינץ זצ"ל יור"ד ר"י סימן ח"י באורך כי הרגשת הפגימות הוא דבר הקשה שבשחיתות כי לפעמים אחר בדיקה יפה ומהוגנת יבא אחד וירגיש בפגימה ועל כן צריכין להזדרז באופן היותר אפשר, וכל המרבה לבדוק הר"ז משובח. עיין שם, ומי יאמר זכיתי לבי לבדוק כדבעי, אולם כאשר יתחזק הדבר בהעמדת עומד על גבו ודאי יועיל הרבה לשפר המצב.

ועוד על פי מה שכתוב בח"א כלל קמ"ג אות ד' כי עייפות וביטול שינת הלילה גורמים ביטול כח ההרגש. וכן מבואר במט"א סימן תר"ה, ופרי מגדים שם, ובכו"פ ובישויע"ק סימן ח"י ועוד, ואם כן מי יוכל לעמוד איתן חזק שכל ימיו ישן בלילה שיעור הנצרך, והלא כידוע אין זה תלוי בדעת האדם, ותלוי לפי מצב האדם ופגיעותיו הבאים עליו וחיזוק העצבים וכח העצבים שלו. ועל כן טובים שנים לבדוק מן האחד.

(ח) "שבחי הבעש"ט", עמוד 124.

(ט) "ואמר לו בעל-הבית מה יאכל רום מעלות דגים אין לי, בשר לא יאכל מחמת שלא בדק הסכין".

תלמיד הבעש"ט, הקפיד על כך. הוא לא הסכים לאכול עוף, עד שבדק בעצמו את החלף, ולא סמך אף על הבעל שם טוב, שהסתכל על העופות וצוה לאוכלם...

וכך מסופר עליו י:

רבי דוד פארקעס הגיע עם הבעל שם טוב לקאַנשטאַנן. הבעש"ט צוה לשוחט שיופיע בפניו ויראה לו את החלף, ולא הגיע מיד. הבעש"ט עמד להתפלל והשוחט הגיע, ולא רצה לחכות (עד שהבעל שם טוב יסיים את תפילתו), וגער על אשתו של בעל הבית, שתתן לו (עופות) לשחוט. היא נתנה לו והוא שחט והלך לו. לאחר התפילה שאל הבעל שם טוב: האם השוחט עדיין לא הגיע? ענו לו: העופות כבר ממולחים. הביט בהם ואמר שיאכל אותם, ורבי דוד הנ"ל לא רצה לאכול מהם. והבעל שם טוב לא הקפיד על כך.

בכדי להבין מדוע בעל "שבחי הבעש"ט" תיאר את רבי דוד פארקעס שהחמיר יותר מהבעל שם טוב, צריך לדעת שלפי המסורת החסידית היי רבי דוד פארקעס, מגיד במז'בוזש, מנגד לדרך החסידות של הבעש"ט (כנראה שהושפע מקבוצת המקובלים, שהיו בימי הבעש"ט). ולאחר מכן, כששמע אודות גדלותו של הבעל שם טוב, הלך הוא ביחד עם המגיד ממעזריטש לסעודה שערך הבעל שם טוב. מיד לאחר נטילת ידים אחזתו שינה ונרדם, בחלומו ראה שהאר"י הקדוש מתווכח עם הבעל שם טוב על כוונות נטילת ידים, והאר"י הסכים עם הבעל שם טוב.

ל הבעל שם טוב והשחיטה

אולם לא תמיד הסכימו השוחטים להראות לבעש"ט או לתלמידיו את החלף.

בי"שבחי הבעש"ט^{יא} אכן מסופר, שהקהל בסלוצק התרעמו נגד הבעש"ט בגלל דרישתו לבדוק החלף של השוחט, וזהו בקיצור סיפור המעשה:

כשהי' הבעש"ט בק"ק סלוצק והי' אצל אשה אחת, אמר הבעש"ט: שצריך לראות הסכין לפני שישחט השוחט עבורו בשר, והוצרך השוחט לבא ולהראות לו הסכין. ולאנשי העיר חרה להם עד מאוד דבר זה איך מלאו לבו לראות הסכין אצל השו"ב דמתא ובפרט בקהלה גדולה, אבל לא יכלו לעשות לו מאומה כי האשה העשירה צותה עליו לבוא...

הבעש"ט אף תיקן חלף של שוחט, שהי' חותנו של בעל "שבחי הבעש"ט".

כך מסופר בי"שבחי הבעש"ט^{יב}, שבשדה-לבן הי' מפורסם הצדיק רבי אברהם פאדליסקער^ג. פעם אחת לא מצא חן בעיניו שום חלף, שלחו להביא כמה שוחטים ממקומות שונים ואף אחד לא הצליח להעמיד חלף לשביעות רצונו. פעם הגיע הבעל שם טוב לעיר, ואמר שהאורח מצא חן בעיניו, אבל אינני יודע איך לכבדו, וסיפר לו אודות החלפים. אמר לו הבעש"ט שהוא יעמיד החלף. הבעש"ט העמיד החלף וזה מצא חן בעיני רבי

יא) שם עמוד 83.

יב) עמוד 68.

יג) הוא הי' תלמיד הבעש"ט, ובספר "תפארת עוזיאל" של ר' עוזיאל מייזליש, מובאים תורותיו.

אברהם פאדליסקער, ושחטו ואכלו והבעש"ט הבטיחו לשלוח שוחט, ושלח את חותני ז"ל ונתעשר שם...

מדוע החמירו הבעש"ט ותלמידיו כל כך בענין השחיטה, עד שרצו לבדוק את החלף של כל שוחט וגם להעמיד שוחטים במקומות מסויימים?

כל זה קשור בענין הקבלה.

המקובלים בפולין לפני תקופת הבעש"ט וגם בזמן הבעש"ט וגם הבעש"ט בעצמו ותלמידיו היו בדעה, שהשולחן שעליו אוכלים, דומה למזבח שבבית המקדש, השוחט הוא כהן הגדול והחלף הוא אחד הכלים של בית המקדש.

גלגולים

השוחט שהוא בבחינת כהן גדול, צריך לכוון בעת שחיטת הבהמה, לתקן את הנשמה שמגולגל בבהמה ומחפש תיקון...

בספר "חסד לאברהם" המקובל הארץ-ישראלי, רבי אברהם אזולאי מובא, שישנם נשמות חוטאות, שמתגלגלים ב"דומם, צומח ובעלי-חיים" (אבנים, צמחים וברואים חיים); והנשמות המתגלגלים ב"בעלי חיים טהורים", בהמות או עופות המותרים באכילה, הם במדריגה גבוהה יותר, ויכולים לקבל תיקון על ידי שחיטה כשרה, ועל ידי אכילת צדיק מהבשר...¹⁰

(יד) נפטר במאה ה-17.

טו) ראה בספר התגלות הצדיקים דף...?

לב הבעל שם טוב והשחיטה

לכן על השוחט להיות ירא-שמים והחלף צריך להיות ללא כל פגימה, כדי שהשחיטה תהי' כשרה...

אמונה זו בגילגולים ותיקון הנשמה החוטאת שנתגלגלה בבהמה על ידי שחיטה כשרה התפשטה במזרח איירופה על ידי רבי אליהו בן אברהם הכהן מאיזמיר, בעל "שבט מוסר" ^{טו}, והוא מייעץ " לשוחט, שיגיד תפילה מיוחדת, כדי לפדות את הנשמה שנתגלגלה בבהמה זו ^{טז}.

מלחמת הסכינים המלוטשים

אבל מדוע רדפו המתנגדים כל כך את החסידים שאכלו מהשחיטה של ה"סכינים המלוטשים"? מדוע החרימו את אלה ששוחטים בסכינים מלוטשים?

כי השוחטים היו בין החסידים הראשונים, קשורים לבעל שם טוב, ביחד עם חזנים, מלמדים ומגידים.

אמת, בין ראשי הלוחמים נגד החסידות היו גם מגידים, כמו רבי ישראל לייבל, המגיד מסלוצק; רבי דוד, המגיד ממאקאוו ורבי יעקב ישראל, המגיד מקרעמעניץ, אבל כל אלו היו מגידים שקיבלו משכורת קבועה מהקהילתם, ואילו מחנה המגידים השני היו כאלה שהלכו מעיר לעיר ובכל מקום היו אומרים דרשה בבית הכנסת, והיו מקבלים תשלום עבור זה מהקהילה או מהמתפללים.

טז) ספר זה נדפס כמה פעמים וגם באידיש וגם בלדינו.

יז) שבט מוסר פרק ל"ו.

יח) ראה ח. שמרוק...

ב"שבחי הבעש"ט" ישנם כמה סיפורים אודות שוחטים. מסיפורים אלו ניתן ללמוד, שהשוחטים היו מהשכירים המשועבדים בקהל, מלמדים מגידים וחזנים, שהצטרפו לתנועה החסידית יט.

לכן רדפו המתנגדים את השוחטים שהפכו לחסידים, כי השוחטים היו בעיניהם בפורקי-גדר, הם לא רצו לשלם מס הקהל. גם הקצבים לא רצו לשלם וכן גם עניי עמד.

בפולין היתה תקנת הקדמונים, שהשוחט צריך להראות את החלף שלו להרב, שיבדוק אם השוחט התקין אותו היטב. כן ישנו תקנה מ"ועד מדינת ליטא" משנת שצ"ט (1639) על פיו "על בית-הדין לבדוק את החלף לפחות אחת בשבוע".

השוחטים גם היו חייבים להוציא קבלה חדשה על שחיטה ולשלם עבור כך לרב.

הרב היי יכול לאסור את השוחט בקלות, עליו היי רק לומר שהשוחט לא מסוגל להתקין חלף כראוי, כי ידיו רועדות ובבדיקת החלף שלו נמצא עליו פגימות.

השבתאים והפראנקיסטים בשיטתם להאכיל נבילות וטריפות

המתנגדים גם חששו מהמנהג החדש שהנהיגו החסידים לשחוט ב"סכינים מלוטשים", כי בעת הקמת תנועת החסידות לא ידעו על מנהג זה והמתנגדים (כמו

(ט) ראה בן-ציון דינור, "במפנה הדורות", עמוד 145.

גם הבעש"ט ותלמידיו) חששו מהשוחטים – השבתאים ואנשי פרנק – ששחטו בכוונה תחלה טריפה.

כ) בא וראה מה שכתבו בשו"ת דברי חיים, ובשו"ת חתם סופר, ועוד בספר טיול בפרדס, ועוד.
 וז"ל שו"ת דברי חיים (יורה דעה ח"א סימן ז'): "שעל ידי השוחטים קלים יצאו מדינות שלימות מדת ישראל ואבר זכרם".

ושם בשו"ת דברי חיים (יורה דעה ח"א סימן ו') כתב וזה לשונו: "ועיני ראו כמה יראי השם לומדי תורה שהיו אצל צדיקים, ולאחר שנתחנכו באומנות הלזו נהפכו לאיש אחר אשר אם לא ראיתי בעיני לא האמנתי", עכ"ל.ק.

ומרן החתם סופר זי"ע כתב בשו"ת חת"ס או"ח סימן ר"ה, כי המלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים חזנים שוחטים וסופרים, עיין שם. (וכעין זה בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא, ד"ה והעולה).

ועיין בספר טיול בפרדס להגה"צ משאמלוי זצ"ל הי"ד, שכתב בחלק א' (מערכת שחיטה) כי כח הציונות נתהווה גם ע"י השוחטים הקלים ובשר טמא שנתפטמו שלומי אמוני ישראל, עיי"ש.

וזה לשונו של הגה"צ מוה"ר עקיבא יוסף שלעזינגער זצ"ל בעהמח"ס לב העברי כותב וז"ל שם: הגהצה"ק ר' נתן אדלער זל"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם של הסטרא אחרא השורה על השובי"ם הפסולים בסוד על חרבך תחי' וכו', ואלמלא השיג כל רצונו הי' בא משיח צדקינו, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והוצרך לברוח מפפ"ד, ותלמידו החתם סופר רץ אחריו כמה פרסאות וכו' עכ"ל. (הובא בספר משכיל אל דל להגה"ק מוה"ר הלל מקאלאמי זי"ע, עיין שם באריכות).

ובספר הקדוש קב הישר פרק ק"ב מבאר: למה ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר, וכמו כן ארור המן בגימטרי' 502 כמנין בשר: שכל השחיטות של חצי מיליון יהודים בשנת ת"ח ות"ט היה בגלל הברשן הטרף רח"ל.

ונעתיק עוד כמה מכתבים וקו"ק ודרשות מהצדיקים והקדושים
האמיתיים מדור העבר:

דעתו של הגה"צ מקאשוי שליט"א אודות מצב הכשרות אצל השחיטה וכו' בארה"ב, בחודש תמוז תשמ"ה לפ"ק, נדפס עתה בספרו החדש ברכות שמים על מסכת שבת פרק ב', בקונטרס קצה השמים פרק ה' (עמוד כ"ז), ועיין עוד לקמן עמוד ש"ג.

מכח זה של חורבן הקהלות בעונותינו הרבים וכמעט אין שום קהלה מסודרת על פי הנוסח שהי' באירופא, נמשך גם כן ירידת הכשרות בדברים חמורים מאוד, והשחיטה, והאפי', והבישול, וכמעט כל המאכלים, הכל נמצא ביד יחידיים, המה המושלים והמשלמים, אשר אפילו אם היו יראים וחרדים, הלא אין שום נאמנות לבעלי העסקים, וקל וחומר שהרבה המה מהירודים, ורבה העוובה בקרב הארץ, וגברו בעלי זרוע, ואימתם מוטלת על הבריות, ובפרט שהכל נעשה בכמות רב בסיטונות ובמהירות, וסומכים בכל דבר על היתרים של הפסד מרובה ושעת הדחק וכו' והרבה אף בלי היתר, והחיוב הי' שהרבנים אשר יש להם על כל פנים קצת דמיון לקהלות הישנות, שיסדרו שיהא להם יד בכל עניני חיי הנפש, ויעמדו על המשמר לדאוג על כל פנים עבור קהילתם, ועל ידי כן יתחזק כח הכשרות להכלל כולו, ובאמת הי' מציאות לזה אם יתחזקו הרבנים על עמדם ולעשות בענין זה מה שביכלתם, ואין שום ספק שיצליחו בשליחותם, כי במצב של היום הירידה מיום אל יום וכל אחד עושה ככל הישר בעיניו, עכ"ל, עיין שם עוד.

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א
 ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו
 שלו' וברכה לכבוד כל תלמידיי החביבים הע"י
 אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר
 בהמה שיש מערערים, שאין החלב מנוקר כראוי.
 הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים
 מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו,
 מחנויות המוחזקים להיותר טובים ומהודרים, אינם מנוקרים
 כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים
 הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או
 מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא
 לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל
 בשלימות בע"ה, עפ"י דת תודה"ק.
 ה' הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בגמח"ט בתוכ"י ושנת
 גאולה וישועה א"ס.

ולראי' בעה"ח
 הק' רפאל בלום

ב"ה
קהל יסודי התורה שה"פ קלויזענבורג
 בהוראת הבד"צ לאפרושי מאיסורא באנו לפרסם לרבים
 המכתבים שנדפסו בחוברת שנשלח לידינו אודות מצב
 הניקור באמריקע: וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנסי,
 ועוד. ואזהרה מביד"צ דקהילתנו שלא לאכול בשר עד
 שיסודרו הדברים בכל.

ב"ה
ביד"צ דקהל יסודי התורה שה"פ קלויזענבורג
 למנהלי הקהלה הע"י,

מטעם זה נהגו הבעש"ט ותלמידיו לבדוק את חלף השחיטה וגם העמיד "שוחטים מאנ"ש" בערים בהם היתה השפעה של החסידים על הקהילה, הכל בגלל הפחד מפני השבתאים ואנשי פרנק.

השבתאים סברו, שמצוה לאכול מאכלי טריפה, ה"דאנמעס" (השבתאים) אמרו, כי 'אכילת פיגול' ו'מאכלות אסורות' מהשלושים ושש כריתות, שהיו בעיניהם כמו 'מצות עשה'.

גם ידוע הקשר בין מעריצי ברובי, הראש של השבתאים בסלוניקי וקיצוני השבתאים בפודולייכא.

כדי להסיר מכשול הננו בבקשה לפרסם לאנשי קהלתנו המכתבים הנוגעים לענין ניקור חלב החמור ולהזהיר שלא יבואו למכשול ח"ו עד שיסודרו הענינים בכל.

וע"ז באנו על החתום ד' עשי"ת תשמ"ג לפ"ק

אהרן יודע ווילנער - אהרן ווידער - אפרים פישל הערשקאוויץ
 לחומרת הדבר שרח"ל גורם לטמטום הלב ומקור לכל פירצות
 הדור רח"ל הוא מאכלות אסורות, חתמתי גם אני שמי להמנות על
 העומדים על המשמר בדרך אבוה"ק זי"ע ועכ"י.

מקום החתימה

יקותיאל יהודה מרודניק

(כ"ק אדמו"ר [שליט"א] מצאנז-קלויזענבורג)

α

(כא) ראה: ג. שלום "ברוביה ראש השבתאים בשאלוניקי",
 ב"ציון", שנה ו', בפרט בעמודים 136-137. גם ג. שלום:
 "התנועה השבתאית בפולין", "בית ישראל בפולין", כאך ב',
 בפרט בעמודים 56-76.

לח הבעל שם טוב והשחיטה

גם אנשי פרנק בפולין, צאצאי השבתאים, שחטו להכעיס טריפה, כדי להביא את המשיח על ידי עבירות.

באירוע בלאנקצארן, התוודה אחד המקורבים לפרנקיסטים שאכל טריפות וחשב שעשה "מצוה", בין שאר העבירות שעבר במזיד²².

גם בחרם שנערך בבראד נגד הפרנקיסטים בשנת תקט"ז (1756) נאמר בפירוש ש"החשוד באמונה הכוזבת (פרנק), לא יהא שוחט ובודק, אם לא ידוע כי עזב את דרכו הרעה של אנשי כת שבת-צבי ועשה תשובה במשך שנה תמימה²³.

ומכיון שהתנועה החסידית היתה שיטה חדשה בחיים היהודיים, חששו המתנגדים מהשוחטים החסידים, אולי נתערבבו ביניהם מהשוחטים השייכים ל"כת" הפרנקיסטית...

מאידך, לא סמכו מנהיגי החסידים על השוחטים הכלליים, ורצו שוחטים משלהם, שישחטו עם כוונות על פי קבלה, כדי לתקן את הנשמה המגולגלת בבהמה או עוף וזקוקה לתיקון, כאמור לעיל.

גודל המורא והפחד של החסידים מהשבתאים והפרנקיסטים אפשר לראות מסיפורים שונים. בספר "שבחי הבעש"ט" באות קמד כתב:

(כב) מ. באלאבאן: "לתולדות התנועה הפראנקית", עמוד 120.

(כג) "פנקס ד' ארצות", הוצאת י. היילפרין, עמוד 417.

"שמעתי מהרב דקהלתינו, שפעם שלח הבעל שם טוב להודיע בוטשאטש, שהשוחט שלו הוא מן כת שבתי צבי ימח שמו, והוא מאכילו טריפות. כי לאחר שהשוחט מראה להרב דבוטשאטש את הסכין עושה בו השוחט פגימות, שמכה בסכין על קורנס (פטיש) כדי לפגמו, ובדק אחריו הרב מבוטשאטש וכן היי".

בקהילה אחרת, התוודה השוחט לפני הבעש"ט, שמעולם לא בדק את הריאה של הבהמה.

בספר "שבטי הבעש"ט" אות רז, מסופר מעשה נורא:

פעם אחת בנסיעת הבעל שם טוב, נתאכסן אצל הרב דקקהילה על דעת שיהיי שם שבת. אמר הרב מהקהילה לאשתו: תדעי איך לכבדו להבעל שם טוב כי איש גדול ומפורסם הוא. אמרה אשתו לבעלה הרב: הלוא קנינו בעזרת השם בשר, נבחור מהם כל נתח טוב לכבוד האורח. כשהלכה לראות הבשר לא מצאה כלום, וממש נשבר לבה בקרבה מחמת זה, והלכה לשכנתה לראות אולי תוכל ללוות ממנה בשר עבור הבעל שם טוב, וגם שכנתה לא מצאה כלום מאשר הכינה, והלכה גם לשניי ולא מצאו כלום. ולא ידעו למה נעלם פתאום אצלם כולם הבשר וכנראה היי זה מהשמים שלא יכשל הבעל שם טוב בבשר כדלהלן. ותתיעץ עם בעלה, מה לעשות שיהיי בשר עבור הבעל שם טוב לשבת. והנה בתוך כך ראתה והנה השוחט דמתא עובר לפניחלון, וקראו לו ותספר לו האשה צרת לבה מכל אשר עבר עליי, שנעלם אצלה בשר, וגם לא מצאה בשר בשום מקום. ויאמר השוחט: הלוא זה שתיים או שלש שעות ששחטתי בן בקר רך וטוב, ואביא לכם לשבת מהבשר הזה ששחטתי.

וישמע הבעל שם טוב דברי השוחט, ויען הבעל שם טוב ויאמר להשוחט: אני אוהב מאוד לאכול הראש אם אפשר לו שיביא לכאן הראש בשלימות, וינקר אותו בכאן. ויאמר השוחט: טוב הדבר. ויקם השוחט וילך בזריזות ויביא את הראש לביתה רב. התחיל הבעל שם טוב לדבר עם השוחט: העולם אומרים, שיש איזה הבחנה וחילוק בשיניים של בהמה להבין אם הבהמה כשר, תכניס ידך בפה הראש ותבחין נא לספור כמה שיניים ישנן שם בבהמה. ופתח השוחט פי הבהמה ונתן ידו לתוכה לספור את השיניים, ומיד דחקה ראש הבהמה את ידו שלא יוכל להוציא את ידו משם, והבהמה דוחקת את ידו עם שיני' מאוד, עד אשר לא יוכל השוחט לסבול הכאבים. ויזעק מאוד! ויאמר לו הבעל שם טוב: מה לך כי נזקת, והלוא אין בה רוח חיים? ויאמר השוחט להבעל שם טוב: הלוא זה כואב לי! ויזעק הבעל שם טוב עליו: רשע! תן תודה והתוודה על חטאתך! והתוודה על חטאו, שמעולם לא בדק שום ריאה, רק את אשר ירצה יכשיר ואת אשר ירצה יטרף. ואמר השוחט להבעל שם טוב שרוצה לעשות תשובה. וצוה הבעל שם טוב שהראש יניח לו להוציא ידו, ונתן לו הבעל שם טוב סדר תשובה חמורה על זה, עכ"ל.

ועיין בספר "אמונת צדיקים" אות י"ג שהביא מעשה זו בנוסח אחר, עיין שם.

השור דוקר להשו"ב את ב' עיניו

עיין במנח"י בלק"י סי' ל"ט סקל"ב, שהביא מעשה שהי' בזמן הישועות יעקב שהי' שם שו"ב אחד שלא רצה

לעשות בדיקת חוץ והסתפק רק בבדיקת פנים, ואף אחר שהזהירו הגאון הישועות יעקב לא השגיח על דבריו. למחר כשהביאו את השור לשחיטה, קפץ פתאום ממקומו ודקר להשו"ב את עיניו, והי' לאות שנענש מפני שלא רצה לראות את הריאה בחוץ אם כן אינו זקוק לבי' עיניו, עיי"ש.

הבעל שם טוב הכניס שוחטים "שלו" בברדיטשוב, בשדה-לבן ובערים נוספות, ובמקומות שלא הי' אפשרי להכניס שוחטים שלו, נהג לבדוק את החלף לפני השחיטה.

אבל בערים מסויימות לא הסכימו לכך, ובחרם של העיר בראד משנת תקל"ב (1772) אכן נאמר: "כשיופיע אורח לקהלתנו, ולא יסכים לאכול משחיטת השוחטים הקבועים בעיר – על בעל הבית להודיע להנגיד פרנס החודש להדוף ולגרש האיש מן העיר"^{כד}.

זה הי' טעם המחלוקת בין החסידים למתנגדים בקשר לשוחטים. (ראה עוד באריכות בזה בחלק ב') היו סיבות כלכליות ביחד עם מניעים דתיים.

ראשי הקהל ביחד עם הרבנים חששו מפני השתלטות על השוחטים וגם חששו מפני שוחטים שבתאים ופרנקיסטים.

מנהיגי החסידות, מאידך, ניסו לעזור לשוחטים הנרדפים על ידי תקיפי הקהל והרבנים, וגם הם פחדו מפני השוחטים השבתאים והפרנקיסטים.

(כד) "העבר", פטרבורג, תרע"ח – 1918, עמוד 15.

מב הבעל שם טוב והשחיטה

תלמידו של הבעל שם טוב, רבי יעקב יוסף מפולנאה, מתרעם על הרבנים ומבכה את מצב השחיטה שהתדרדר בזמנו.

ואלו דבריו כה: "בדורות קודמים היו הרבנים יראי-שמים והיו נוהגים לבקר בכפרים לשם שמים. בימי חנוכה וביומי דפגרא היו נוסעים לבקר בכפרים ללמד את היהודים ללכת בדרך הישרה הן בחילול שבת ולפקח על השוחטים (הן בענינים של חילול שבת והן להשגיח על השוחטים) ולא נהנו מיהודי הכפרים אפילו פרוטה... ואילו בדורות שלנו, נוסעים הרבנים לכפר 'אך ורק בכדי לקבל מתנות..."

ובמקום אחר מבכה בעל "התולדות"^{כה}, ש"הכל שוחטין, אפילו אלו שאינם בקיאים בהלכות שחיטה...

וכן שמעתי מחכם אחד כי עתה התחכם היצר הרע, שלא יצטרך לילך לפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק כל עצמו ללכוד את היחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר אחת מסטרא דילי, המאכיל טרפות לרבים, וכולם נלכדים ברשתו עבור זה. וכן השליח ציבור שהוא סרסור בין ישראל לאבינו שבשמים להוציא רבים ידי חובתן, ורבותינו הזהירו (תענית טז.)

כה) "תולדות יעקב יוסף", פרשת צו.

כו) פרשת נשא.

כז) זה ש"בעל התולדות" שמכנה את השוחטים "מסטרא דיליה" מפרש ד"ר ח. שמערוק שיתכן וכוונתו של "בעל התולדות" על השוחטים הקשורים בחשאי לתנועה השבתאית.

בפוסקים ראשונים ואחרונים, שיהי' השליח ציבור המובחר שבעם, ולא כן עתה שבוחרין הגרוע שבעם כנודע, ואין להאריך בזה. ובוודאי צריך לעשות כמו שכתב הרמב"ם (פרק ו' מהלכות דעות הלכה א'), עד מי יתנני מלון מדבר וכו' יעויין שם.

השוחטים שהחסידיים העמידו בערים ועיירות שונים שהיתה להם השפעה, הורידו מעל צווארם את העול מלשלם מיסים מסויימים לועד הקהל ולשמשי העיר^{כח}.

הקהל חתם הסכמים עם השוחטים לשלם מיסים מסויימים. כך ישנו הסכם של "פנקס קהלת פוזנא", משנת ש"ץ (1630), בין הקהל לשני שוחטים, שעל השוחטים לשלם שמונים "גדולים" כל שבוע לשמש.

ב"פנקס דובנא", מהשנים תקמ"ט-תק"ן (1789-1790), אנו מוצאים, ששני שוחטים שכרו מהקהל את הזכות לשחוט בכפרים סביב העיר עבור 16 זהובים לשבוע.

הקהילות שהחזיקו בזכויות להעמיד שוחט בעיירה הסמוכה, כי שאנו רואים מההסכם שנחתם בין קהילת שניפישאק, בשנת ת"ס (1700), לקהילת ווילנער, לא הסכימו לוותר על זכויותיהם^{כט}.

התנועה החסידית הורידה, על ידי שיטתם החדשה והמהפכה נגד התקיפים וראשי הקהל, את ההגבלות שהקהל והרבנים הערימו על השוחטים העניים. לכן אנו

כח) ראה שמערוק שם, עמודים 51-52.

כט) ראה: ישראל קלוזנער, "תולדות הקהילה בוילנא", חלק א' עמודים 148-149.

מד הבעל שם טוב והשחיטה

מוצאים בין החסידים הראשונים, חסידיו של הבעש"ט, מספר רב של שוחטים.

* * *

אולם המאבק נגד החסידים על כך שהנהיגו להשתמש בסכינים מלוטשים, התלקח מאד רק אחרי פטירתו של הבעש"ט.

שתים עשרה לאחר מכן, לאחר פטירתו של רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע, מוזכר בחרם של בראד משנת תקל"ב (1772), שמחרימים את החסידים, על כך שהם משתמשים בחלפים מלוטשים.

גם הגאון רבי אברהם קצנלנבויגן מבריסק, יצא בתוקף, במכתבו לרבי לוי יצחק מזשליכאוול, נגד זה "שהחסידים משתמשים בסכינים מלוטשים ומסרבים לאכול משחיטתם של שאר השוחטים, המשתמשים בחלפים שהיו כשרים מדורי דורות. ובנוסף לכך, הסכינים המלוטשים הם כל כך חדים, עד שהם נפגמים ברגע שנוגעים בעור הבהמה, ושחיטתם שחיתת נבלה. ותירוצם שבודקים את החלף לאחר השחיטה, אינו כלום, כי באם אכן מוצאים פגם בחלף אזי הבהמה טריפה ואינם חסים על ממונם של ישראל..."^{לא}.

(ל) מי שנתפרסם לאחר מכן בשם "הרב מברדיטשוב"
(לא) המכתב התפרסם על ידי דובנאוו ב"דביר", ברלין,
טרפ"ג, עמוד 295, ולפנינו ציטוט מהמכתב.

מה הבעל שם טוב והשחיטה

הרב אהרן וורטהיים מוכיח בספרו "הלכות והליכות בחסידות"^{לב}, שמכתב זה מהרב מבריסק, שנכתב בוורשה בתאריך ה' תמוז תקמ"ד (1784), הוא מתון בהרבה מהחרם שיצא נגד החסידים בבראד, בשנת תקל"ב (1772).

כאן מדובר אך ורק על כך שהשוחטים החסידים אינם חסים על ממונם של ישראל וברצונם להתפאר "שהם מדקדקים במצוות יותר משאר היהודים". אבל אותו גאון מבריסק פירסם שלוש שנים לפני כן, בעת היריד בזעלווע, ביום ה', ב' אלול, תקמ"א (1781), כרוז לכל הקהילות היהודיות, ובו נכתב כי השחיטה החסידית היא שחיטת נבלה, "צריך להכניס את כל החסידים בחרם, אסור להשתמש בכליהם... כי הם שוחטים בסכינים מלוטשים... וכל ירא ה' צריך להתאזר ולצאת במאבק נגד העדה הזאת... אנשים ריקים ופוחזים תלמידי.... הבעש"ט עוכר ישראל... יש להחרימם ולעוקרם מן השורש, כי שקץ הם... ויש לעקור עבודה זרה זו ממקומה, לשרופה ולפזר את האפר לכל עבר"^{לג}.

הגאון מבריסק מתרעם על מנהיגי וילנה והורדנה, על כך ששכחו להזכיר בחרמות, האיסור להשתמש בחלפים המלוטשים.

גם הנציגים היהודיים של סלוצק, שהיו ביריד בזעלווע, התרעמו על כך שבחרמות של ווילנא והורדנה

(לב) עמוד 201.

(לג) שם, עמוד 204.

שכחו להזכיר את החלפים המלוטשים ופירסמו בעצמם חרם על כך ²¹⁰.

מכל החרמות שנערכו ביריד בזעלווע ניתן ללמוד, שבחרמות של וילנה והורדנה אין זכר לסכינים מלוטשים. בנוסף לכך, באותו קיץ של שנת תקמ"א (1781) נשלחו שני מכתבים מוילנה. האחד חתום על ידי הגאון מוויילנה והשני על ידי בית-דין עם עשרים חתימות אחרות, ולא מוזכר כלום אודות סכינים המלוטשים.

יתכן, שבתקופה ההיא לא השתמשו החסידים עדיין בסכינים מלוטשים, וגם כאשר יחידים מהשוחטים החסידים כבר התחילו לשחוט בחלפים כאלה, עדיין לא היי נפוץ הדבר בין החסידים, ובפרט בליטא, לכן לא הזכירו זאת בהחרמות דוילנא והורדנה.

לפי המסורת החב"דית היי רבי שניאור זלמן מליאדי זה שהנהיג את הסכינים המלוטשים ²¹¹. אולם כשיצא החרם בבראד, בשנת תקל"ב – 1772, היי רבי שניאור זלמן עדיין אברך צעיר, ולא מסתבר שהוא היי אז בר סמכא להנהיג מנהג חדש בשחיטה.

יתכן שהמנהג להשתמש בסכינים מלוטשים כבר היי נהוג בימי הבעש"ט על ידי מקובלים ועל ידי הבעש"ט עצמו ותלמידיו. ומכיון שלבעש"ט היתה השפעה בבראד והסביבה, מיד לאחר התגלותו, הזכירו לו בחרם של בראד משנת תקל"ב את דבר הסכינים המלוטשים,

(לד) מובא בספר של טייטלבוים "הרב מליאדי", עמוד 210,
מצוטט מספרו של ורטהיים, עמוד 202.
(לה) ראה: הילמן, "בית רבי", עמוד 32.

אולם באיזורי הדרום הונהג השחיטה לאחר מכן על ידי רבי שניאור זלמן מליאדי.

המנהג לשחוט בסכינים מלוטשים הופץ כל כך במדינות פולין, ליטא ורוסי, עד שכאשר יצא האיסור, בשנת תקנ"ז (1797), האיסור האחרון על החלפים האלה מ"קהל גוברנסקי מינסק", לא הי' עיר אחת במדינות אלה, שלא הונהג בה השחיטה בחלפים המלוטשים.

גם הרבי רבי שמלקי מניקלשבורג, כששמע אודות החרם של שנת תקל"ב, כתב מכתב לקהילת בראד, בה הוא מוכיח שהמנהג לשחוט בסכינים מלוטשים כבר הונהג מזמן בכל מדינת אשכנז (דייטשלאנד) ו... הכפישו את שם של השוחטים ללא כל סיבה, ו"כל הפוסל במומו פוסל" ⁸¹.

גם הרב מליאדי כתב מכתב, בה הוא מבאר את ענין החלפים המלוטשים, ומצטט את דברי הגאון רבי חיים מוולוז'ין, שאמר בשנת תקס"ג (1803), שאין שום איסור בסכינים המלוטשים... ובכל מדינות אוקריינה, קליין-פולין, פודול'י וברוב מדינות וואהלין אוכלים מהשחיטה של סכינים מלוטשים, וגם בגרויס-דובנע, שאינם "מאנשי שלומינו כלל", וגם בארץ ישראל והרבה מן הספרדים משתמשים עם חלפים מלוטשים.

ובכדי לא לעורר כעס אצל המתנגדים, שאמרו בשמו שאסר את השחיטות של השוחטים המתנגדים, כותב הרב מליאדי, ש"לא הוצאתי שם רע חלילה על עשרות

לו) "שמן הטוב", פיטרקוב, תרס"ד, עמוד 81.

מח הבעל שם טוב והשחיטה

אלפי יהודים, ויעיד עלי אבינו שבשמים ויעידו עלי כל אלה הקרובים אלי, שאינני נזהר ולא נמנע מלהשתמש בכליהם" ^ה.

כדאי להזכיר שבגלל ענין השחיטה פרץ מחלוקת בין החסידים והספרדים בצפת, בעת שהרבי רבי מנחם מענדל מוויטבסק עלה ביחד עם שלוש מאות חסידים בשנת תקל"ז (1777) לארץ ישראל ^ה.

הרבי רבי מנחם מענדל מוויטבסק נאלץ להעתיק את מגורו מצפת לטבריה, כי לא רצה לאכול משחיטתו של הפקיד הספרדי מצפת. אמנם לא ברור ממכתבו של רבי מענדל, אם המחלוקת פרצה אך ורק בגלל הסכינים המלוטשים, או גם בגלל זה שדעתם של החסידים היתה שהשוחט הספרדי אינו ירא שמים...

כפי הנראה, התפשט המנהג לשחוט בסכינים מלוטשים, בכל מדינת פולין והערים מסביב.

ח. שמערוק מביא בספרו ציטוטים ממשכיל בשם חיים מאלאגא, שהיי בן דוד של המשכילים יוסף פערל ומענדל לעפין, והוא מספר בצחוק, שרבי זאב וואלף מטשארנא אסטרא היי זה שהפיץ את הסכינים המלוטשים בסביבתו.

ש. דובנאוו מביא גם, במכתביו ב"העבר", ובמכתב משקלוב משנת תקמ"ז, שרבי אייזיק זאסלאווער(!)

לז) "בית רבי" חלק א' דף מ', א.
לח) ראה: א. י. בראווער, "לקורות ישוב החסידים בארץ ישראל", ירושלים, תרפ"ד.

מסתובב באיזורינו (רייסן), עושה מנינים לעצמו עם שוחט משלו ועם חלף הנקרא "גאל-מעסער" (כוונתו לסכין מלוטש).

המחלוקת סביב החלפים המלוטשים דעכה לאחר שמייסד שיטת חב"ד בחסידות, רבי שניאור זלמן מליאדי, פירסם ב"קונטרס אחרון" שלו ושאלות ותשובות שלו, והתיר את הסכינים המלוטשים על פי דין. שאלות ותשובות אודות השוחטים החסידים וסכינים מלוטשים נמצא גם בספר "דרכי תשובה" יורה דעה ^מ.

בעקבות העמדת השוחטים בעיירות שונות התעוררו מחלוקות בין החסידים גופא של אדמו"רים שונים. ישנם מכתבים של אדמו"רים, הכותבים על "השגת גבול" של שוחט אחד שמשיג את גבול השני ^מ.

כפי שניתן לראות, נמשך המאבק של המתנגדים נגד החסידים בגלל הסכינים המלוטשים זמן רב. בתחילה נדרשו השוחטים החסידים לתת שבועה, שישמעו להוראות הקהל ולא יעלימו את ההכנסות שמקבלים

לט) סימן י"ח, מ'.

מ) ראה ספר "דעת קדושים" מהגאון מברשאג, סימן א' סעיף צ"ו, שמביא שלושה מכתבים מהצה"ק מר' יעקב שמעון משעפיטיווקע, משנת תקמ"ד - 1784; מר' אברהם יהושע העשל מאפט, משנת תקפ"א - 1821; ומר' משה צבי מססאווראן, משנת תקפ"ח - 1828. גם נדפסו אודות ענין השוחטים, שלושה מכתבים ב"עשר אודות" מהרבי ר' הרשלי זידיטשאווער.

מהשחיטה מחוץ לעיר (בכפרים). שבועה כזאת דרשו מהשוחטים החסידים עוד בשנת 1886, במינסק ^{מא}.

מכך ניתן ללמוד, שהמאבק נגד השוחטים החסידים לא היה אך ורק בגלל "סכינים מלוטשים", אלא בגלל העובדה שהשוחטים לא הכניעו עצמם להוראות הקהל והעיזו לצאת נגד התקיפים ונגד ה"קאָראָבקע" (מס) שראשי הקהל שמו על השחיטה, וזה גרם לכך שהקצבים הוכרחו להעלות את מחירי הבשר הכשר, והמון עם היהודי לא רצה לסבול את זה. השוחטים החסידים, בזמן הבעל שם טוב ואחריו, שחטו על אחריותם, מבלי להודיע על כך לרב והקהל, וזה גרם להוזלת מחירי הבשר הכשר...

עם הזמן, כשהשפעת החסידות התפשטה על רוב הערים והעיירות של פודוליי, אוקריינה, גליציה, פולין וואהלין, וחלקים של ליטה, התחילו להשקיט את המחלוקת, הורידו את כל הדרישות, בהותירם דרישה אחת שעדיין עמדו עליה בתוקף, במקומות שהמתנגדים עדיין שלטו שם, כמו במינסק, שהשוחטים החסידים יתנו שבועה, שישמעו להוראות הקהל ולא יעלימו הכנסות מהשחיטה מהכפרים או משחיטה פרטית בלי ידיעת הקהל. אולם עם הזמן גם דרישה זו לא החזיקה מעמד והשחיטה בסכינים מלוטשים הוכרה רשמית בין יהודי פולין ורוסי.

הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: **ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח.**

וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה: ב"זע"ם" תצעה אר"ז, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ראה ברוח קדשו מה שיהיה הנסיון האחרון בעקבתא דמשיחא:

הבעל שם טוב הק' זי"ע שומע במתיבתא דרקיע ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו. יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים

השייכים לזה כי חס ושלום מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלום בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע^מ איזה מהם עיקר ואמרו כמר וכמר.

והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') בזע"ם תצעד ארץ^מ ראשי תיבות "זביחה^מ", "עירובין^מ", "מקוה^מ", כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

(מב) ראה שאלות ותשובות מן השמים, (סימן ה', הובא ברדב"ז סוף ח"ה).

(מג) (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) בַּזְעָם תַּצְעֵד אֶרֶץ בְּאֵף תְּדוּשׁ גּוֹיִם. ראה רש"י חבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בזעם תצעד ארץ" - לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

(מד) ז'ביחה: ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירוודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), וכו', וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.

הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו

ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (יו"ד חלק א' סי' ז') כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיין שם באריכות).

מה) עירובין: ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'). ראה עוד מה שכתוב הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, וכו'. ראה אוהב ישראל (לחג השבועות). ראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סדורו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה).

מו) מ'קוה: צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם: ראה בספר הקדוש באר מים חיים (פרשת בהעלותך), ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב'). ועל כן הצדוקים האלו הכשילו במקוואות פסולות להכעיס. [ראה רש"י בראשית י"ג, י"ג, עה"פ: ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאוד].

בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש).

אין היינטיגען דור וואס אויף יעדען שטיקעל בהמה פלייש וואס מיר עסען, שטייען 70 רבנים גדולי ישראל און שרייען נבילה טריפה חלב ודם, נו איז דען א וואונדער פארוואס דער דור זעהט אזוי אויס. עס איז דאך מצא מין את מינו וניעור! (ראה בכורות דף כ"ג ע"א. כלי יקר בראשית פרק א' פ' ו'. שם, במדבר פ' ה' פ' יז).

וז"ל: רעיא מהימנא: כתיב בי' במשיח (זכרי' ט' ט') "עני ורוחב על החמור", ענ"י איהו תמן בסימן ע'ירובין נ'דה י'במות, ושאר מתניתין בכלל ולא איתקרי תמן מלך עד דרכיב בסוסיא דיליה כנסת ישראל. (רעיא מהימנא ריש פרשת כי תצא).

אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין והאכיל אותם **חלב הכליות שהיא איסור כרת** ועשה על זה הברכה **ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים**, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהו"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשוננו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו,

האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתני צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתני צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתני צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתני צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום, עכ"ל.

אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (ארו"ח סי' תר"ע) וזל"ק, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע"כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו

במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור
שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

רבינו הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטות, שרוב
השוחטים שחטו אז עם סכין פגום, והבעל שם טוב עשה
והתקין סכינים חדשים, והיה מלחמה גדולה נגדו^מ.
(עיין שו"ע הרב יו"ד סימן י"ח מה שכתב בזה).

כתוב בספר של ר' יוסף שכטר ג"י, שבבתי הגז
באושביץ באותו מקום שהרגו ששה מליון יהודים, היה
לפני זה בית שחיטה גדולה ששחטו בהמות לאלפים
ולרבבות לכל מדינת גרמני-ה ושאר מדינות, והמסחר
גדל כל כך, עד שעשו שם ממש על ידי בית השחיטה
תחנה מרכזית לרכבת מיוחדת בסיטונות להביא
ולהוליך בהמות (ובלשונות שלהם קעטיל טרעין KETEL
(TRAIN -

ובאותן הרכבות (וואגאן - WAGON) שלקחו את הבהמות
לשחיטה לקחו במדה כנגד מדה^מ את כל היהודים
לשחיטה באותן הקעטיל טרעין^מ כידוע, וזרקו את

מז) חבל על דאבדין "ולא" משתכחין, שאין לנו הבעל
שם טוב הקדוש בדורינו שיבדוק הסכינים שלנו. (שמעתי פעם
ביאור על זה, "ולא" טובב על אלו שהם בבחינת לא (כלום) הם משתכחין).

מח) ראה באנציקלופדיה (מערכת אושוניצים) שהיטלער ימש"ו
הכין בתי הגז ובתי שריפה לשרוף 10 אלפים איש ביום אחד בדיוק
במדה כנגד מדה שהמן רצה לתת לאחשורוש 10 אלפים שקלים
כדי להשמיד להרוג ולאבד טף ונשים ביום אחד, רח"ל.

מט) תודה רבה לחברי היקר שמעון לוי ג"י חבר נאמן
להאוניווערסיטא העיברית בירושלים על שעזר לי בהחקירות
ובתמונות.

היהודים בפנים הטרעין¹ הרבה יותר וגרוע ממה ואיך ששמו שם את הבהמות רח"ל.

וזקן אחד סיפר לי איך שזוכר איך שבעסטרייך עשו מבשר יהודים שניצל ומכרו השניצל הזה לאכול לאנשים², ומי יודע כמה יהודים אכלו השניצל הזה שעשו מבשר חבריהם, וזה ממש מתאים למה שכתב השבט מוסר מספר הגלגולים, שאנשים מגולגלים בבהמות, [שבט מוסר פרק ל"ו].

עוד מספר לי ששמע מהרבי מקלונבורג ז"ל שבעל הדברי חיים מצאנו ז"ל כתב בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א סימן ז') על גרמניה, ומבאר שם שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוה"ר ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לועיז [לערך ארבעה מיליאן יהודים רח"ל] שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השוחטים ובודקים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש). ועל ידי עון השוחטים הקלים היה מלחמת העולמית הראשונה והשניה. (ראה בספר תירוש ויצהר הקול קורא'ס שיצאו אז לאור מכמה בתי דינים בווארשא, איך

(ג) ראה בספר OSHPITZIN מהמחבר ר' יוסף שכטר בדף 215 שבאושפיצין (אשוויטץ) היה מקום שחיטה גדולה מאוד, והיו על יד בית השחיטה שתי בתי חרושת לעורות, גדולים מאוד, שתיכף אחרי השחיטה לקחו את עורות הבהימות מבתי השחיטה הגדולה.

עוד כותב שם שהיה שם רכבת מיוחדת לבהמות (קעטעל טרעין), ובאותו הרכבת לקחו אחר כך את כל היהודים לאשוויץ, והאנשים ששמו בהרכבת היו מאות אנשים ברכבת אחד. (כפי הנראה מהדברי חיים היה כל זה במדה כנגד מדה).

(נא) וכמו שכתוב בשבט מוסר בהמה אוכלת בהמה.

שאכלו ונכשלו אז בשנת כת"ר ובשנת תרס"ו בנבילות וטריפות וחלב דאורייתא ובשר חמורים רח"ל, ותבין). ובקונטרס השחיטה בארצינו הקי (דף י"ח) כתב בזה"ל: אני מתחיל לעשות לעצמי חשבון הנפש, הלא כמה וכמה אנשים שהלכו לעולמם על ידי פצצות ועוד, וכמה בחורים וילדים ואברכים צעירים רח"ל שנקטפים לא עלינו מהכלל ישראל, ולפי הנ"ל **כולנו השוחטים אשמים בזה**"², **כי הבעיות בשחיטה אצלנו זה באמת נורא ואיום**. הגם שיש לנו רבנים משגיחים שמכשירים הכל, אבל עם כל זה [הם גם כן צדיקים כמו אנחנו והם גם כן עובדים בשביל פרנסה] והאמת הוא שחלק היותר גדול שמה

(ג) אוהביו קוראים! הנסיונות הם גדולות מאוד, והנסיון הזה של השוחט קשה להשיג למי שלא הי' שוחט עדיין, אבל האמת כן הוא כי כל זמן שהשוחט נתנסה בנסיון (ובעשר נסיונות נתנסה בכל יום) מלחמה גדולה ועצומה מתלקחת בתוך תוכיותו, מצד אחד הרגש קדושה שלו כי איך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלקים להאכיל אנשים כשרים ותמימים מרק פיגולים. מצד שני אם לא אעמוד בנסיון - כגון: לשחוט במהירות גדולה ולא במתינות כמו שכתוב בשלחן ערוך נוכמו שנאמר במגילת אסתר "הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה, והמלך והמן ישבו לשתות, והעיר שושן נבוכה]. או לשחוט היום אף שאיננו בקו הבריאות, או שלא ישנתי לילה זו בטוב, או שאין לי ישוב הדעת הנצרך לבדיקת הסכין מסיבות דאגות שונות המקיפות - וכן אם נמצא החלף פגום ואם אשליך לטריפה עשרות או מאות עופות, או שאפסיק לשחוט מפני הפסד הרגשה, - הלא הקצב ודאי ישליך אותי החוצה אם יארע כן כמה פעמים, והיאך אפרנס משפחתי הלא טרחתי למצוא פרנסה מתאמת ואחר יגיעה ועמל שהגעתי לזה אמצא עצמי בחוץ, וסוף דבר הסמ"ך מ"ם מסייע להכריע לצד שני כי אונס רחמנא פטרי' ואין לך אונס גדול מזה...

שאנחנו נותנים לאכול בתור כשר גלאט הוא באמת גלאט טריף, כי הסכינים שלנו לפי המצב שלנו שאנו עובדים כמו סוסים וחמורים [כלשון הישבט מוסר' שבהמה שוחטת לבהמה], הם רחוקים מלהיות כשר באמת, ומי מדבר עוד מהבדיקות פנים וחוץ מה שהולך שם. [ישנם בארץ רק כמה בתי שחיטות מהחרדים ששם מדקדקים על הסכינים בדקדוק רב, כי הרב המכשיר שלהם הוא ירא שמים ואינו להוט לכסף, והלוואי שהיהודים החרדים היו מדקדקים לאכול רק משם].

[אני אמרתי פעם למשגיח "בודק סכינים" שלנו שהוא חסיד ויזניץ, שאמר על סכין שלי שהיה פגום [ממש], ופסק שהוא כשר!!! ואמרתי לו בשבירת לב מה נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי אתה לא יודע? אני שואל אותו מה אני לא יודע??? וענה לי: **כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים מכשירים למשגיחים ושוחטים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנחן בצבא!!!** - ולא להיות לא שוחט ולא משגיח, [הרב המכשיר הזה דיבר רק על הרבנים המכשירים השוחטים והמשגיחים באיזה גיהנום שילכו, אבל מה יהיה שם עם האוכלים מהשחיטה הזאת לא דיבר כלל, הלא הכשרות הוא יסוד קדושת ישראל וכמו שכתב הידברי חיים' שעל ידי מכשול שוחטים הקלים במדינות לועיז בגרמניה יצאו לשמד 4 מיליאן יהודים רחמנא ליצלן, זאת אומרת שהבעיה העיקרית שלנו שיורדים מהדת והולכים לשמד²² זה לא אשמת הקיבוצים והכומרים המיסיאנערן של הארץ, האשמה הוא אך ורק השוחטים והמשגיחים עם הרבנים ביחד] ואני השוטה הגדול קיבלתי אז התשובה הזאת, ולא זאת עוד, אלא שאמרתי האימרה הזאת לחבירי וצחקנו ביחד, והצחוק הזה הרגיע אותי עד

שהתחלתי ללמוד בהספר **שבט מוסר פרק ל"ו** ועוד מה שכתוב בענין השוחטים והגלגולים שהוא ממש פחד נורא ואיום, [ואם כל אחד ילמוד פרק ל"ו מספר הנ"ל יפסיק תיכף לאכול בשר, שהוא לא ימצא שוחט ירא שמים, כי איך יכולים להיות ירא שמים בשחיטות הגדולות של היום, שהתנאי הראשון הוא לזרוק את היראת שמים ואת היראת חטא] וכעת אני רואה שזה לא צחוק, אוי ועוד איך גיהנום גדול מאוד מחכה לנו, מי יודע אם נכנס לשם¹⁷, ואם כן, מי יודע אם נצא משם כלל. ואחר כל זה האם הוא פלא למה שישנם כל כך הרבה פצצות קרבנות ופיצועים ל"יע, האם לא אנחנו אשמים בזה?].

ואחר כל הנ"ל שמעתי בהספד לצעיר אחד שנקטף בשנותיו הצעירות, והרב המספיד צועק ש"**הצדיק אבד**" למה בגלל ש"**ואין "איש" שם על לב**", וקיבלתי כמו זרם במוחי אוי וויי!!! הלא הוא אומר תיבת אי"ש שהוא ראשי תיבות **שוחט ירא אלוקים**, ואיפה אנו השוחטים, איפה היראת שמים שלנו שאנו מאכילים את אחינו בני ישראל בארצינו הקדושה נבילות וטריפות הכל עבור שיהיה לנו פרנסה בדרך כבוד.

והמספידים צועקים שצריכים לעשות תשובה בענין צניעות ועוד, וכל האשמה הוא על הצניעות כביכול שהנשים הצדקניות לא הולכים בצניעות והם אשמים בזה, אבל הם אינם יודעים מי באמת הרג את הנפטר

נד) ולפי מה שכתוב שם כי המאכיל נבילות וטריפות מגולגל לאחר מיתתו בכלב, ואם כן מי יודע אם נזכה להיכנס בכלל לגיהנום, כי להיכנס לשם צריך להיות יחסן גדול, לפי מה שראיתי בספר שבט מוסר, ואודה ולא אבוש, שאם היה אומרים לי ללמוד הספר הזה לפני שהלכתי לעבוד בשחיטה, לא הייתי ממשיך בשחיטה יותר משבוע אחד, כי היה לי אז פחד ה' לנגד עיני.

הזה [הלא אנו רואים מה קרה אחר כך באושוויץ שהרגו 6 מיליון יהודים, זאת אומרת שעם ישראל הפסידו 10 מליון יהודים, והרבי מצאנו אינו אומר שהלכו לשמד מפני שלא הלכו בצניעות. עוד סיפר לי כעת חסיד בעלז שהרבי הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע אמר בעת המלחמה שהיטלער ימח שמו הוא נשמת עמלק שנולד מהשוחטים הקלים הרי אנו רואים ששני הצדיקים הקדושים גילו לנו את הסוד האמיתי שעל ידי השוחטים נהרגו ונשחטו 10 מליון יהודים ואין פוצה פה]. הלא ישראל קדושים הם. איפה היה כל כך הרבה תורה בעולם כמו שיש עכשיו, וכו', ואני צריך לומר כי אנחנו השוחטים הטרוריסטים האמיתיים שגרמו שנרצחו כל כך הרבה נפשות כמבואר לעיל.

שאלה א'

למה משיח לא בא? הלא כתיב "ועמד כולם צדיקים"^{נ"ו}, ואם כן היה צריך לבוא תיכף, למה לא בא? מי מעכב אותו, הלא כולנו מחכים עליו ומוכנים שיבוא תיכף ומיד ממש?

תשובה:

למה משיח לא בא בשנת הכת"ר, שאז היה הזמן לביאת המשיח כידוע?

בספר זוהר דעת דף ס"ג מביא מספר דרך הנשר, (ומובא גם כן בספר שמרו משפט - שיחות דף ע"ב) וז"ל:

כתב בספר דרך הנשר בשם הגאון ר' יצחק ראב"ד ווערבא שהרב הצדיק רבי עקיבא יוסף שלעזינגער ז"ל (חתן הגאון הקדוש רבי הלל מקאלאמיא זצ"ל) כתב בספרו שמרו משפט שבשנת הכת"ר לפ"ק בערב פסח בא לבית חותנו איש אחד מאזיען בשם ר' אליעזר ב"ר שמעון ממדינת טיבעט (שבוא בן יאפאן וחינא) ודבריו היי רק בלשה"ק ובקשתו היי מחותנו הה"ק ר' הלל זצ"ל להיות אצלו פסח בלבד, ורק בתנאי זה כי הסדר יעשה הוא בעצמו על שלחן מיוחד לו, והוא יתן לו המצות וצרכי הסדר, ונרצה לו, והיי כן, ולא אכל בליל פסח, כי אם כשיעור כזית מצה כהלכה, ושוב לא אכל כל הפסח עוד מצה, ורק אכילתו היי מפירות ותפוחי ארץ ולוזים,

(נה) ראה בספר נתיב מצותיך שכתב בשם חותנו הצדיק מוהר"ר אברהם מרדכי מפינטשוב ששמע מפיו של רבינו אלימלך זי"ע שאמר "ינוחו מלחלוק עלי שתי שנים, ואביא משיח וגאולה שלימה.

ולא רצה לקבל שום מתנה, ולא שום ממון ולא צרכי נסיעה, וכו', והדבריי אשר שמעתי ממנו וראיתי אותו בחג, ואכתוב קצת אשר בזכרוני.

הסדר היי בלהבות פלאים כל פסוק אשר אמר בקול היי מתרגם אותו בלשונו אשר לא נודע לנו, ורק איזהו דברי זוהר ומדרשים אשר אזכיר בתוכם שמענו, התפלל בהתלהבות בקולות וברקים לערך ב' או ג' שעות ואח"כ בא לביתו וטעם רק תפוחי ארץ ביצים ופירות וכיוצא בלא בשר ומצה, ולא היי זמן לשמוע ולדרוש ממנו, כי אם בחול המועד וביום טוב דרשתי ממנו על מהותם ומהות תורתם, ואמר לי כי הוא משולח ובא בטעם כמוס על פי מצות הראשים, כאשר אביו הוא גם כן ראש חב"ד, וביניהם הם במספר לערך צ"ו אלפים ב"י תחת דגלם, וסדר הזה עם שרי עשרה שרי חמישים שרי מאות שרי אלפים והם מקיימין המעשרות, וכל בי עשרה ביכלתם להחזיק פרנסת מנהל תלמיד חכם היושב על התורה ועבודה ומלמד עמהם בשבתות ומועדים בקביעות עתים לתוי לפי יכלתם, ראש הנשיאים הוא מקובל ובעל רה"ק והוא מנהיג הדור על פיו הוא נעשה כ"ד, צדיק מושל ביראת אלקים ולא לבד לשפוט את עדתם כ"א כמו שכתב אצל בני יששכר יודעי בינה לעתים מה יעשו ישראל בכל הגולה, ואצלו סי' בשם האב"יב (ר"ת אחינו בני ישראל בגולה).

הסוד הגדול למה אחינו בני ישראל בגולה?

והנה מה שדיבר בסוד עם מורי וחמי זצ"ל לא אדע, ורק אשר שמעתי וראיתי ממנו אני כותב כי שקר שנאתי, והנה

האיש הזה דברתי עמו בד"ת ביו"ט והוא רצה רק בלימוד הפייט של ר"א הקליר, ובו דרש ע"ד האמת וכו' עם עמקות אשר ל"ה מוחי סובל, בשרשי הגלגולים, ועד"ז גילה לי הנשמות של דורינו, ואמר כי הראשונים מן לועזים בלע"ז המה באו בגלגול מן דור של כת ש"ץ ימ"ש, כאשר נכשלו עם חזונים ובאו לחיצונים.

אלמלא השיג כל רצונו בא משיח!

ואעתיק ממקצת מספר ה"אביב" מהנוגע לדעת בדורנו וזה לשונו:

רבי נתן אדלר ותלמידו רבי משה סופר מפראנקפוט דמיין מקובלים בנסתר, רבי נתן אדלר רצה לפסול השוחטים דפראנקפוט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח מפראנקפוט דמיין ועל ר' משולם טימסניץ מפראנקפוט דמיין כתב נשמת שרף - ועל הנודע ביהודה כתב עינו כעין חשמל - ועל מדינת מעהרן פיהם כתב נחתם היא עם חותמו של סמ"ך מ"ם רחמנא ליצלן, וישמור עצמו כל בעל נפש לעבור שם (ואין לך דבר שעומד בפני התשובה).

ובעיר פראג כל זמן שהיה הנודע ביהודה בחיים ללא היה יכול הסמ"ך מ"ם להיות שם, רק בדוחק בבחי' אורח ועכשיו מולך שם, ותחלת הקלקול יצא על ידי חזן וקאה"ר וכו' - ועל בתי כנסיות אלו כתב שם, כל תפלתם בהם תועבה כמו אשר מתפלל בבית הכבוד, וגרוע יותר כי שם אשר מזכירין שם.

ועוד זאת הי' לי לפלא, כי בבית מורי וחמי היה כלב מונח תחת שלחנו תמיד ובשום אופן לא היה כח

לגרשו מן הבית, וכל הכאות בו לא הועילו, וכאשר ראה הוא כן אמר לי למה אינו מתקן את הכלב הזה, וכי לא ידע מנהו כי זה הי' רב לוע"ז ממקום פלוני ושהי' סמוך לו, אשר קללו בקללות נמרצות, ונתגלגל בכלב הזה, והיא בסוד ויקרא ל"ה נובח בשמו, כי לה ראשי תיבות לשון הנכרים, (וכזה כתב בילקוט ראובני גם בראשי תיבות לשון הרע).

וחשבתי שאינו כדאי להזכיר זה למורי וחמי, אך בא היום וכו', ספרתי דברים הנ"ל למורי וחמי אשר אמר לי האיש הנעלמי הנ"ל, והשיב לי אני לא אדע איזה תיקון לעשות לו, והגדתי זה להנ"ל, וא"ל זה תיקונו אשר יעשה לו והגדתיו למורי וחמי ועשה כן, ומן אותה השעה נעלם הכלב ולא בא עוד והי' לפלא, וגם בעיני יפלא, והאיש הנ"ל ברגלו בא וברגלו הלך בבוקר אסרו חג אחר תפלת שחרית, והיה ברצוננו שיסע על מסילת הברזל כנהוג ולשלם בעדו ולא רצה לקבל שום ממון לעזר וכתב, כי אם לקיים את פקודתו אשר קבל מן הראשים שלהם, להיות פסח אצלינו לבד, ושוב לשוב לדרכו אשר פנה על דרך קאשויא, ומשם דרך פולין ורוסיא לפנות, והלכתי אני עם בני הישיבה שלי שהי' לי לערך ע' תלמודים אז, ללותו לדרכו, עד כי נעלם, עד כאן.

שאלה ב': למה נחתם מדינת מעהרן בחותמו של הסמ"ך מ"ם?

תשובה! א. ידוע דהמלאך המות הוא הסמ"ך מ"ם ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה סיטונאי (האלסעילער), וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם" הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר.

ב. ידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי' ועל ידי זה הכל ברשתו.

ג. ראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים.

ב) בספר הקדוש קב הישר פרק ק"ב וזה לשון קדשו: אברהם יצחק יעקב חיו כמנין בשר, וזהו הסוד בשר בשדה טריפה לא תאכלו. = אברהם היה חי 175 שנים, יצחק – 180 שנים, יעקב – 147 שנים, צרפם יחד 175=180=502 שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (שמות כב, ל), "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטרי' תק"ב, 502.

ב. עוד כתב שם בקב הישר: אדום = 51 = ישמעאל 451 בגימטרי' בשר 502.

ד. בשאלות ותשובות דברי חיים (נ"ד חלק א' סימן ז') כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי"ש באריכות). ובתבואת שור כתוב: שהשוחט חייב להיות ירא שמים מרבים, שהיראת שמים יראה על פניו, ואם לא אז הוא מתקלקל יותר ויותר, וממילא הוא מקלקל גם אחרים האוכלים משחיטתו, הם מתמלאים מטומאה עד שהם הופכים לאפיקורסים. (י"טויל בפרדס" מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

שאלה ג': למה השכינה עדיין בגלות, ועדיין לא נבנה בית המקדש בימינו, הלא כולנו מתפללים ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ויש לנו ברוך השם היום מיליוני בעלי תשובה המניחים תפילין, ושומרים שבת, אז מי מעכב?

תשובה: בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון [נדפס לפני ד' מאות שנה] וז"ל:

ועכשיו שאיתרע חזקתם [של השוחטים] ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר הירעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כל כך וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמי' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו

לאכול בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישחטו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עי"ש באריכות גדול.

**א) הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע
במלחמתו הגדולה להביא משיח**

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמוז על זה ב"זע"ס" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

(ב) אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל
כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול
שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין
והאכיל אותם חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על
זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר
אסורים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב
מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי
צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס
בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא
בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם
הכולל מהור"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות
(בלשונו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין
תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם
שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה
להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח,
גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה'
מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה
גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי
שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן
דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב **אברהם יצחקי**
אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו
הגדול החכם הכולל מהור"ר **משה גלאנטי** אומר, מתחילה
לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא
הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של **שבתי צבי**
ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, **וחתם**

את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתני צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

ואחרון אחרון חביב, נסיים החיבור בסוד גדול [שסוד בגימטרי' 70, והספר נגמר ב70 עמודים] איך שהבעל שם טוב הקדוש נלחם על השחיטה, וראה הגזירה הנוראה של אוישוויץ רח"ל וניסה לבטלו ולהציל את עם ישראל מכלי חס ושלום.

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורינו ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחבירו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע

[בן גילו הצדיק נסתר" - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו]

באגרת הקודש [דף קעב] (יג), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס בספר "התמים" - יצא לאור בווארשא י"ב לחודש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיצין,
 לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט
 למע"ש (למען שמו) תיכף לבוא כי רואה אני דברים
לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד
ונמתיק סוד, "וסוד ה' ליראיו", בטחוני חזק שתקף
 תבוא לפה תקח אתך הכתבים הידועים לך ממורינו הק'
 ני"ע כי נחוצים הם לי.
 חברך דו"ש באהבה נאמנה. ישראל בע"ש מטלוסט.

בעזרת השם יתברך

הבשר הכשר?

• נתגלה הסוד •

בספר הזה יבואר:

מצב הכשרות בארצות הברית
איך שמאכלים נבילות וטריפות

בכל ארצות הברית

לעיני כל חי?

כמו שהיה בעיר קראקא

יצא לאור פה מיאמי ביטש
כ"ב אלול תשס"א לפ"ק

אסיפה הגדולה שעשו הגאווערמענט
עם כל בעלי הכשרות הגדולים

במגדלי התאומים טווין טאויערס

נתגלה לעין כל, כי הבשר הכשר
בארצות הברית היא עולה פי
טריליאן יותר נבילות וטריפות
ממה שמכרו בעיר קראקא

הספר הזה נדפס ונחלק באותו היום
כמה שעות לפני האירוע למספרם

9.11

בחודש האחד עשר היא חודש אב, ביום התשיעי הוא תשעה באב

יצא לאור פה מיאמי ביטש

כ"ב אלול תשס"א לפ"ק

תוכן הענינים של הבשר הכשר?

- א. איך מאכילים בארצות הברית נבילות וטריפות לעיני כל חי? כמו בעיר קראקא.
- ב. וועד הכשרות של הרב מהאלמין עושים את ההכנות הנחוצות לאסיפה הגדולה.
- ג. הדרשן הראשון.
- ד. השלב השני.
- ה. השלב השלישי.
- ו. הדורש הראשון הראש מבוטשער יוניאן.
- ז. 3600 "כשר בוטשער'ס" נסגרו השנה - מי אשם בזה?
- ח. הספרים של סיטי אויף קראקא עשו את הפעולה הנכונה
- ט. המשגיח מספר איך שנתוספו 6 טריעלערס על הדרך

י. מעשה שהיה כך היה

יא. בעל הבשר לקח את המשגיח למשפט

יב. הרב גראס נותן הספרים לאנשי
הממשלה

יג. הרב רובין קורא להרב גראס החוצה
כדי לדבר בפרטיות עם אנשי הממשלה

יד. הרב שלום רובין מגלה סודות לרב
גראס מה שהולך עם הלשוניות והכבדים
ששולחים לארץ ישראל

טו. הרב גראס אומר דרשה לכמה דקות
באנגלית

טז. הרב גנעק אומר שהרב גראס יטלפן
להאופיס שלו

יז. דרשתו של הרב הגאון שלמה שווייצר.

יח. לדבר עם הרב אלעזר ווייס הוא הראש
של המפקח על הכשרות מטעם הממשלה.

נתגלה הסוד

של הכשרות בארצות הברית

- א -

**איך מאכילים בארצות הברית נבילות וטריפות
לעיני כל חי? כמו בעיר קראקא**

יום אחד מקבל הרב גראס טלפון מהרב שלום רובין מברונקס^א ומזמין אותו לאסיפה גדולה^ב ולמלחמה כבידה^ג על

א) הרב רובין הוא הראש והממונה לפקח על הכשרות מטעם משרד ממשלת וואשינגטון ואלבני. שם הארגאניזעישען הוא "כשר ענפארסמענט בירו סטעיט אויף ניו יארק". [כפי ששמעתי, הרב שלום רובין נפטר כבר, והמקום שלו לקח אחד בשם "אלעזר ווייס" שעבר ביחד עם הרב ניימאן בקוי דזשוי בבארא פארק].

במשרד הזה יש להם משגיחים שהולכים לכל מסעדה, קעטערינג, ובוטשער'ס ועוד, לפקח אם שומרים על הכשרות, כי ישנו איסור וחוק של הממשלה לא לשקר ולרמות ולמכור לבן אדם דבר שזה לא אמת, אם כותבים כשר צריך להיות על זה הכשר. אם כתוב על הפלומבע שנשחט ניקור ונמלח, והם מוצאים שלא עשו הניקור כהוגן, את המקום שתפסו, מקבל טיקעט, פעם ראשונה סכום קטן, ואחר כך סכום גדול יותר, לפי מה שתפסו אותו.

אפשר לקבל מהממשלה ליסט של מאות רעסטאראנטים ובוטשערס ועוד, שתפסו אותם (ליסט מכל השנה, מכל ארצות הברית שמצאו את המכשולים, וכמה ששילמו קנס), שהכשילו את האנשים בדברים לא כשרים, שזה נגד החוק לרמות אנשים.

ב) את כל הדברים שנאמרו באסיפה זו כתבה אשה בשארט הענט רייטינג. יש להם דו"ח של 400 מאות עמודים, ואפשר לקבל את כל זה במשרד שלהם. אפשר להגיע לזה מהר מאוד דרך האינטערנעט.

יש גם כן דו"ח בעיתון דזויש פרעס ממה שהיה שם.

ג) הרב רובין נלחם מלחמה כבידה על הכשרות וכמה פעמים נתנו לו מכות וכמעט שהרגו אותו, אפשר לברר בעיתון דזוש פרעס, כל מה שכתוב היה עליו, ומהערכת הכשרות שלו.

הכשרות (מטעם משרד הממשלה בוואשינגטון ואלבעני) שעושים במנהטן במגדלי התאומים (טוויני טיאווריס).

הוא אומר לרב גראס ששם תהיה מלחמה גדולה, מצד אחד יהיה הבוטשער יוניאן (שהם היוניאן של כל הבוטשעריס¹

גם אפשר לראות בספר שלי על הניקור חלק.... החוקים של הממשלה של וואשינגטון, ואפשר על ידי החוק הזה לבקש מהם שילכו לראות גם כן במיאמי את המאפיות והמסעדות ולתפוס אותם.

ד) שוחט אחד מפיצבורג סיפר לי לפני 30 שנה שהוא מקבל גליון חדשי מהבוטשער יוניאן, ושם מצא כתוב איך שהגאווערמענט תפס את מיל מארט גלאט כשר קאמפאני (אגב: למיל מארט יש להם שבע שמות, כמו שיש לשטן שבע שמות:

1. מיל מארט, 2. סאטמער פלייש, 3. עלען פעקינג, 4. צעלים, 5. פאפא פלייש, 6. גלאט כשר פלייש, ועוד). איך שהם הביאו והאכילו בשר טרף, ונתנו לו עונש גדול.

כדאי לציין שלפני שלושים שנה כשפגשתי את השוחט הנ"ל מפיצבורג וסיפרתי לו מה שהולך בשחיטה כי הבעלי בתים של החסידישע שחיטה שקוראים להם בשם בדוי ושקר על שם של סאטמאר, זה שקר כזה גדול שהרבי מסאטמאר כתב מודעה לפני שלושים וחמש שנה בעיתון של מארגן דזורנאל שלא הוא ולא המוסד שלו נותנים הכשר על הבשר שנקרא ויינשטאק או סאטמער פלייש קאמפאני וכו', והאנשים הסוחרים השותפים של עמלק (כמו שכתוב בחז"ל קידושין פ"ב), ש"הכשר בטבחים הוא שותפו של עמלק", ואנשי המאפיה של עמלק הם צוחקים על הכל כמו שרש"י אומר על הפסוק תמחה את זכר עמלק בסוף פרשת כי תצא, ואנשי עמלקים האלו, לא מפחדים כלל ללכת בראש גלוי עם כל מיני שקרים, ולוקחים את הרבנים הכי הגדולים שיש להם שם גדול (אבל בלי טיפת יראת שמים) ומשלמים להם מיליוני דולארים שיתנו השגחה עבור בצע כסף, והכסף הגדול הזה מעורר אותם, שאפילו אם רוצים לראות אינם יכולים, והכסף סוגר את העיניים שלהם שלא ירצו לראות את האמת. וכך העמלק הזה עם שותפיו שוחטים את כל עם ישראל.

וכדאי לציין כי ישנם כיום הרבה העוסקים בהצלת עם ישראל להחזירם למוטב וב"ה שנעשו הרבה בעלי תשובה, ויש התעוררות גדולה מאוד, אבל כל אלו לא מבינים בכלל שהבע"י הכי גדולה שבעלי תשובה האמיתיים נתקלים

בזה שאוכלים נבילות וטריפות חלב ודם, ועל ידי זה חוזרים לקקולום, כמו שאמרתי כמה פעמים בדרשות, וכתבתי כמה מכתבים לכ"ק האדמו"ר מליובאוויטש זצ"ל בענין זה, ונעתיק כאן מה שנדפס בקונטרס דברי תורה פרשת כי תבא באמצע אמירת הדרשה, בקשני המארח הרב גוטניק שליט"א, לספר את הקשר שהי' לי עם - להבחל"ח - כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע. ולהיות אשר "כל מה שבעל הבית אומר לך עשה", לכן הפסקתי באמצע אמירת התורה, ומפני קוצר הזמן סיפרתי רק ענין אחד, כדלהלן.

הנה כאשר כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע יצא בקריאה אודות מבצעי-הקודש בענין תפילין, מזוזה, "בית מלא ספרים" ועוד, ועל ידי פעולותיו הקדושים עשה הרבה בעלי תשובה, נתעוררתי אז מאד מענין הבעלי-תשובה, ונזכרתי מה שכתוב בעל המאור ושמש בפרשתנו, וז"ל: שמעתי מהרה"ק האלקי האבדק"ק נשחזו זצוק"ל, כי מפני זה יארע לבעלי תשובה שחזרין לקקולון, לפי שאינן נזהרין במאכלות אסורות, ואינם נזהרים לאכול בקדושה, ועל ידי כן הנצוצים המגולגלים במאכלים והם מושכים אותם אחורנית, עכ"ל.

ישבתי אז לילה שלם וכתבתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש מכתב ארוך (בערך טו"ב עמודים), שהיות וכ"ק האדמו"ר פועל הרבה ועושה הרבה בעלי תשובה ב"ה, והיות ומובא במאור ושמש הנ"ל שבעלי תשובה חוזרין לקקולון ע"י שאינם נזהרים במאכלות אסורות, וכן ידוע המכתב שכתב הרמב"ם לאנשי מדינה אחת (והעתקתיו במכתבי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש), שעל ידי מאכלות אסורות נעשו כופרים רח"ל, שלא האמינו בביאת המשיח, וכן הארכתי בגודל מעלת מצות תפילין ומזוזה (עיין ספרי מזוזה ישראל כהלכתה) שכן ירבה וכן יפרוק, סיפורים נוראים על זה, מה שבעיני ראיתי כו' -

על כן הצעתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש, שיצא ב"מבצע" חדש, שהבעלי-תשובה יאכלו בכשרות. כמובן שלא כתבתי לו פרטים איך ומה לעשות, רק הצעתי שיעשה מבצע כשרות. גם הצעתי שיסדרו כתי ללמד שוחטים ובודקים, כי אין אומן בלא כלים, ואם אין שוחטים טובים, אזי אין כשרות. ולדאבונינו אין כמעט שוחטים טובים שאפשר לסמוך עליהם.

עברו כמה שבועות ולא קבלתי תשובה. התקשרתי עם ליובאוויטש וזכרתי בטלפון עם הרב חודקוב ואמרתי לו שכתבתי מכתב ארוך לכ"ק אדמו"ר זי"ע, ושאלתיו האם הגיע מכתבי ליעדו. וענה לי, שאכן מכתבי הגיע והרבי ראה את המכתב. על שאלתי למה לא קבלתי תשובה על מכתבי, ענה לי: התשובה למכתבן קיבלת כבר בעתון "אלגעמיינער זשורנאל". על תמיהתי מהי כוונתו

בזה, סיפר לי, שזה עתה יצא כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש במבצע חדש בקשר עם "מבצע כשרות האכילה ושתייה", והוא, שכל מי שמקבל עליו להכשיר את המטבח שלו, הנה ליובאוויטש תשלם עבורו חצי ממחיר כלים חדשים, שיוכלו לקנות אותם בחצי ממחירם בחנות "G. & SONS". ולאמת דבריו אמר לי, שאני יכול לילך בעצמי לברר בחנות הנ"ל, אשר אנשים כבר קנו שם כלים בעד עשרות אלפי דולר (אשר מחצית המחיר משלמים מליובאוויטש). הלכתי תיכף ומיד ודברתי עם בעל החנות הנ"ל, ואישר לי את כל הנ"ל. ועל הצעת השוחטים אמר לי הרב חודקוב, שאכן בישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש המרכזית, ב"770", מתקיים בכל שנה או שנתיים כחה של שוחטים כו'.

כעבור זמן מה כתבתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש עוד מכתב, ותוכנו היה, שראיתי שדברי היוצאים מן הלב נכנסו אל לבו כו', וב"ה שרבינו יצא במבצע כשרות הכלים הנ"ל, אך דא עקא, שכאשר מכניסים בכלים חדשים וכשרים, בשר שאינו כשר, אז הכלים נטרפים ביום אחד, והרי אי אפשר לקנות כלים חדשים בכל יום. ולהיות שלדאבונינו היום הרבנים נמכרים בעד בצע כסף כידוע והמכשולות עצומות מאוד, על כן לדעתי אין עצה אחרת רק שרבינו ליובאוויטש (שאי אפשר לקנות אותם בבצע כסף) יסדרו שחיטה תחת השגחתם, ובמסירות נפש יכולים לסדר כשרות על צד היותר טוב.

כעבור זמן קצר טילפנו אלי - להבחל"ח - הגה"צ ר' זלמן שמעון דווארקין זצ"ל והרב דוב בער ליווי ע"ה, וסידרו תיכף שחיטה וכו', וקראו אותי שאבוא לראות את השחיטה וכו'. ופרסמתי, שבזמן שאצל שאר החסידים שחטו 1,200 עופות לשעה ע"י שוחט אחד, הנה בליובאוויטש שוחטים רק 300 עופות לשעה, [וכל זה היה אז, ומה שעושים כיום צריכים לברר, כי לדאבונינו הרב שותפו של עמלק איננו נתן שינה לעיניו] (ועיין בספרי אכילת בשר הלכה למעשה באריכות).

עוד ענין אחד כדאי לציין: לפני הרבה שנים כשהרב מהאלמין שמע שכ"ק מרן אדמו"ר מליובאוויטש מרעיש עולמות על אמונה בביאת המשיח ושצריך תיכף ומיד לבא, ומחלק דולרים לאלפי יהודים ומברך אותם חשב הרב מהאלמים שהוא ילך גם כן לקבל דולר וכך יהיה לו באפשרות לעורר את הרבי על עיקר העיכוב של ביאת המשיח.

כך הוה, האדמו"ר מהאלמין הלך עם כמה מאנשיו לקבל דולר, ואומר להרבי מליובאוויטש שהיות ושמע שהרבי עוסק הרבה בהתעוררות לביאת משיח צדקינו, על כן רציתי לעוררו מה שכתבו הצדיקים רבי נתן אדלער והבעל

בארצות הברית) ומצד השני יהיו המשגיחים של היוניאן, ויהיו שם הארגאניזעשען של האוי יוי ועוד וועדי כשרות, ועיתונאים, ועוד.

הבוטשער יוניאן רוצים לבטל את כל מערכת הפיקוח על הכשרות מטעם משרדי הממשלה, ולסגור אותם אחת ולתמיד.

הרב שלום רובין מבקש מהרב גראס (הרב של האלמין) להכין את עצמו להגיד דרשה בדקות ספורות (בקיצור נמרץ) על מערכת הכשרות, מהדברים הנחוצים ביותר, כי אין הרבה זמן לדבר.

הוועד הכשרות של הרב מהאלמין עושים את ההכנות הנחוצות להאסיפה הגדולה

הרב גראס טלפן תיכף ומיד לכמה מהרבנים מחברי וועד הכשרות כדי להתאסף ולחשוב עצות ותחבולות איך לעזור

שם טוב זי"ע שטיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, וציין לו למה שכתוב בספרים "למה משיח לא בא בשנת הכתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמש"ח בוודאי יבא ואעתיק ממקצת מס' האביב מהנוגע לדעת בדורנו ח"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסול השוחטים דפרנקפוט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחיי וגוי ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסי"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמו על זה ב"זעם תצעד אריץ ראשי תיבות זביחה עירובין מקוואות. ועוד ציינתי לו כמה מאמרים, שאין כאן מקומו להאריך. וענה לי שאין כבר זמן לזה כי כלו כל הקיצין ומשיח צריך לבא תיכף ומיד ממש, ושמחתי מאוד על זה, [כי כל עבודתי הוא רק בכדי לקרב ביאת המשיח, וכמו שהדפסתי לפני שלושים ושתיים שנה הספר הקדוש של החפץ חיים ציפית לישועה] והרבי חשב שאני חסיד סאטמאר וצוחק עליו על מה שאמר לי בזה, ואמר לי שזה לא צחוק כי צריך לבא תיכף ומיד.

לרב רובין במלחמה הכבידה הזאת, ולגלות אחת ולתמיד את מערכת הנבילות וטריפות שהחברה של אנשי המחננו"ט (ראש"י תיבו"ת **מאכילי חלב נבילה וטריפה**), מאכילים את עם ישראל כולו בארצות הברית. ואנשי המחננו"ט האלו הם מהנחשים שכתוב בתורה **"והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלקים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן (בראשית ג, א) ונחש בגימטריא משיח - 358 - שהעבירה הראשונה היתה מאכלות אסורות, והנחש מסמל את יצר הרע המשדל את האדם לחטוא. וידוע שכאשר יבוא משיח יתבטל יצר הרע, והוא מרמז בזה שהגימטריא של "נחש" וכן של "משיח" - 358. וכמבואר ברמב"ן שהעבירה הראשונה היתה מאכלות אסורות, ומפני זה נגזר מיתה לא עלינו, כי אם אדם הראשון לא היה פוגם בזה היו חיים לעולם. [ועיין בספר והחי יתן אל לבו, מה שאמר כ"ק אדמו"ר מליובאביץ לכ"ק אדמו"ר מהאלמן שליט"א, עיין שם].**

הדו-שיח נדפס בספר "תורת מנחם - מנחם ציון" וזה לשונו :

יום השביעי דה"שבעה" - יום ג' כ"ח שבט

הזהירות בעניני אכילה - עץ הדעת / לאחרי ג' שעות הי אדה"ר מקדש על יין דעה"ד / לעתיד לבוא עתיד חזיר להטהר

להרה"ג שלום יהודה גרוס שליט"א - גאב"ד ואדמו"ר

מהאלמן

הגרש"י גרוס שליט"א: שמעתי שכאשר אדמו"ר הזקן הי במאסר, מסר נפשו על אכילת פת פלטר, באמרו - במענה לשאלה היתכן לאבד נפשו על דבר שיש למצוא לו היתר ע"פ הלכה (ורק בעשי"ת יש להזהר ולהקפיד יותר כו'), הרי,

הבשר נתגלה הסוד הכשר? יא

המאבד עצמו אין לו חלק לעוה"ב¹ - שמוטב לו לאבד עוה"ב מאשר לאכול דבר שאינו כשר בתכלית!

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כללות ענין המיתה בעולם (שבגלל זה ישנו הענין דניחום אבלים) הוא כתוצאה מאכילת דבר בלתי-רצוי - עץ הדעת, כמ"ש² "כי ביום אכלך ממנו גו", שעיי"ז נקנסה מיתה על האדם על כל הדורות.

ולפלא, שמהחידושים דלעתיד לבוא הוא היתר דבר שאסור באכילה - כמארז"ל³ שעתיד חזיר להטהר, עתיד הקב"ה להחזירו לישראל.

ומעין זה מצינו גם בכיבוש הארץ - שהותר להם אפילו קדלי דחזירי⁴.

אמנם, ענין זה אינו אלא באופן היוצא מן הכלל, מצד פקוח נפש (בכיבוש הארץ), או כשיבוא הזמן ש"עתיד הקב"ה להחזירו". אבל העבודה ע"ד הרגיל, שזוהי ההכנה לזמן ש"עתיד הקב"ה להחזירו", היא - דוקא ע"י שלילת מאכל בלתי-רצוי, שלילת עץ הדעת.

ויש להוסיף ולהעיר על פלא נוסף - שכל האיסור דעץ הדעת לא הי' אלא למשך ג' שעות בלבד, "ואילו המתין ג' שעות עד שבת הי' כל פריו קודש הילולים להי"י"⁵ (ע"ד הענין ד"שלוש שנים יהי

(1) נסמן בלקוטי שיחות חלק יז סוף עמוד 190 ואילך.

(2) בראשית ב, יז.

(3) נסמן בלקוטי שיחות חלק יב סוף עמוד 175 ואילך.

(4) חולין דף יז ע"א. וראה רמב"ן מסות לא, כג.

(5) ש"ך עה"ת קדושים יט, כג. הובא בלקוטי תורה ד"פ קדושים. וראה

לקוטי שיחות חלק כד ריש ע' 133. וש"נ.

יב הבשר נתגלה הסוד הכשר?

לכם ערלים" (א), שהי' זוכה לקדש על יין מעץ הדעת ש"גפן היי"י^ב.

ויהי'ר שנוכה בקרוב ממש ל"יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"^ג, שאז יקדשו על יין המשומר, ויאכלו הסעודה דלוי'תן ושור הבר.

השלב הראשון

הרב גראס הציע שצריכים תיכף ומיד לקחת את ספר "קול השחיטה" ולתרגם אותו לאנגלית, ולתת את הספר הזה לכל האנשים הגדולים ממשרדי הממשלה של וואשינגטון ואלבאני.

השלב השני

להכין ספר שאלון שיתנו למשרדי הממשלה שיוכלו לכתוב את כל התשובות בכמה דקות,

והשאלון הזה צריך להיות בשפת האנגלית כדי שכל רופא או משגיח ועטערין מהממשלה שהולכים להשגיח על בריאות הבהמות והעופות יוכלו למלאות לנו את הטפסים האלו, בלי שנצטרך לשלוח אנשים, וכך אף אחד לא ידע מה שהרופא ממלא, ולא יחשדו שיש כאן אנשים ממערכת הכשרות שלנו שאומרים לרופאים מה לכתוב.

ועל ידי זה יוכלו לדעת מה שקורה בכל בתי השחיטה.

(א) קדושים שם.

(ב) ברכות מ, סע"א. וש"נ. וראה ב"ר פי"ט, ה.

(ג) ראה ברכות לד, ב. ב"ב עה, א. ויק"ר פי"ג, ג. ועוד.

השלב השלישי

להכין מספר דרשות למנהלי וועד הכשרות שידרשו באסיפה ויוכיחו למפקחי ממשלת ארצות הברית שישנם אנשים שלא מפחדים מאנשי המאפיה, ויוצאים בגלוי עם השם שלהם נגד כל אלו שמכשילים את הרבים, ועל ידי זה הממשלה תחזק את מערכת המפקחים על הכשרות בארצות הברית.

בסייעתא דשמיא למעלה מדרך הטבע הצלחנו במהירות רבה לתרגם את הספר קול השחיטה ולהכין את כל ההוכחות הנחוצות ולהביא אותם לאסיפה של הרב רובין בטוויין טויערס.

באסיפה היו אנשי הקונגרס, עורכי דין [לויער'ס] אנשים מהאוי יוי, אגודת המשגיחים, בוטשער יוניאן, אנשי עיתונאים ועוד.

הדרשן הראשון היה מנהל הבוטשער יוניאן

הוא התחיל בדרשה לספר איזה פעולות גדולות עושים הבוטשער יוניאן, ורק בגללם החזיקו מעמד כל הבוטשער'ס שמוכרים בשר כשר בארצות הברית. והתחיל לצעוק, הדבר הנורא שקורה היום בזמנים האלו הוא נורא ואיום.

ידוע שלפני כמה שנים היו לנו 3900 כשר בוטשער'ס בארצות הברית, והכל הלך על דרך הטוב, אנחנו הבטחנו שכל יהודי בארצות הברית יוכל לקנות בשר כשר.

עד שבאו המפקחים מהממשלה והתחילו לתת טיקעטס לכל ה"כשר בוטשער'ס" שמצאו אצלו משהוא לא כהוגן, למשל מצאו אצלו בשר לא כשר נתנו לו תיכף קנס של כמה אלפי דולר, כשהבוטשער ראה שהקנסים עולים לו יותר מדאי החליט לסגור את הבוטשער שלו, כי לא השתלם לו לשלם כל כך הרבה כסף בכנסות והפסדים...

3600 בוטשער נסגרו השנה - מי אשם בזה

הצעקה הגדולה שנסגרו 3600 כשר בוטשעריס - מי אשם בזה?
- האשמה היא של משרד הפיקוח של הרב שלום רובין,
צריכים לסגור את האופיס הזה תיכף ומיד!

הספרים של סיטי אויף קראקא עשו את הפעולה הנכונה

הרב גראס אומר להרב שווייצער אתה שומע מה שהראש של
הבוטשער יוניאן אומר: שסגרו 3600 בוטשער בכמה שנים
האחרונות, זאת אומרת שהפסיקו לאכול בשר בהמה, כי
ישראל קדושים הם, ואם שומעים מה שהולך בבשר מפסיקים
לאכול. בגלל זה לבד היה כדאי לבוא לכאן ולשמוע את זה.

המשגיח מספר איך שנתוספו 6 טרעילערס על הדרך

המשגיח מהיוניאן של המשגיחים מספר מה שקרה אצלו,
ומפני מה נחוץ כל כך ה"משגיחים יוניאן"⁷.

מעשה שהיה כך היה

המשגיח מספר ששלח, 12 טרעילערס עם בשר ועשה את כל
הסימנים על הבשר, וחתם את החתימה שלו על הטרעילערס,
וגם כן עשה תמונה ממנו ומפלעיטס של הטרעילערס, וצלם
תמונה שלו עומד ליד הטרילרס ושל מספר המכונית (פלעיטס)
למקום ששלח הגיעו 18 טרעילערס במקום 12 טרעילערס,
והכל היה עם אותם החתימות, זאת אומרת שזייפו את
החתימות.

יד) זה לא אומר שאפשר לסמוך על המשגיחים, רק המשגיח הזה היה ירא

שמים ועשה מה שמוטל עליו.

בעל הבשר לקח את המשגיח למשפט

כמובן שבעל הבשר לקח את המשגיח למשפט, והמשגיחים יוניאן לקחו עורכי דין (לויערס), (וצריכים לברר¹⁰ מה שקרה אחר כך) יחיה.

הרב גראס מהאלמין נותן הספרים לאנשי הממשלה

הרב גראס הגיע עם הרב שווייצער, הם נתנו ספרים של "קול השחיטה" להרב שלום רובין ולמפקחים של אנשי הממשלה מוואשינגטון ואלבעני. את כל הדוקאמענטים האלו הדפיסו בעיתון "אלגעמיינער דזשורנאל" בלשון אידיש ותרגמו את זה לאנגלית, כדי שאנשי הממשלה תדע בדיוק מה שקורה עם הכשרות בארצות הברית.

הרב רובין קורא להרב גראס מהאלמין החוצה כדי לדבר בפרטיות עם אנשי הממשלה

הרב שלום רובין קורא להרב גראס מהאלמין ואומר לו בא נצא החוצה לדבר עם אנשי הממשלה.

הרב רובין מספר לרב גראס באנגלית בנוכחותם של שניים מאנשי הממשלה אחד מוואשינגטון ואחד מאלבעני, ומספר שבכל יום שישי הוא מדבר עם שני אלו ומתרגם להם את כל הכתבות על כשרות הבשר שהרב גראס מהאלמין מדפיס בעיתון אלגעמיינער דזשורנאל, הם אמרו לרב גראס, שאם לא היו יודעים כל מה שקורה בקשר לכשרות הבשר כבר מזמן היו מפסיקים את הפיקוח על הכשרות, ועשו תמונות¹¹ ביחד עם הרב גראס.

טו) צריכים לראות את כל הרעפארט'ס שכתבו אז. הרב שיין יודע קצת מעניינים אלו, כפי ששמעתי הבוטשער הצליח בהקארט נגד הכשר ענפארטמענט ביראָ.

טז) התמונות האלו אפשר לקבל אצל הכשר ענפארטמענט ביראָ.

הרב שלום רובין מגלה סודות לרב גראס מהאלמין מה שקורה עם הלשונות והכבדים ששולחים לארץ ישראל

הרב רובין מספר לרב גראס מהאלמין שיש לו דוקאמענטים איך שולחים לארץ ישראל אלפי טונות של לשונות וכבדים וגראשעצע של בהמות בתור בשר כשר והם בכלל לא נשחטו ולא ניקרו ולא נמלחו, רק פשוט נבילות וטריפות ממה שהגויים הורגים, וכל זה עם פלאמבעס כאלו זה כשר.

הרב רובין אומר לרב גראס שישלח לו קאפי של המכתב שבו אפשר לראות בדיוק איך שכמה אלפי טונות של בשר כשר יוצאים לארץ ישראל ואין פוצה ומצפץ.

הרב גראס אומר דרשה לכמה דקות באנגלית

הרב גראס מתחיל לדבר בדרשתו כדלהלן:

"אני מנהל את "וועד הכשרות העולמי" כאן בארצות הברית, אנחנו מדפיסים עשרות אלפים מדריכי כשרות ושולחים אותם לכל העולם. הרב גראס מציין ומדבר נגד האוי יוי ואומר המצב הכי הגרוע בארצות הברית הוא שיש לנו את מערכת הכשרות של האוי יוי, והם נותנים הכשרים, אני רוצה לציין דבר אחד ומאוד חשוב, שעל ההכשרים שהם נותנים לבתי השחיטה, הם עושים מיליוני דולרים לא די שהם לא מתקנים, אלא עוד מקלקלים, והשוחטים מתלוננים ובוכים לרבנים שלהם שמכריחים אותם לעבוד כפול ממה שמותר לשוחט לשחוט, ועל ידי זה אין להם שום הרגשה לשחיטה ולבדוק את סכין השחיטה, והאוי יוי מצפצפים על כולם ולא די שלא עוזרים להשוחטים אלא מקלקלים ואומרים שאם אתה לא יכול לשחוט אל תשחט, ויבוא מישהוא אחר במקומך, והשוחטים מפחדים לעזוב את מקום השחיטה שלא ישארו חס ושלום בלי פרנסה, וכך האוי יוי מכשילים את כל היהודים בארצות הברית באכילת נבילות וטריפות. וכדאי לציין כי

ישנם 9 רבנים שיצאו עם מודעה שאסור לשוחט אחד לשוחט יותר מ - 600 עופות לשעה, והם שוחטים אלף ויותר לשוחט אחד לשעה.

הרב גנעק אומר שרב גראס יטלפן להאופיס שלו

הרב גנעק שהוא הראש של האוי יוי בקש מהרב גראס שיטלפן אליו למשרד כדי שיוכל לדבר על כל הבעיות האלו.

הרב גראס עונה לו ישר בפנים, שכל מה שהוא אומר זה שקר, כי הרב גראס טלפן אליו מספר פעמים אך הוא אף פעם לא קיבל את השיחות שלו. כך נוהגים כל הממשרים ומאכילי טריפות, כשמישהוא מטלפן אליהם לדבר על הבעיות לא עונים לו, וכך עושה גם הרב היינימאן כשהרב טלפן אליו.

דרשתו של הרב הגאון שלמה שווייצר

הרב שלמה שווייצר אמר דרשה באנגלית ובקע רקיעים בדרשתו, כולם עמדו בהלם, הוא ספר להם חלק מהמלחמות הגדולות שהרב גראס מנהל במלחמתו נגד הקצבים של היורשים מעיר קראקא שהגיעו לארצות הברית להאכיל את כל עם ישראל בנבילות וטריפות חלב ודם, ואומר שמשרדי הממשלה צריכים לעיין בכובד ראש ולהגן על כל היהודים שיוכלו לאכול בשר כשר, הוא חוזר ציין והסביר איך הגיע מצב שפה בארצות הברית אי אפשר לדעת אם אוכלים בשר כשר או לא כשר. והמצב הוא שאנשים לא יכולים להכניס בפה חתיכת בשר כשר.

למה אין לנו שחיטות כשרות - ואיך עובדת החברה של המאפיה החסידית, שקוראים להם "חסידישע מאפיה"

כדאי לציין מה שכתוב בספר "היום יום" של הרב מהאלמין שליט"א בדף שני"ט [אותיות שט"ן] וזה לשונו: "אמרתי לשוחט אחד מפיטצבורג שמאוד כדאי לעשות שחיטה מתונה כשרה עם כל ההידורים", ואולי כדאי לו להיות שותף בהביזנעס או ינהל את הביזנעס, כי הוא יוכל להתפרנס פרנסה טובה, הוא ענה לי שהוא יכול לעשות את זה כי ליד מקום מגוריו יש שחיטה קטנה בפיטצבורג, ויכולים להביא כמה שוחטים מניו יורק, ואמר שאם אני מביא לו שוחטים טובים הוא יסדר הכל.

אמרתי לו שאני מפתח מדבר אחד שהמאפיה החסידית [חסידישע מאפיה], ישברו אותך בכל מיני אופנים שלא תוכל להחזיק מעמד, אתה עוד לא מכיר אותם, ואתה עוד לא יודע מה הם מסוגלים לעשות.

הוא ענה לי: אני מכיר את העניינים האלו, ואם אני רוצה להתחיל בשחיטה אני צריך לשלוח את המאפיה לראש שלהם שישבור לו את הרגלים שיצטרך ללכת עם ווילטשער לכל החיים ולהגיד לו שזה בא ממני, ואם אתה תעשה עוד משהוא, אז נחתוך את הראש שלך, ואז נוכל להתחיל את השחיטה שלנו.

כששמעתי את כל זה לא רציתי לעשות כלום, אני לא רוצה להיות חלק ברציחות ושפיכות דמים חס ושלום, כי הגם שכל זה מגיע להם, אבל חס ושלום לא על ידי.

[וכדאי לציין מה שכתוב בעיתון "המחנה החרדי" שבעלי הבתים של החסידישע שחיטה שלחו גוי והוא לקח סכין ושם את הסכין מתחת לגרון של הגאון הצדיק ממארגארעטען כמו שרוצה לשחוט אותו, ואמר להגאון הצדיק ממארגארעטען

הבשר נתגלה הסוד הכשר? יט

שעשה שחיטה חדשה וקטנה של בהמות, והוא אמר לו אם אתה תמשיך עם השחיטה שלך, אני שוחט אותך על המקום, אמר לו הרב ממארגארעטען אני מפסיק תיכף ומיד. אבל הוא לא הפסיק וניצל מהם ונשאר בחיים ב"ה].

כשהגיע האדמו"ר מבעלזא שליט"א לארצות הברית מאות שוטרים [פאליס] והעליקאפטרים היו צריכים לשמור עליו בבורו פארק ברוקלין שלא יהרגו אותו, כל זה פורסם בטלוויזיה ובעיתונים, זה היה חילול השם, שחסידות אחת רוצה להרוג את האדמו"ר של חסידות אחרת. [וכל זה היה בגלל שהאדמו"ר מבעלזא רצה לעשות בית דין צדק של כשרות ושחיטה כשרה] זה הגיע למצב שחסידי סאטמאר שמו לו פצצה בבית, וברוך השם שמצאו את הפצצה לפני שהתפוצץ.

כל זה בא בגלל שהתפטמו בנבילות וטריפות וחלב שהיא אסור כרת רחמנא ליצלן.

בדיוק אז נסע הגאון הצדיק רבי חיים לייב כ"ץ שהוא היה אז הרב שלהם בבארא פארק, הוא נסע לדעטרוויט לעשות שחיטה של בהמות בהשגחת בעלזא, הוא טלפן אלי לומר לי שהוא רוצה לפתוח שחיטה חדשה וכשרה, אבל בשום אופן לא יפתח רק אם אני אבא ואומר לו שהשחיטה היא כשרה למהדרין בכל הפרטים.

אשתי הרבנית שתחייה בכתה לפניי שלא להתערב במלחמה הפוליטית בין סאטמאר לבעלזא, ואמרה לי אתה לא רואה מה קורה? כל העיר מלאה משטרה והליקופטרים, הם אפילו משתמשים בפצצות, זה מאוד מסוכן להתערב במלחמה כזאת בין חסידות אחת לשניה.

אמרתי להרב ח"ל כ"ץ שיטלפן לי בחזרה בעוד חצי שעה, ואני אדבר איתו. סיפרתי לו שהרבנית בוכה וכו'. הרב כ"ץ אמר לי תדע ידידי, אם אתה לא בא אז כל האחריות שאוכלים בשר

כ הבשר נתגלה הסוד הכשר?

לא כשר עליך. ואם אני אבוא יכולים עוד השבוע לתת ליהודים לאכול בשר כשר. אני הסברתי לרבנית שאין לי ברירה, כי אני לא מסוגל לקחת עלי אחריות כה גדולה, כי צריכים להציל את עם ישראל בבשר כשר. וצריך להיות לנו אמונה ובטחון בהשם יתברך שמו.

ססתי לדטרוויט, ונזהרתי שאף אחד לא ידע מכלום, וב"ה הצלחנו לעשות שחיטה כשרה.

אבל מעשי שט"ן הצליח ואנשי המאפיה התחילו לעשות טרור נגד בית השחיטה, ומעשה שט"ן הצליח שמקום השחיטה שייך לגויים שהחזיקו בו עשרים ושמונה שנים, כשבאו אנשי המאפיה החסידית ועשו את הטרור שלהם לבית השחיטה נסגר באין ברירה.

